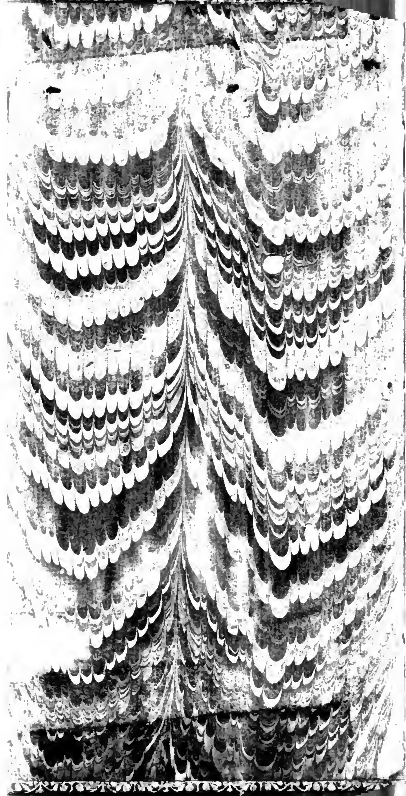
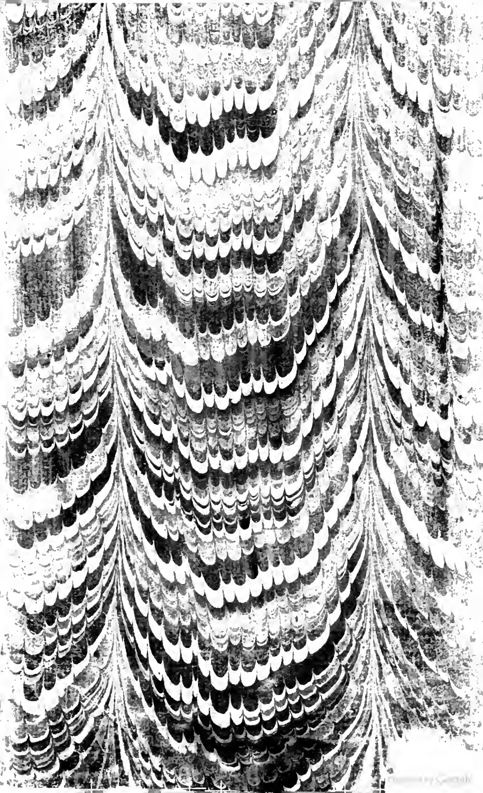
Τ. Αγιυ Ιγνατιυ Μ
Επιςολαι
D. E. Ignati. M. Ep

VIII.

S. IGNATII

Praestantissimo Viro Antonio
Mariae Salvino S.

Vir Eximie

Cum celeberrimas hasce S. Ignatij Epistol
edere statuissem; volui ut quam castiga
-tissimae prodirent: Id vero ut efficere
possem, Tuis in hac parte suppetijs ap-
-prime debeo. Quid in ijs recensendis
nostra praestiterit diligentia, ex hoc, quo
ad Te mitto, specimine pernosces, utinan
idem probaturus. Qui apud Nostrates be-
-nigne satis excipitur, in Tua, et in Flore
-tina Bibliotheca ambitiose sibi sedem
expetit hic libellus. Nec interim leve
nimis habeatur nostrum hoc munus, Ide
enim suum sibi arrogat pretium, quonia
primum a Te profectum est.

Tibi omni obsequio addictissimus

Carolus Aldrich

Æd. Chr. Oxon.
Cal. Jan.
A. D. 170[5]

Sanċti Martyris
IGNATII
Antiochenſis Epiſcopi
EPISTOLÆ SEPTEM GENUINÆ,

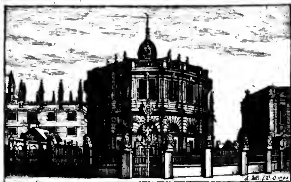
Quas nimirum collegit

S. POLYCARPUS

Suæque

AD PHILIPPENSES

Epiſtolæ Subjecit.

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. MDCCVIII.

Imprimatur,

GUIL. LANCASTER

VICE-CAN. OXON.

Dec. 16. 1708.

REVERENDO ADMODUM

IN CHRISTO PATRI

THOMÆ

DOMINO EPISCOPO

ROFFENSI,

ECCLESIÆ COLLEGIATÆ

D. Petri Westmonasteriensis

DECANO.

SI tanta non fuissent Tua erga me, Pater admodum Reverende, beneficia, quanta semper fuisse Ego gratissimus agnosco; nemo tamen esset, Cui potius maximum hunc Sacrorum Ordinum

a pro-

propugnatorem offerre me oporteret, quam Tibi, à quo Sacris Ordinibus ſum initiatus. Quis autem Ignatium pro Epiſcopatu acriter ſtantem magis ſibi vendicaret, quam Tu, qui eum, quem in Eccleſia honorem es adeptus, contra ſceleratos tumultuantium impetus tam feliciter tueris?

In his Ignatii Epiſtolis multi, iique clariſſimi, deſudarunt Epiſcopi: Eas in unum primus collegit, ſuoque gregi commendavit S. Polycarpus; multas Earum reliquias memoriæ conſecrarunt Patres Sanctiſſimi; Tenebris obductas longo poſt tempore in lucem protulit Uſſerius; A malevolis Presbyteranorum injuriis clypeo ſuo defendit Pearſonus; Has itaque ſuſtineas Tuo demum Patrocinio exultare, nec defugias ſocietatem

tatem tot illuſtrium, Tibi adeo ſimilium, Virorum.

Hanc ſtrenam Tibi ideo gratiorem fore ſpondeo, quod cavet, nequis Epiſcopalem autoritatem diminutum eat; idoneam certe, quæ à me tradatur in eas manus, quas mihi, utinam digniori, fuiſſe tamen impoſitas lætus recordor: Liceat enim mihi non gaudere tantum, ſed gloriari, quod Divini Altaris famulus licet infimus agnoſcar, cum ad id me munus adſciverit, qui ad mittendos in Chriſti vineam operarios non arrepto ſed Divinitus dato jure polleret: Quibus beneficiis per ſe maximis id, quod unum potuit, acceſſit, ut hæc tam præclara privilegia, hos tam eximios honores acceperim ab Epiſcopo vere Ignatiano.

Hinc Divinis litteris Tuo fretus auſpi-

auſpicio diligentius incubui, Hinc lætiori animo ad Ignatium me accinxi; ex quo eum fructum vel maximum percepiſſe mihi videor, quod eum Tibi librum poſſim inſcribere, qui monet, quanti ſacrum illud munus, quod à Te accepi, æſtimare me oporteat; Eam præſertim Reverentiam præcipit, quam Boni omnes erga Te retinent, Tua certe à me poſtulat Paternitas.

Paternam Tuam Benedictionem

humillime petit

Filius Tibi omni obſequio

devinctiſſimus

C. ALDRICH.

Lectori Benevolo S.

N*EMINI obscurum esse arbitror, quam feliciter illustris Usserius conclamatas S. Ignatii genuinas Epistolas ab interitu revocarit: Idemque Isaaco Vossio in Italiam proficiscenti Author fuerit, ut easdem Græcas exquireret in Bibliotheca Florentina. Quarum quidem epistolarum Latinam versionem summa fide ab Optimo Præsule fuisse expressam nemo unquam dubitavit: In Græco tamen Codice Mediceo fideliter exprimendo, sunt qui Doctissimi Vossii diligentiam requirant: Accedit quod Epistola è genuinis septima, quæ est ad Romanos, exemplar Græcum, cum extarent cæteræ omnes, nondum esset repertum.*

Felicitatis nostræ est ut utrique huic incommodo possimus occurrere. Cum enim Doctissimus Ruinartus *Græcam ad Romanos Epistolam in Codice Colbertino repertam plaudente Ecclesia publicásset; Codicis Medicei accuratissimum exemplar ad nos transmisit Illustris D. D.* Newtonus *Serenissimæ nostræ Reginæ ad Celsissimum Etruriæ Principem Ablegatus. Intercesserat enim ei amicitia cum Doctissimo & Integerrimo Viro* Antonio Maria Salvino *Græcas Literas Florentiæ profitente; à quo haud ægre impetravit, ut ipsissimum Codicem Mediceum, sua manu, totum, Vir Tantus, exscriberet.*

In hac itaque Editione, quæ jubente Reverendo D. D. Henrico Aldrich, *Ædis Christi Decano, Patruoque meo in primis colendo suscepta est & absoluta, MS. tam insigni manu exaratum prælo etiam suis Characteribus, quoad potui, imprimendum demandavi; nec in Textu, si spiritus excipias, qui sub his signis* [̓] [̔] *dignoscuntur, Iota vel minimum immutavi. Notas in Margine,*

quas

quas in MS. repperi, cum non constaret, an Salvini essent conjecturæ, an ad ipsum MS. pertinerent, Salv. discriminis causa apposui; præter Unicum λέγις p. 36. quod peculiari litterarum ordine insignitum omne dubium exemit, an ipsius esset MS: Marginales ad sinistram cæteræ vel Theodoreti vel Vossii nomen præ se ferunt, iis tantum exceptis quæ errores manifestissimos emendant. Eandem curam in Versione Armachana adhibui; ubicunque vero à Græci scopo aberraverit, Italico Charactere excudi, veram Interpretationem notis inserui. In citationibus dextro margini appositis Cotelerium secutus sum, quas tamen è suis locis erutas ad libri calcem subjeci; ubi, si ipsum Ignatium non spectant, sed idem solum, quod Ille, afferunt, Asterisco distinxi. Fatendum quidem est multos Græco errores, multas etiam Interpreti culpas inesse: Utcunque vero ea se res habeat utcunque hic Liber tot erroribus scateat, Tanta tamen est ea, qua pollet, autoritas, ut jure Cuivis aliunde profecto, quantumvis emendatissimo, anteponi debeat.

De Ipso Ignatio vix aliquid est, quod dicam: Ecquis enim ignorat eum fuisse Virum vitæ integerrimæ, Apostolis ipsis familiarem, ab iis Episcopum constitutum, qui S. Petro in cathedra Antiochena succederet, quam dignissimum; plurima, dum viveret, pro Christo passum; tandemque Leonibus datum, Romæ exitum Martyrio coronâsse? Non constat eum quicquam præter Epistolas exarasse, de quarum numero aliis decertandum relinquo. Septem eum scripsisse, & quænam illæ fuerint, ab Eusebio & Hieronymo pro certo proditur; Quas quia olim in unum collegit S. Polycarpus, iisque suam ad Philippenses præmisit, eandem S. Polycarpi, quoad potui, iisdem his præfigendam duxi.

Eusebius epistolas septem iisdem titulis & eodem ordine, quo mox Hieronymus, recenset Eccl. Hist. Lib. 3. Cap. 35, 36. & statim subjicit Cap. 37. Καὶ ὁ Πολύκαρπος

ὃ

καὶ τούτων αὐτῶν μέμνηται ἐν τῇ φερομένῃ αὐτοῦ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ.

Hieronymus in Scriptorum Eccl. Catalogo.

Ignatius Antiochenæ Ecclesiæ Tertius post Petrum Apostolum Episcopus, persecutionem commovente Trajano, damnatus ad bestias Romam vinctus mittitur; Cumque navigans Smyrnam venisset, ubi Polycarpus, auditor Johannis Episcopus erat, scripsit unam Epistolam ad Ephesios, alteram ad Magnesianos, Tertiam ad Trallianos, Quartam ad Romanos. & Inde egrediens scripsit ad Philadelphenos, & ad Smyrnæos, & proprie ad Polycarpum commendans illi Antiochensem Ecclesiam.

Ex hisce Septem genuinis, Sex in Mediceo Codice conservantur, & Tres insuper spuriæ; quarum prima est Mariæ Castabalitidis ad Ignatium, secunda Ignatii ad Epistolam illam responsoria, tertia ejusdem ad Tarsenses, quæ ad finem mutilata est: Quæ tres omnino essent à nobis repudiatæ, nisi in Mediceo Codice fuissent repertæ: Unica in eo ad Romanos desideratur, quam post Sex priores inserui ex clarissimo Ruinarto, *ut ante dixi, qui eam Latino veteri consentientem non ita dudum primus è Bibliotheca Colbertina in lucem protulit: Qui ante eum fuerunt ex Simeone Metaphrasta non malam admodum legerunt, Interpolatam tamen. Unde Tibi, Lector, jam licet asserere, quod olim Jacobus Armachanus, & Isaacus Vossius vix potuerunt, easdem omnes Ignatii Epistolas Te habere, quas habuit Eusebius, quasque edidit S. Polycarpus.*

INDEX EPISTOLARUM,

Quæ in hoc Volumine continentur.

S. POLYCARPI

EPISTOLA AD PHILIPPENSES

Cui ſubjecta erant

APOGRAPHA EPISTOLARUM

S. IGNATII.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΚΑΙ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ,

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή.

Πολύκαρπος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Πρεσβύτεροι, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ παροικούσῃ Φιλίπποις· ἔλεος ὑμῖν, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν πληθυνθείη.

Συνεχάρην ὑμῖν μεγάλως, ἐν κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, δεξαμένοις τὰ μιμήματα τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης, καὶ προπέμψασιν, ὡς ἐπέβαλεν ὑμῖν, τοὺς ἐνειλημμένους τοῖς ἁγιοπρεπέσι δεσμοῖς, ἅτινά ἐστι διαδήματα τῶν ἀληθῶς ὑπὸ Θεοῦ, καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐκλελεγμένων· καὶ ὅτι ἡ βεβαία τῆς πίστεως ὑμῶν ῥίζα ἐξ ἀρχαίων καταγγελλομένη χρόνων, μέχρι νῦν διαμένει, καὶ καρποφορεῖ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὃς ὑπέμεινεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἕως θανάτου καταντῆσαι· “ὃν ἤγειρεν ὁ Θεὸς “λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ ᾅδου· εἰς ὃν οὐκ ἰδόντες πιστεύετε,

1 Episcopi Smyrnæ, & Sacri Martyris. 2 Habitat. 3 Quod veræ caritatis simulacra suscepistis, & quod, prout decuit vos, deduxistis implicatos vinculis quæ conveniunt Sanctis, quæque

“πιστεύοντες

S. POLYCARPI

[1] *Martyris, Smyrnæorum Episcopi,*

Discipuli S. Johannis Evangelistæ,

Ad Philippenses Epistola.

Ex vetere vulgata Editione Latina.

Polycarpus, & qui cum eo sunt Presbyteri, Ecclesiæ Dei quæ [2] *est* Philippis: Misericordia vobis, & pax à Deo omnipotente, & Jesu Christo salvatore nostro abundet.

CONgratulatus sum vobis magnifice, in Domino nostro Jesu Christo, [3] *suscipiens imitabilia verba dilectionis quam ostendistis in illis (qui præmissi sunt) viris sanctis, decorosis vinculis connexis, quæ sunt coronæ electæ Deo, illius veri regni, per Dominum nostrum Jesum Christum.* Et quia [4] *firmitas* fidei vestræ [5] *à principio* usque nunc permanet, & fructificat in Domino Jesu Christo, qui sustinuit pro peccatis nostris usque ad mortem [6]: "quem Act. 2. 24.
"resuscitavit Deus, dissolvens dolores inferni.
"[7] Quem cum non videritis, nunc diligitis: 1 Pet. 1. 8.
"in quem [8] *nunc non aspicientes*, creditis; cre-

diademata sunt eorum, qui vere sunt à Deo & à Domino nostro electi. 4 Firma radix, *quippe mox sequitur* Fructificat. 5 Ab antiquis temporibus annunciata. 6 Devenire. 7 *Redundat hæc clausula.* 8 Cum non aspexeritis.

“ πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδο-
“ ξασμένῃ·” εἰς ἣν πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν εἰσελθεῖν, εἰδό-
τες ὅτι “ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· οὐκ ἐξ ἔργων,”
ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

“ Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας δουλεύσατε τῷ
“ Θεῷ ἐν φόβῳ” καὶ ἀληθείᾳ· ἀπολιπόντες τὴν κενὴν μα-
ταιολογίαν, καὶ τὴν τῶν πολλῶν πλάνην, “ πιστεύσαντες
“ εἰς τὸν ἐγείραντα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ
“ νεκρῶν, καὶ δόντα αὐτῷ δόξαν” καὶ θρόνον ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· ᾧ ὑπετάγη τὰ πάντα ἐπουράνια καὶ ἐπίγεια·
ἴσ. ἐλεύσεται. ᾧ πᾶσα πνοὴ λατρεύει· ὃς ἔρχεται κριτὴς ζώντων
καὶ νεκρῶν· οὗ τὸ αἷμα ἐκζητήσει ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν
ἀπειθούντων αὐτῷ. Ὁ δὲ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ
ἡμᾶς ἐγερεῖ, ἐὰν ποιῶμεν αὐτοῦ τὸ θέλημα, καὶ πο-
ρευώμεθα ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἃ
ἠγάπησεν, ἀπεχόμενοι πάσης ἀδικίας, πλεονεξίας, φι-
λαργυρίας, καταλαλιᾶς, ψευδομαρτυρίας· “ μὴ
“ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ
“ λοιδορίας”, ἢ γρόνθον ἀντὶ γρόνθου, ἢ κατάραν ἀν-
MS. μνημονεύοντες. τὶ κατάρας· μνημονεύσαντες δὲ ὧν εἶπεν ὁ “ Κύ-
“ ριος διδάσκων· Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε·
* Desunt ad ὑμῖν in exemp. Salm. “ ἀφίετε, καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν. * Ἐλεεῖτε, ἵνα ἐλε-
“ ηθῆτε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρῆτε ἀντιμετρηθήσεται
ἴσ. μετρεῖτε “ ὑμῖν. Καὶ, ὅτι μακάριοι οἱ πτωχοὶ, καὶ οἱ διω-

1 Gaudetis. 2 *Red.* in. 3 In. 4 Multorum. 5 Credentes. 6 *Red.* 7 Credunt. 8 *Nova hic incipit sententia.* Is vero qui suscitavit eum à mortuis, & nos suscitabit. 9 Faciamus, *item mox* ambulemus & diligamus. 10 *Red.* 11 Nec maledictum pro maledicto, nec pugnum pro pugno (vox χόν-

“ χόμενοι

"dentes autem [1] *gaudebitis* gaudio inenarra-
"bili & glorificato," in quod multi desiderant
introire; scientes quia "gratia salvi facti Ephes.2.8.
"estis, non ex operibus," sed [2] *in* voluntate
Dei, per Jesum Christum.

"Propter quod succincti lumbos vestros, 1 Pet.1.13.
"servite Deo [3] *cum* timore, & in veritate; Psal.2.11.
dimisso inani vaniloquio & [4] *multo* errore.
"[5] *Credite ergo* in illum qui resuscitavit Do- 1 Pet.1.21.
"minum nostrum Jesum Christum ex mor-
"tuis, & dedit ei gloriam" & sedem in dex-
tera sua: cui subjecta sunt omnia cælestia,
& terrestria, [6] *& subterranea*: cui omnis spi-
ritus servit; qui venturus est judicare vivos
& mortuos: cujus sanguinem requiret Deus
ab eis qui non [7] *crediderunt* in eum: [8] *qui &
resuscitavit eum à mortuis: qui & nos resuscita-
turus est in vita*, si [9] *fecerimus* voluntatem ejus,
& *ambulaverimus* in mandatis ipsius, & *di-
lexerimus*, quæ ipse dilexit: abstinentes nos
ab omni injustitia, [10] *hoc est*, à concupiscen-
tia, ab avaritia, à detractione, à falso testi-
monio: "non reddentes malum pro malo, 1 Pet.3.9.
"[11] *aut injuriam pro injuria*," *aut contumeliam
pro contumelia, aut maledictum pro maledicto.*
[12] *Mementote quæ* Dominus docens dixit;
"Nolite judicare, ne judicemini; dimittite, Matt.7.1.
"& dimittetur vobis:" miseremini, [13] *& Do-* Luc.6.36, 37.
minus miserebitur vestri. "Qua [14] *enim* mensura
"mensi fueritis, remetietur eâdem vobis." Et
[15] *quod dictum est*: "Beati pauperes [16] *Spiritu*; Matt.5.3, 10.

[illegible] *rarius occurrit, pro eo igitur quidam conjiciunt μομφὴν ἀντὶ μομ-
φῆς*, querimoniam pro querimonia) nec imprecationem pro
imprecatione. 12 Memores autem eorum quæ. 13 Ut mi-
sericordiam consequamini. 14 *Red.* 15 *Red.* 16 *Red.*

&

"κόμενοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασι-
"λεία τοῦ Θεοῦ.

— ἴσ. ἐξ ἐμαυτοῦ. MS. προεπηλακίσατε

Ταῦτα ἀδελφοὶ οὐκ ἐμαυτῷ ἐπιτρέψας γράφω ὑμῖν περὶ τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ᾽ ἐπεὶ ὑμεῖς προεπεκαλέσασθέ με. Οὔτε γὰρ ἐγὼ, οὔτε ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ δύναται κατακολουθῆσαι τῇ σοφίᾳ τοῦ μακαρίου καὶ ἐνδόξου Παύλου, ὃς γενόμενος ἐν ὑμῖν κατὰ πρόσωπον τῶν τότε ἀνθρώπων, ἐδίδαξεν ἀκριβῶς καὶ βεβαίως τὸν περὶ ἀληθείας λόγον. ὃς καὶ ἀπὼν ὑμῖν ἔγραψεν ἐπιστολὰς, εἰς ἃς ἐὰν ἐγκύπτητε, δυνηθήσεσθε οἰκοδομεῖσθαι εἰς τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν πίστιν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν, ἐπακολουθούσης τῆς ἐλπίδος, προαγούσης τῆς ἀγάπης, τῆς εἰς Θεὸν, καὶ Χριστὸν, καὶ εἰς τὸν πλησίον. ἐὰν γάρ τις τούτων ἐντὸς ᾖ, πεπλήρωκεν ἐντολὴν δικαιοσύνης· Ὁ γὰρ ἔχων ἀγάπην, μακρὰν ἐστὶ πάσης ἁμαρτίας.

— ἴσ. ὑμῶν.

Ἀρχὴ δὲ πάντων χαλεπῶν φιλαργυρεία. Εἰδότες οὖν "ὅτι οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ᾽ οὐδὲ "ἐξενεγκεῖν τι ἔχομεν", ὁπλισώμεθα τοῖς ὅπλοις τῆς δικαιοσύνης, καὶ διδάξωμεν ἑαυτοὺς πρῶτον, πορεύεσθαι ἐν τῇ ἐντολῇ τοῦ Κυρίου· ἔπειτα καὶ τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἐν τῇ δοθείσῃ αὐταῖς πίστει, καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἁγνείᾳ, στεργούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγαπώσας πάντας ἐξ ἴσου ἐν πάσῃ ἐγκρατείᾳ, καὶ τὰ τέκνα παιδεύειν τὴν παιδείαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. Τὰς χήρας σωφρονούσας περὶ τοῦ Κυρίου πίστιν, ἐντυγχανούσας ἀδιαλείπτως περὶ πάντων, μακρὰν οὔσας πάσης δια-

1 Dei. 2 Quod mihi arrogem. 3 Cum esset apud vos in conspectu hominum qui tum vivebant. 4 *Quidam hic intelligunt & utramque ad Thess.* *Cotel. ostendit ex Euseb. l. 6. Eccl. Hist. cap. 11.*

βολῆς

"& qui perſecutionem patiuntur propter ju-
"ſtitiam: quoniam ipſorum eſt regnum [1] *cæ-
"lorum.*

Hæc autem, fratres mei, non [2] *à meipſo imperans*, ſcribo vobis de juſtitia: ſed quoniam vos provocaſtis. Propter quod neque ego, neque ſimilis alius mei, poterit ſequi ſapientiam beati & glorioſi Pauli: qui [3] *fuit apud vos, & viſus eſt ſecundum faciem illis, qui tum erant, hominibus*: qui docuit certiſſime atque firmiſſime verbum veritatis: qui & abſens ſcripſit vobis [4] Epiſtolas; ad quas [5] deflectamini, [6] *ut poſſitis* ædificari in fide quæ data eſt vobis, quæ eſt mater omnium noſtrûm, ſubſequente ſpe, præcedente dilectione, quæ eſt in Deo, & in Chriſto, & in proximo. [7] Si enim quis *horum intrinſecus repletus fuerit mandatis juſtitiæ, & habuerit* dilectionem; longe eſt ab omni peccato.

Forte, impetrans.

"Principium autem omnium malorum eſt avaritia." [8] *Scitote* ergo, quia "nihil intulimus "in hunc mundum, neque auferre poſſumus". Armemur armis juſtitiæ; & doceamus noſmet ipſos primùm, ambulare in mandatis Domini: & poſt hoc etiam mulieres veſtras, in fide quæ data eſt eis, & dilectione, & caſtitate; amantes ſuos viros in omni veritate [9] *& caritate*; diligentes omnes æqualiter in omni continentia; & filios erudire, [10] in diſciplina *& timore* Dei. Viduæ verò pudicæ circa fidem Dei, interpellent inceſſanter pro omnibus; elongantes ſe ab [11] *omnibus diabolicis detractionibus*,

1 Tim. 6. 10.

1 Tim. 6. 7.

ἐπιστολὰς *ſumi pro* ἐπιστολήν· *quo modo & Latini ſingularem epiſtolam* Literas *appellant.* 5 *Deeſt* ſi. 6 Poteritis. 7 Intra hæc fuerit, mandatum juſtitiæ implevit. Nam qui habet. 8 Scientes, *& mox comma ante* Armemur. 9 *Red.* 10 Timoris. 11 Omni calumnia, detractione; *legit noſter* διαβολικῆς *ſine puncto.*

nibus,

βολῆς, καταλαλιᾶς, ψευδομαρτυρίας, φιλαργυρίας καὶ παντὸς κακοῦ, γινωσκούσας ὅτι εἰσὶ θυσιαστήρια Θεοῦ, καὶ ὅτι πάντα ἡμῖν σκοπεῖται, καὶ λέληθεν αὐτὸν οὐδὲν, οὔτε λογισμῶν, οὔτε ἐννοιῶν, οὔτ' ἔτι τῶν κρυπτῶν τῆς καρδίας.

al. μωμοσκοπεῖται.

Εἰδότες οὖν, "ὅτι Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται", ὀφείλομεν ἀξίως τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ καὶ δόξης περιπατεῖν. Ὁμοίως διάκονοι ἄμεμπτοι κατενώπιον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, ὡς Θεοῦ ἐν Χριστῷ διάκονοι, καὶ οὐκ ἀνθρώπων· μὴ διάβολοι, μὴ δίγλωσσοι, ἀφιλάργυροι, ἐγκρατεῖς περὶ πάντα, εὔσπλαγχνοι, ἐπιμελεῖς, πορευόμενοι κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου, ὃς ἐγένετο διάκονος πάντων· ᾧ ἐὰν εὐαρεστήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἀποληψόμεθα καὶ τὸν μέλλοντα, καθὼς ὑπέσχετο ἡμῖν ἐγεῖραι ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν· καὶ ὅτι ἐὰν πολιτευσώμεθα ἀξίως αὐτοῦ, καὶ συμβασιλεύσωμεν αὐτῷ, εἴγε πιστεύομεν. Ὁμοίως καὶ νεώτεροι ἄμεμπτοι ἐν πᾶσι, περὶ παντὸς προνοοῦντες ἁγνείας, καὶ χαλιναγωγοῦντες ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Καλὸν γὰρ τὸ ἀνακύπτεσθαι ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐν τῷ κόσμῳ· ὅτι πᾶσα ἐπιθυμία "κατὰ τοῦ "πνεύματος στρατεύεται". Καὶ "οὔτε πόρνοι, οὔτε μα- "λακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται βασιλείαν Θεοῦ κληρονομή- "σουσιν", οὔτε οἱ ποιοῦντες τὰ ἄτοπα. Διὸ δέον ἀπέχεσθαι ἀπὸ πάντων τούτων, ὑποτασσομένους τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις, ὡς Θεῷ καὶ Χριστῷ· τὰς παρθένους ἐν ἀμώμῳ καὶ ἁγνῇ συνειδήσει περιπατεῖν.

al. καὶ Χριστοῦ.

al. διλόγοι.

1 *Red.* 2 Altare. 3 Et quod. 4 *Red.* 5 Ratiociniorum neque cogitationum, neque quidquam occultorum. 6 Bilingues. 7 Verum continentes in omnibus. 8 *Red.* 9 Seduli. 10 Secundum veritatem. 11 Futurum. *noster videtur legisse τὰ μέλλοντα.*

Καὶ

nibus, & falso teſtimonio, & ab omni malo: cognoſcentes [1] *ſeipſas*, quia ſunt *ſacrarium* Dei; [2] *quoniam* omnia [3] *Deus* proſpicit, & nihil eum latet; neque [4] *cogitatio, neque conſcientia, neque aliquod abditum* cordis.

Scientes ergo quia "Deus non deridetur;" Gal. 6. 7. debemus digne in mandatis ejus, & gloria ambulare. Similiter Diaconi inculpabiles ſint in conſpectu juſtitiæ ejus, ſicut Dei & Chriſti miniſtri, & non hominum; non criminatores, neque [5] *detractores*, neque avari; [6] *ſed omnia tolerantes*, [7] *in omnibus* miſericordes, [8] *diligentes in omnibus*, ambulantes [9] *in veritate* Domini, qui factus eſt miniſter omnium: cui ſi complaceamus in hoc ſæculo, percipiemus [10] *ea quæ futura ſunt*; ſecundum quod repromiſit reſuſcitare nos à mortuis, & ſi digne eo converſati fuerimus, & ſi crediderimus, conregnabimus cum eo. Juvenes ſimiliter inculpabiles ſint in omnibus; [11] *omnem ignorantiam prævidentes*, refrænantes ſe ab omni malo. Bonum eſt enim [12] *abſcindi* ab omnibus concupiſcentiis mundi. Quoniam omnis concupiſcentia "adverſus ſpiritum militat:" quia "neque fornicarii, neque molles, neque maſculorum concubitores, regnum Dei poſſidebunt," neque illicita facientes. Propter quod abſtineri oportet ab omnibus his: [13] *Subjecti eſtote* Presbyteris & Diaconis ſicut Deo & Chriſto: Virgines, immaculatâ & caſtâ conſcientia [14] *ambulate*.

al. huic ſi placemus.

1 Pet. 2. 11.

1 Cor. 6. 9, 10.

12 Ante omnia caſtitati conſulentes. *Noſter hic videtur male legiſſe ἀγνοίας pro ἀγνείας.* 13 Declinare. *Noſter videtur legiſſe ἀποκόπτεσθ.* 14 Subjectos eſſe *item mox* Virgines ambulare. *Nihilque hic in Græco deſideratum aut mutandum conquereretur, qui ultra duas lineas δὶς poteſt reſpicere.*

Καὶ (1) οἱ πρεσβύτεροι δὲ εὔσπλαγχνοι, εἰς πάντας ἐλεήμονες, ἐπιστρέφοντες τὰ ἀποπεπλανημένα, ἐπισκεπτόμενοι πάντας ἀσθενεῖς, μὴ ἀμελοῦντες χήρας, ἢ ὀρφανοῦ, ἢ πένητος· ἀλλὰ "προνοοῦντες ἀεὶ τοῦ καλοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων," ἀπεχόμενοι πάσης ὀργῆς, προσωποληψίας, κρίσεως ἀδίκου· μακρὰν ὄντες πάσης φιλαργυρίας· μὴ ταχέως πιστεύοντες κατά τινος. μὴ ἀπότομοι ἐν κρίσει. εἰδότες ὅτι πάντες ὀφειλέται ἐσμὲν ἁμαρτίας. εἰ οὖν δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡμῖν ἀφῇ, ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἀφιέναι. Απέναντι γὰρ τῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἐσμεν ὀφθαλμῶν, καὶ "πάντας δεῖ παραστῆναι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἕκαστον ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγον δοῦναι. οὕτως οὖν δουλεύσωμεν αὐτῷ μετὰ φόβου, καὶ πάσης εὐλαβείας· καθὼς αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ οἱ εὐαγγελισάμενοι ἡμᾶς Ἀπόστολοι, καὶ οἱ Προφῆται οἱ προκηρύξαντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ζηλωταὶ περὶ τὸ καλόν, ἀπεχόμενοι σκανδάλων, καὶ τῶν ψευδαδέλφων, καὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· οἵτινες ἀποπλανῶσι κενοὺς ἀνθρώπους.

"Πᾶς γὰρ, ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι, ἀντίχριστός ἐστι· καὶ ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ τὸ μαρτύριον τοῦ σταυροῦ, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστί. Καὶ ὃς ἂν μεθοδεύῃ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας, καὶ λέγῃ μήτε ἀνάστασιν, μήτε κρίσιν εἶναι, οὗτος πρωτότοκός ἐστι τοῦ Σατανᾶ. Διὸ ἀπολιπόντες τὴν

1 *Deest* Et. 2 Ad commiserationem proni. 3 Omnes. 4 Aberrantia reducentes. *Fortasse hic Græce* τὰ ἀποπεπλανημένα pro τοὺς ἀποπεπλανημένους, *nisi, quod hic durinsculum videtur,* πρόβατα *subintelligatur. Jun.* 5 Et viduam, & pupillum, & pauperem.

ματαιό-

[1] Presbyteri [2] *ſimplices* ſint, in [3] *omnibus* miſericordes, [4] *omnes ab errore convertentes*, omnes infirmos viſitantes, [5] *viduas & pupillos & pauperes* non negligentes; ſed ſemper "providentes [6] *bona* coram Deo & homini- Rom. 12.
"bus." [7] *Abſtinete vos* ab omni iracundia, [8] à 17.
judicio injuſto: longe ab omni avaritia [9] *eſtote*: non cito [10] *conſentiatis* adverſus aliquem, [11] *ne prævaricemini* in judicio; ſcientes, quia [12] debitores ſumus peccati. Si ergo deprecamur Mat. 6. 12,
Dominum, ut nobis dimittat; debemus e- 14.
tiam nos dimittere. Ante conſpectum enim oculorum Domini [13] ſumus; & "omnes o- Rom. 14.
"portet aſtare ante tribunal Chriſti," & "u- 10. 2 Cor. 5.
"numquemque pro ſe rationem reddere." 10.
Sic ergo ſerviamus ei cum timore, & omni reverentia; ſecundum quod [14] *evangelizaverunt nobis Apoſtoli Domini, & Prophetæ annunciaverunt adventum Domini noſtri Jeſu Chriſti*: zelantes bona; abſtinentes à ſcandalis, & falſis fratribus, & qui in hypocriſim portant nomen Domini, qui aberrare faciunt inanes homines.

"Omnis" enim "qui non confitetur Jeſum 1 Joh. 4. 3.
"Chriſtum in carne veniſſe; hic Antichri-"ſtus eſt:" & qui non confitetur martyrium crucis; ex diabolo eſt: & qui [15] *deviaverit* eloquia Domini ad propria deſideria, & dixerit neque reſurrectionem, neque judicium eſſe; hic primogenitus eſt Satanæ. Propter quod

rem. 6 bonum. 7 Abſtinentes. 8 *Deeſt* acceptione perſonarum. 9 Recedentes. 10 Credentes. 11 Non ſeveri nimium. 12 *Deeſt* omnes. 13 *Deeſt* ac Dei. 14 Ipſe præcepit; & qui nobis Evangelium annunciarunt, Apoſtoli; quique Domini noſtri adventum præſignificarunt, Prophetæ. 15 Traduxerit.

ματαιότητα τῶν πολλῶν, καὶ τὰς ψευδοδιδασκαλίας, ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν παραδοθέντα λόγον ἐπιστρέψωμεν, νήφοντες πρὸς τὰς εὐχὰς, καὶ προσκαρτεροῦντες νηστείαις, δεήσεσιν αἰτούμενοι τὸν παντεπόπτην Θεὸν, "μὴ εἰσενεγκεῖν ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν," καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος· "τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ "σὰρξ ἀσθενής.

Ἀδιαλείπτως οὖν προσκαρτερῶμεν τῇ ἐλπίδι ἡμῶν, καὶ τῷ ἀῤῥαβῶνι τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν, ὅς ἐστι Χριστὸς Ἰησοῦς, "ὃς ἀνήνεγκεν ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας τῷ ἰδίῳ "σώματι ἐπὶ τὸ ξύλον· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ "εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ"· ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, ἵνα ζήσωμεν ἐν αὐτῷ, πάντα ὑπέμεινε. Μιμηταὶ οὖν γενώμεθα τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ· καὶ ἐὰν πάσχωμεν διὰ

ἴσ. δοξάζωμεν. τὸ ὄνομα αὐτοῦ, δοξάζομεν αὐτόν· τοῦτον γὰρ ἡμῖν τὸν ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτοῦ· καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἐπιστεύσαμεν.

Παρακαλῶ οὖν πάντας ὑμᾶς πειθαρχεῖν τῷ λό-

al. ἣν καί. γῳ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀσκεῖν πᾶσαν ὑπομονὴν, ἣν ἴδετε κατ' ὀφθαλμοὺς· οὐ μόνον ἐν τοῖς μακαρίοις Ἰγνατίῳ, καὶ Ζωσίμῳ καὶ Ῥούφῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐν αὐτῷ Παύλῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀπο-

al. πεπεισμένος. στόλοις· πεπεισμένους, ὅτι οὗτοι πάντες οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον· ἀλλ' ἐν πίστει καὶ δικαιοσύνῃ· καὶ ὅτι εἰς τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς τόπον εἰσὶ παρὰ τῷ Κυρίῳ, ᾧ καὶ συνέπαθον. Οὐ γὰρ τὸν νῦν ἠγάπησαν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντα, καὶ δι' ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀναστάντα.

1 Vigilantes in orationibus, & perseverantes in jejuniis. 2 Deum. 3 Perseveremus in spe nostra, & pignore nostræ.

Εγράψατέ

relinquentes vanitatem multorum, & falsas doctrinas, ad illud quod traditum est nobis à principio verbum revertamur. "[1] *Sobrii simus in orationibus,*" *jejunia tolerantes; & supplicationibus petentes omnium perspectorem* [2] *Dominum,* "ne nos inducat in tentationem;" secundum quod dixit Dominus; "Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.

1 Pet. 4.7. Mat. 6.13. Mat. 26. 41.

Indeficienter ergo [3] *toleremus propter spem nostram & pignus* justitiæ, quod est Jesus Christus; "qui sustulit peccata nostra in corpore suo super lignum; qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus;" sed propter nos omnia sustinuit, ut vivamus in ipso. Imitatores ergo efficiamur tolerantiæ ejus: & si passi fuerimus pro nomine ejus, glorificemus eum. Hoc enim nobis indicium posuit de seipso: & nos hoc credidimus.

1 Pet. 2.24. 1 Pet. 2.22.

Rogo igitur vos omnes [4] *insistere verbo justitiæ & patientiæ, quam & oculata fide* vidistis: non solum in beatissimis illis Ignatio & Zosimo & Rufo; sed & in aliis qui ex vobis sunt, & in ipso Paulo, & cæteris Apostolis: confidentes quia hi omnes non in vacuum cucurrerunt; sed in fide & justitia; & [5] *ad debitum sibi locum à Domino, cui & compassi sunt, abierunt*: quia non hoc sæculum dilexerunt; sed eum qui [6] *pro ipsis &* pro nobis mortuus est, & [7] à Deo resuscitatus.

Producuntur ista ab Eusebio, lib. III. *hist. Ecclesiast. cap.* 36.

al. cum Dom.

4 Ut obediatis verbo justitiæ, & omnem patientiam exerceatis; quam oculis. 5 Quod in debito sibi loco sint apud Dominum, cum quo & passi sunt. 6 *Red.* 7 *Deest* ac propter nos.

In

Desiderantur Græca quæ sequentibus respondeant, præter pauca quæ servavit Eusebius.

In his ergo state, & Domini exemplar sequimini; firmi in fide & immutabiles, fraternitatis amatores, diligentes invicem, in veritate sociati, mansuetudinem alterutri
al. præsentantes. præstantes, nullum despicientes. Cum potestis benefacere, nolite differre: quia "elee-
Tob.12.9. "mosyna de morte liberat". Omnes vobis
1Pet.2.12. invicem subjecti estote; "conversationem
al. considerantes. "vestram irreprehensibilem habentes in gentibus": ut ex bonis operibus vestris & vos laudem accipiatis, & Dominus in vobis non blasphemetur. Væ autem illi, per quem nomen Domini blasphematur. Sobrietatem ergo docete omnes: in qua & vos conversamini.

Nimis contristatus sum pro *Valente*, qui Presbyter factus est aliquando apud vos: quod sic ignoret is locum, qui datus est ei. Moneo itaque vos ut abstineatis ab avaritia, & sitis casti, & veraces. Abstinete vos ab omni malo. Qui autem in his non potest se gubernare, quomodo alii pronunciat hoc? Si quis non abstinuerit se ab avaritia, ab idololatria coinquinabitur; & tanquam inter gentes ju-
al. Quis ignorat. dicabitur. Qui autem ignorant judicium Domini? "An nescimus, quia sancti mundum
1 Cor. 6.2. "judicabunt"? sicut *Paulus* docet. Ego autem nihil tale sensi in vobis, vel audivi, in quibus laboravit beatus *Paulus*; qui estis in

1 *Per nos Cotelerius hic Smyrnenses; Usserius Polycarpum in-*

prin-

principio Epistolæ ejus. De vobis etenim
gloriatur in omnibus Ecclesiis, quæ Deum Philip. 1.
solæ tunc cognoverant: [1] nos autem nondum
noveramus. Valde ergo, fratres, contristor
pro illo & pro conjuge ejus: quibus det Do-
minus pænitentiam veram. Sobrii ergo al. vestram.
estote & vos in hoc; & non sicut inimicos
tales existimetis, sed sicut passibilia membra
& errantia eos revocate; ut omnium vestrum
corpus salvetis. Hoc enim agentes, vos ipsos
ædificatis.

Confido enim vos bene exercitatos esse in
sacris literis, & nihil vos latet; mihi autem
non est concessum modo: ut his scripturis
dictum est. "Irascimini, & nolite peccare". Psal. 4. 5.
Et, "Sol non occidat super iracundiam ve- Eph. 4. 26.
"stram". Beatus qui meminerit: quod ego al. credi-
credo esse in vobis. Deus autem & Pater Do- derit.
mini nostri Jesu Christi, & ipse sempiternus
Pontifex, Dei filius, Jesus Christus ædificet
vos in fide & veritate, & in omni mansuetu-
dine; & sine iracundia, & in patientia &
longanimitate & tolerantia & castitate: &
det vobis sortem & partem inter sanctos suos;
& nobis vobiscum & omnibus qui sunt sub
cœlo, qui credituri sunt in Dominum no-
strum Jesum Christum, & in ipsius Patrem,
qui resuscitavit eum à mortuis. Pro omnibus
sanctis orate. Orate etiam pro Regibus &
Potestatibus & Principibus, atque pro perse-
quentibus & odientibus vos, & pro inimicis
crucis: ut fructus vester manifestus sit in
omnibus; ut sitis in illo perfecti.

telligit. Idemque hinc ostendit eum admodum longævum fuisse, quippe non ante annum Domini CLXIX. *Martyrio coronatum.*

Scripsistis

Hæc servavit Euſ. in loco citato. Ἐγράψατέ μοι καὶ ὑμεῖς καὶ Ἰγνάτιος, ἵνα ἐάν τις ἀπέρχηται εἰς Συρίαν, καὶ τὰ παρ' * ὑμῶν ἀποκομίσῃ

al. ἡμῶν.

al. ἀσφ.

γράμματα· * ὅπερ ποιήσω, ἐὰν λάβω καιρὸν εὔθετον, εἴτε ἐγώ, εἴτε ὃν πέμψω πρεσβεύσοντα καὶ περὶ ὑμῶν. Τὰς ἐπιστολὰς Ἰγνατίου τὰς πεμφθείσας ἡμῖν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἄλλας ὅσας εἴχομεν παρ' ἡμῖν, ἐπέμψαμεν ὑμῖν, καθὼς ἐνετείλασθε· αἵτινες ὑποτεταγμέναι εἰσὶ τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ· ἐξ ὧν μεγάλα ὠφεληθῆναι δυνήσεσθε. Περιέχουσι γὰρ πίστιν, καὶ ὑπομονήν, καὶ πᾶσαν οἰκοδομὴν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν ἀνήκουσαν.

Scripsistis mihi & vos & Ignatius, ut si quis [1] *vadit ad Syriam, deferat literas meas, quas fecero ad vos; si habuerimus tempus opportunum,* sive ego, seu legatus quem misero pro vobis. Epistolas sane Ignatii, quæ transmissæ sunt vobis ab eo, & alias quantascunque apud nos habuimus, transmisimus vobis, secundum quod mandastis: quæ sunt subjectæ huic Epistolæ: ex quibus magnus vobis [2] *erit* profectus. Continent enim fidem, patientiam, & omnem ædificationem ad Dominum nostrum pertinentem. *al.* nobis.

[3] Et de ipso Ignatio, & de * his qui cum eo sunt, quod certius agnoveritis, significate. *al.* ipsis.

Hæc vobis scripsi per Crescentem, quem in præsenti commendavi vobis, & nunc commendo. Conversatus est enim nobiscum inculpabiliter: credo quia & vobiscum similiter. Sororem autem ejus habebitis commendatam, cum venerit ad vos. Incolumes estote in Domino Jesu Christo in gratia cum omnibus vestris. Amen.

1 In Syriam proficisceretur, vestras eo literas deferret, quod perficiam, ubi tempus opportunum nactus fuero. 2 Poterit esse. 3 *Hæc verba absunt in Ed. Halloix. eorum tamen meminit Photius in Bib. suâ.*

E Codice Mediceo in gratiam Ill^{mi}. Domini ac Clariſſimi, Doctiſſimique Viri Henrici Newton Sereniſſimæ ac Potentiſſimæ Annæ M. Britanniæ Reginæ ad Regiam Celſitudinem Sereniſſimi Coſmi III. M. Etruriæ Ducis Ablegati: exacte fideliterque deſcripſit Antonius Maria Salvinus in Florentino Lyceo Publicus Græcarum literarum Profeſſor A. S. CIↃ. IↃCC. VII. Menſe Januario ab Incarnatione. Florentiæ.

Ā. τοῦ ἁγίου ἰγνατίου ἐπιστολὴ Σμυρναίοις.

Ἰγνάτιος ὁ ϗ θεοφόρος ἐκκλησίᾳ θ̄υ πρὸς ϗ τοῦ
Voss. ἠλεημένη. ἠγαπημένου ῑυ χ̄υ ἠλεημένη ἐν παντὶ χαρίσματι.
πεπληρωμένη ἐν πίστει ϗ ἀγάπῃ ἀνυστερήτῳ. οὔσῃ
Voss. θεοπρεπεστάτῃ. παντὸς χαρίσματος εὐπρεπεστάτῃ ϗ ἁγιοφόρῳ τῇ
οὔσῃ ἐν σμύρνῃ τῆς ἀσίας. ἐν ἀμώμῳ π̄νι ϗ λόγῳ
θ̄υ πλεῖστα χαίρειν.

Voss. δοξάζω. & ὑμᾶς. Δοξάζων ῑν χ̄ν τὸν θ̄ν τὸν οὕτως ἡμᾶς σοφίσαντα.
ἐνόησα γὰρ ὑμᾶς κατηρτισμένους ἐν ἀκινήτῳ πίστει
1. σαρκί τε. ὥσπερ καθηλωμένους ἐν τῷ σ̄ρῷ τοῦ κ̄υ ῑυ χ̄υ σαρκί
Voss. ἡδρασμένους. τε ϗ π̄νι. καὶ ἡδρασμένους ἐν ἀγάπῃ ἐν τῷ αἵματι
χ̄υ. πεπληροφορημένους εἰς τὸν κ̄ν ἡμῶν ἀληθῶς
ὄντα ἐκ γένους δ̄αδ κατὰ σάρκα. ῡν θ̄υ κατὰ
In Theod. θεότητα. & Deest θεοῦ. θέλημα ϗ δύναμιν *θ̄υ. γεγεννημένον ἀληθῶς ἐκ παρ-
θένου. βεβαπτισμένον ὑπὸ ἰωάννου, ἵνα πληρωθῇ πᾶ-
σα δικαιοσύνη ὑπ᾽ αὐτοῦ. ἀληθῶς ἐπὶ ποντίου πιλά-
του ϗ ἡρώδου τετράρχου καθηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν ἐν
Voss. θεομακαρίτου. Salv. ἵν. θεομακαρίστου. σαρκί. ἀφ᾽ οὗ καρποῦ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ θεομακαρίτου
αὐτοῦ πάθους. ἵνα ἄρῃ σύσσημον εἰς τοὺς αἰῶνας
διὰ τῆς ἀναστάσεως εἰς τοὺς ἁγίους ϗ πιστοὺς αὐτοῦ.
Voss. bis εἴτε ἐν. ἔν τε ἐν ἰουδαίοις. ἔν τε ἐν ἔθνεσιν. ἐν ἑνὶ σώματι
τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Ταῦτα γὰρ πάντα ἔπαθεν δι᾽ ἡμᾶς. ἵνα σωθῶμεν.
ϗ ἀληθῶς ἔπαθεν. ὡς ϗ ἀληθῶς ἀνέστησεν ἑαυτόν.

1 *Non* Deifer. *quippe Sancti omnes sunt* Deiferi, *quod in iis Deus habitat. nomen vero hoc Ignatio peculiare, ad quod Ipse alludit* p. 24. l. 7. *Inepte quidam hinc fabulantur de infante quem Christus bra-*

I. *Ignatii Epistola ad Smyrnæos.*

Ignatius, qui & [1] Theophorus, Ecclesiæ Dei Patris & dilecti Jesu Christi,[2] *habenti propitiationem* in omni charismate, impletæ in fide & charitate, [3] *indeficiente existenti omni charismate*, [4] *Deo*-decentissimæ & sanctiferæ, existenti in Smyrnâ Asiæ; in incoinquinato spiritu & verbo Dei, plurimum gaudere.

Glorifico Jesum Christum Deum, qui vos sapientes fecit. Intellexi enim vos perfectos in immobili fide (quemadmodum clavifixos in cruce Domini nostri Jesu Christi, & carne & spiritu) & firmatos in charitate, in sanguine Christi: certificatos in Dominum Theod. dial. 1.
nostrum [5] *Jesum Christum*, vere existentem de genere David secundum carnem, filium Dei secundum voluntatem & potentiam Dei [6] genitum vere ex Virgine, baptizatum à Johanne, "ut impleatur omnis justitia ab ipso," Marc.2.15.
vere sub Pontio Pilato & Herode Tetrarchâ clavifixum pro nobis in carne, à cujus fructu nos à divine beatissimâ ipsius passione; ut * levet signum in secula, per resurrectionem, Vide Is. 5. 26. & 49. 22.
in sanctos & fideles ipsius, & in Judæis & in Gentibus, in uno corpore Ecclesiæ ipsius.

Hæc enim omnia passus est pro nobis, ut salvemur. Et vere passus est, ut & vere resuscitavit seipsum. Non, quemadmodum

chiis suis sustulit, ideoque retracto accentu legunt Θεόφορον. 2 Misericordiam consecutæ. 3 Nullum non donum consecutæ, *male interpungitur in Græco.* 4 *Red.* 5 *Red.* 6 *Male hic in Græco post Θεοῦ punctum, quod etiam neglexit Vossius.*

infi-

ἴσ. τῷ. οὐχ ὥσπερ ἄπιστοι τινὲς λέγουσιν τὸ δοκεῖν αὐτὸν πε-
ἴσ. τῷ. πονθέναι αὐτοὶ τὸ δοκεῖν ὄντες. καὶ καθὼς φρονοῦσιν καὶ συμβήσεται αὐτοῖς οὖσιν ἀσωμάτοις καὶ δαιμονικοῖς.

Ἐγὼ γὰρ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα καὶ πιστεύω ὄντα. καὶ ὅτε πρὸς τοὺς περὶ πέτρον ἦλθεν ἔφη αὐτοῖς. λάβετε ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε. ὅτι οὐκ εἰμὶ δαιμόνιον ἀσώματον. καὶ εὐθὺς αὐτοῦ
Voss. κρατηθέντες. ἥψαντο· καὶ ἐπίστευσαν κραθέντες τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ
l. ηὑρε--. τῷ πνι. διὰ τοῦτο καὶ θανάτου κατεφρόνησαν. ηὑρέθησαν δὲ ὑπὲρ θάνατον. μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν συνέφαγεν αὐτοῖς καὶ συνέπιεν ὡσ σαρκικόσ. καίπερ πνικῶς
Voss. ἡνωμένος. ἡνωμένος τῷ πρι.

Ταῦτα δὲ παραινῶ ὑμῖν ἀγαπητοί. εἰδὼς. ὅτι καὶ ὑμεῖς οὕτως ἔχετε. προφυλάσσω δὲ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν θηρίων τῶν ἀνθρωπομόρφων. οὓς οὐ μόνον δεῖ ὑμᾶς μὴ
l. ἀλλ' εἰ. παραδέχεσθαι. ἀλλ εἰ δυνατόν ἐστιν μηδὲ συναντᾶν. μόνον δὲ προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. ἐάν πως μετανοήσωσιν. ὅπερ δύσκολον. τούτου δὲ ἔχει ἐξουσίαν ισ
Theod. τῷ. χσ τὸ ἀληθινὸν ἡμῶν ζῆν. εἰ γὰρ * τὸ δοκεῖν ταῦτα
Voss. ἐμαυτόν. ἐπράχθη ὑπὸ τοῦ χυ ἡμῶν. τί δὲ καὶ ἑαυτὸν ἔκδοτον δέδωκα τῷ θανάτῳ. πρὸσ πῦρ. πρὸσ μάχαι-
l. πρὸς. ραν. πρὸσ θηρία. ἀλλ' ἐγγὺς μαχαίρασ. ἐγγυσ θυ. μεταξὺ θηρίων. μεταξὺ θυ. μόνον ἐν τῷ ὀνόματι ιυ χυ εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ. πάντα ὑπομένω αὐτοῦ με ἐνδυναμοῦντοσ. τοῦ τελείου ανου γενομένου.

1 Novi. *Noster male legit* εἶδε, *neque enim Ignatius hic agit de visus sensu, ut ait Grotius, in* Matt. 18. 27. *Sed de fide alterum*

Οἵτινες

infideles quidam dicunt, * ſecundum videri ipſum paſſum eſſe, ipſi ſecundum videri exiſtentes: & quemadmodum ſapiunt, & accidet ipſis exiſtentibus incorporeis & dæmoniacis.

Hoc dixit Menander Ignatii ævo Antiochiæ.

Ego enim & poſt reſurrectionem in carne ipſum [1] *vidi*, & credo exiſtentem. Et quando ad eos qui circa Petrum venit, ait ipſis: Apprehendite, palpate me, & videte, quoniam non ſum dæmonium incorporeum. Et confeſtim ipſum tetigerunt, & crediderunt, convicti, carni ipſius & ſpiritui. Propter hoc & mortem contempſerunt; inventi autem ſunt ſuper mortem. Poſt reſurrectionem autem comedit cum eis & bibit, ut carnalis; quamvis ſpiritualiter unitus Patri.

Theod. dial. 2.

Hæc autem monefacio vobis, dilecti, ſciens quoniam & vos ſic habetis. Præmunio autem vos à beſtiis anthropomorphis: quos non ſolum oportet vos non recipere, ſed, ſi poſſibile, neque eis obviare; ſolum autem orare pro ipſis, ſi quo modo pœniteant, quod difficile. Hujus autem habet poteſtatem Jeſus Chriſtus, verum noſtrum vivere. Si autem ſecundum videri hæc operata ſunt à Domino noſtro: [2] *ergo & ego ſecundum videri ligor*. Quid autem & meipſum traditum dedi morti, ad ignem, ad gladium, ad beſtias? Sed prope gladium, prope Deum: inter medium beſtiarum, inter medium Dei. Solum in nomine Jeſu Chriſti, ad compati ipſi, omnia ſuſtinebo: ipſo me fortificante, qui perfectus homo factus eſt.

Conſt. Ap. 2. 21.

Theod. dial. 1.

teſtimonio confirmata, cumque Chriſtum nunquam aſpexiſſe diſerte aſſeris Chryſoſtomus. Tom. 5. ed. Savil. p. 503. 2 *Red. ſed apud Theod. legitur:* κἀγὼ τῷ δοκεῖν δέδεμαι.

Quem

Voss. ὅν τινες. Οντινες ἀγνοοῦντες ἀρνοῦνται. μᾶλλον δὲ ἠρνήθησαν ὑπ᾽ αὐτοῦ. ὄντεσ συνήγοροι τοῦ θανάτου μᾶλλον ἢ τῆσ ἀληθείασ.

l. οὓς. οὓς οὐκ ἔπεισαν αἱ προφητεῖαι. οὐδὲ ὁ νόμοσ μωσέωσ. ἀλλ᾽ οὐδὲ μέχρι νῦν τὸ εὐαγγέλιον. οὐδὲ τὰ ἡμέτερα τῶν κατ᾽ ἄνδρα παθήματα. καὶ γὰρ περὶ ἡμῶν τὸ αὐτὸ φρονοῦσιν. τί γάρ με ὠφελεῖ τις εἰ ἐμὲ ἐπαινεῖ. τὸν δὲ κν̄ μου βλασφημεῖ μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρκοφόρον. ὁ δὲ τοῦτο

Theod. ὡς νεκροφόρον. μὴ λέγων. τελείως αὐτὸν ἀπήρνηται. ὢν νεκροφόροσ.

Voss. ἔδοξε. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ὄντα ἄπιστα. οὐκ ἔδοξέν μοι ἐγ-

Voss. μηδὲ. γράψαι. ἀλλὰ μὴ δὲ γένοιτό μοι αὐτῶν μνημονεύειν μέχρισ οὗ μετανοήσωσιν εἰς τὸ πάθοσ. ὅ ἐστι ἡμῶν ἀνάστασισ.

l. μηδείς. & ἐπουράνια. Μηδεὶσ πλανάσθω. καὶ τὰ ἐπουράνια καὶ ἡ δόξα τῶν ἀγγέλων. καὶ οἱ ἄρχοντες ὁρατοί τε καὶ ἀόρατοι.

Voss. πιστεύσωσιν. ἐὰν μὴ πιστεύωμεν εἰσ τὸ αἷμα χῦ. κἀκείνοισ κρίσισ ἐστίν. ὁ χωρῶν χωρείτω. τόποσ μηδένα φυσιούτω. τὸ γὰρ ὅλον ἐστὶν πίστισ. καὶ ἀγάπη. ὧν οὐδὲν προκέκριται. καταμάθετε δὲ τοὺς ἑτεροδοξοῦντας εἰς τὴν χάριν ιῦ χῦ τὴν εἰσ ἡμᾶσ ἐλθοῦσαν. πῶς ἐναντίοι εἰσὶν τῇ

l. περὶ. γνώμῃ τοῦ θῦ. περὶ ἀγάπης οὐ μέλει αὐτοῖσ. οὐ πέρι χήρασ. οὐ περὶ ὀρφανοῦ. οὐ περὶ θλιβομένου. οὐ περὶ δεδεμένου καὶ λελυμένου. οὐ περὶ πεινῶντοσ ἢ διψῶντοσ.

Εὐχαριστίασ καὶ προσευχῆσ ἀπέχονται. διὰ τὸ μὴ ὁμολογεῖν τὴν εὐχαριστίαν σάρκα εἶναι τοῦ σωτῆροσ ἡμῶν ιῦ χῦ. τὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν παθοῦσαν. ἣν τῇ

1 *Summitur sensu Christiano, quo & graeca vox pro mortua. quippe*

χρη-

Quem quidam ignorantes, abnegant; magis autem abnegati sunt ab ipso: existentes concionatores mortis, magis quam veritatis. Quos non persuaserunt Prophetiæ, neque lex Moysi; sed neque usque nunc Evangelium, neque nostræ eorum qui secundùm virum passiones. Etenim de nobis idem sapiunt. Quid enim juvat me quis, si me laudat, Dominum autem meum blasphemat; non confitens ipsum carniferum? Qui autem hoc non dicit, ipsum perfecte abnegavit; existens [1] mortifer. Nomina autem ipsorum, existentia infidelia, non visum est mihi inscribere: sed neque fiat mihi ipsorum recordari, usque quò pœniteant in * passionem, quæ est nostra resurrectio.

Theod. *ib.*

al. panem qui.

Nullus erret. Et supercœlestia, & gloria Angelorum, & Principes visibiles & invisibiles, si non credant in sanguinem Christi; & illis judicium est. Qui capit, capiat: [2] *Qualiter nullus infletur.* Totum enim est fides & charitas: quibus nihil præpositum est. Considerate autem aliter opinantes gratiam Jesu Christi, eam quæ in vos venit; qualiter contrariæ sunt sententiæ Dei. De Charitate non est cura ipsis, non de vidua, non de orphano, non de tribulato, non de ligato vel soluto, non de esuriente vel sitiente.

Ab Eucharistia & oratione recedunt; propter non confiteri Eucharistiam carnem esse Salvatoris nostri Jesu Christi pro peccatis nostris passam, quam benignitate Pater resuscitavit.

impii, etiam dum vivunt, dicuntur esse mortui. 2 Locus neminem inflet. *Noster fortè pro τόπος legit τὸ πῶς.*

χρηστότητι ὁ πὴρ ἤγειρεν. οἱ οὖν ἀντιλέγοντες τῇ δωρεᾷ τοῦ θυ. συζητοῦντες ἀποθνήσκουσιν. (Voss. ἀποθνήσκουσι.) συνέφερεν δὲ αὐτοῖς ἀγαπᾶν. ἵνα καὶ ἀναστῶσιν. πρέπον οὖν ἐστὶν ἀπέχεσθαι τῶν τοιούτων, καὶ μήτε κατ' ἰδίαν περὶ αὐτῶν λαλεῖν. μήτε κοινῇ. προσέχειν δὲ τοῖς προφήταις. ἐξαιρέτως δὲ τῷ εὐαγγελίῳ. ἐν ᾧ τὸ πάθος ἡμῖν δεδήλωται. καὶ ἡ ἀνάστασις τετελείωται. τοὺς δὲ μερισμοὺς φεύγετε ὡς ἀρχὴν κακῶν.

Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε. ὡς ισ χσ τῷ πρι. καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς τοῖς ἀποστόλοις. τοὺς (1. μηδεὶς.) δὲ διακόνους ἐντρέπεσθε ὡς θυ ἐντολήν. μήδεις χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου τι πραττέτω (Voss. πρασσέτω.) τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω ἡ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον οὖσα, ἢ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ. ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος. ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω. ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ χσ ισ. ἐκεῖ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. οὐκ ἐξόν ἐστι χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν. οὔτε ἀγάπην ποιεῖν. ἀλλ' ὃ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ. τοῦτο καὶ τῷ θῳ εὐάρεστον. ἵν' ἀσφαλὲς ᾖ καὶ βέβαιον. πᾶν ὃ πράττεται. (Voss. πράσσεται.)

Εὔλογόν ἐστι λοιπὸν ἀνανῆψαι. καὶ ὡς ἔτι καιρὸν ἔχομεν εἰς θν μετανοεῖν. καλῶς ἔχει θν καὶ ἐπίσκοπον εἰδέναι. ὁ τιμῶν ἐπίσκοπον ὑπὸ θυ τετίμηται. ὁ λάθρᾳ ἐπισκόπου τι πράσσων. τῷ διαβόλῳ λατρεύει. πάντα οὖν ὑμῖν ἐν χάριτι περισσευέτω. ἄξιοι γάρ ἐστε. κατὰ πάντα με ἀνεπαύσατε. καὶ ὑμᾶς ισ χσ.

1 *Græci vocant Eucharistiam* Dora *&* *in Latino dicitur* donum. *Glossa vetus. Deleatur punctum post* ἀντιλέγοντες. 2 *Forte* Agapen

ἀπόντα

tavit. Contradicentes ergo huic [1] dono Dei, perſcrutantes moriuntur. Conferens autem eſſet ipſis [2] diligere, ut reſurgant. Decens eſt recedere à talibus, & neque ſeorſum * de ipſis loqui, neque communiter: attendere autem Prophetis, præcipue vero Evangelio, in quo paſſio nobis oſtenſa eſt, & reſurrectio perfecta eſt. Partitiones autem fugite, ut principium malorum. *al. cum.*

Omnes Epiſcopum ſequimini, ut Jeſus Chriſtus Patrem; & Presbyterium, ut Apoſtolos: Diaconos autem revereamini, ut Dei mandatum. Nullus ſine Epiſcopo aliquid operetur eorum quæ conveniunt in Eccleſiam. Illa firma gratiarum actio reputetur, quæ ſub [3] *ipſo* eſt, vel [4] *quam utique* ipſe conceſſerit. Ubi utique apparet Epiſcopus, illic multitudo ſit: quemadmodum utique ubi eſt Chriſtus Jeſus, illic Catholica Eccleſia. Non licitum eſt ſine Epiſcopo neque baptizare, neque agapen facere: ſed quod utique ille probaverit, hoc eſt Deo beneplacitum; ut ſtabile ſit & firmum omne quod agitur. Damaſc. 2. Parall. 25. Conſt. Ap. 2. 28. Antioch. Serm. 124.

Rationabile eſt de cætero evigilare, & cum adhuc tempus habemus, in Deum pœnitere [5]. Honorans Epiſcopum, à Deo honoratus eſt: qui occultans ab Epiſcopo aliquid operatur, Diabolo præſtat obſequium. Omnia igitur vobis in gratia ſuperabundent: digni enim eſtis. Secundum enim omnia me quieſcere feciſtis: & vos Jeſus Chriſtus. Antioch. & Damaſc. *ibid.*

celebrare. 3 Epiſcopo. 4 Cui. 5 *Deeſt hic*, Bene habet Deum & Epiſcopum reſpicere.

l. ἀγα-- ἀπόντα με καὶ παρόντα ἠγαπήσατε. ἀμοιβεῖ ὑμῖν Θεὸς
Salv. ἴσ. ἀμοιβοι. δι' ὃν πάντα ὑπομένοντες, αὐτοῦ τεύξεσθε.

Voss. ἀμοιβή. Φίλωνα καὶ ῥέων ἀγαθόπουν οἳ ἐπηκολούθησάν μοι
Voss. ῥέω καὶ Αγα-- εἰς λόγον Θεοῦ. καλῶς ἐποιήσατε ὑποδεξάμενοι ὡς δια-
Salv. ἴσ. ὑμῶν. κόνους Χριστοῦ Θεοῦ. οἳ καὶ εὐχαριστοῦσιν τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ ἡμῶν.
ὅτι αὐτοὺς ἀνεπαύσατε κατὰ πάντα τρόπον. οὐδὲν ὑ-
l. πνεῦμα. μῖν οὐ μὴ ἀπολεῖται. ἀντίψυχον ὑμῶν τὸ πνεῦμά μου. καὶ
τὰ δεσμά μου. ἃ οὐχ ὑπερηφανήσατε οὐδὲ ἐπαισχύν-
l. πίστις. θητε. οὐδὲ ὑμᾶς ἐπαισχυνθήσεται ἡ τελεία πίστις
Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ προσευχὴ ὑμῶν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν
τὴν ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας. ὅθεν δεδεμένος θεοπρε-
l. ὤν. πεστάτοις δεσμοῖς πάντας ἀσπάζομαι. οὐκ ὢν ἄξιος
l. ὤν. ἐκεῖθεν εἶναι ἔσχατος αὐτῶν ὢν κατὰ θέλημα δὲ κα-
Salv. ἴσ. συνειδότος. τηξιώθην οὐκ ἐκ συνειδότως. ἀλλ' ἐκ χάριτος τοῦ Θεοῦ.
ἣν εὔχομαι τελείαν μοι δοθῆναι. ἵνα ἐν τῇ προσευχῇ
ὑμῶν Θεοῦ ἐπιτύχω. ἵνα οὖν τέλειον ὑμῶν γένηται τὸ
Voss. ἐπὶ. ἔργον. ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ. πρέπει εἰς τιμὴν Θεοῦ χει-
al. θεοπρεπεστάτην. ροτονῆσαι τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν θεοπρεσβύτην εἰς τὸ
γενόμενον ἕως συρίας συγχαρῆναι αὐτοῖς. ὅτι εἰρηνεύου-
σιν. καὶ ἀπέλαβον τὸ ἴδιον μέγεθος. καὶ ἀπεκατε-
στάθη αὐτοῖς τὸ ἴδιον σωματεῖον. ἐφάνη μοι οὖν ἄξιον
πρᾶγμα πέμψαι τινα τῶν ὑμετέρων μετ' ἐπιστολῆς ἵνα
συνδοξάσῃ τὴν κατὰ Θεὸν αὐτοῖς γενομένην εὐδίαν
Salv. ἴσ. ἐτύγχανον. καὶ ὅτι λιμένος ἤδη ἐτύγχανεν τῇ προσευχῇ ὑμῶν.

1 Reum Agathopodem. *Bene probat Vossius unum eundemque hominem hic designari ex Epist. ad Philadel.* ἀμφὶ ῥέω ἀγαθόποδι ἀνδρὶ ἐκλεκτῷ. 2 Vice animarum vestrarum. *Loquitur hic tan-*

Τέλειον

Abſentem me & præſentem dilexiſtis: retribuat vobis Deus; propter quem omnia ſuſtinentes, ipſum adipiſcemini.

Philonem & [1] *Reum & Agathopum*, qui ſecuti ſunt me in verbum Dei, bene feciſtis ſuſcipientes ut miniſtros Dei Chriſti: qui & gratias agunt Domino pro vobis; quoniam ipſos quieſcere feciſtis ſecundum omnem modum. Nihil vobis utique deperibit. [2] *Conformis animæ veſtræ* ſpiritus meus, & vincula mea quæ non deſpexiſtis neque erubuiſtis: neque vos erubeſcet perfecta fides Jeſus Chriſtus.

Oratio veſtra pervenit ad Eccleſiam quæ eſt in Antiochia Syriæ, unde ligatus Deo decentiſſimis vinculis omnes ſaluto, non exiſtens dignus inde eſſe, extremus ipſorum exiſtens: ſecundum voluntatem autem [3] *Dei* dignus factus ſum, non ex conſcientia, ſed ex gratia Dei; quam oro perfectam mihi dari, ut in oratione veſtra Deo potiar. Ut igitur perfectum veſtri fiat opus & in terra & in cœlo; decet, ad honorem Dei, ordinare Eccleſiam veſtram Deo venerabilem, [4] *in factum uſque Syriam, congaudere* ipſis, quoniam pacem habent, & acceperunt propriam magnitudinem, & reſtitutum eſt ipſis proprium corpuſculum. Viſum eſt mihi igitur Deo digna res, mittere aliquem veſtrorum cum epiſtola: ut conglorificent eam quæ ſecundum Deum ipſis factam tranquillitatem; *f.* conglorificet. & quoniam portu jam potita eſt, oratione

quam martyr vitam ſuam eorum loco poſiturus, ideoque addit, καὶ τὰ δεσμά μου. Pearſ. 3 *Male deeſt in Græco* Θεοῦ. 4 Qui eat ad Syriam ad congratulandum.

veſtra.

Τέλειοι ὄντεσ τέλεια ϗ φρονεῖτε. θέλουσιν γὰρ ὑμῖν εὐπράσσειν. θ̅σ̅ ἕτοιμοσ εἰσ τὸ παραχεῖν.

Ασπάζεται ὑμᾶσ ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν

Salv. ἴσ. γράφω. τρωάδι. ὅθεν ϗ γράφω ὑμῖν διὰ βύρρου ὃν ἀπεστείλατε μετ' ἐμοῦ ἅμα ἐφεσίοισ τοῖσ ἀδελφοῖσ ὑμῶν. ὃσ κατὰ πάντα με ἀνέπαυσεν. ϗ ὄφελον πάντεσ αὐτὸν ἐμιμοῦντο. ὄντα ἐξεμπλάριον θ̅υ̅ διακονίασ. ἀμείψεται αὐτὸν ἡ χάρισ κατὰ πάντα. ἀσπάζομαι τὸν ἀξιόθεον

Salv. ἴσ. πρεσβυτέριον. ἐπίσκοπον ϗ θεοπρεπέστατον πρεσβυτέριον. τοὺσ συνδούλουσ μου διακόνουσ. ϗ τοὺσ κατ' ἄνδρα ϗ κοινῇ πάντασ ἐν ὀνόματι ι̅υ̅ χ̅υ̅ ϗ τῇ σαρκὶ αὐτοῦ ϗ τῷ αἵματι. πάθει τε ϗ ἀναστάσει σαρκικῇ τε ϗ π̅ν̅ικῇ. ἐν ὀνόματι ἐν ἑνότητι θ̅υ̅ καὶ ὑμῶν χάρισ ὑμῖν ἔλεοσ. εἰρήνη. ὑπομονὴ διὰ παντόσ.

Ασπάζομαι τοὺσ οἴκουσ τῶν ἀδελφῶν μου σὺν

al. ἐ ταῖς. Sed male, quippe Virgines olim Viduis accensebantur 1. ἂν. γυναιξὶ ϗ τέκνοισ. ϗ ταὶσ παρθένουσ * ταὶσ λεγομένασ χήρασ. ἔρρωσθέ μοι ἐν δυνάμει π̅ν̅σ̅. ἀσπάζεται ὑμᾶσ φίλων σὺν ἐμοὶ * ὤν. ἀσπάζομαι τὸν οἶκον ταουΐασ. ἣν εὔχομαι ἑδρᾶσθαι πίστει ϗ ἀγάπῃ σαρκικῇ τε ϗ π̅ν̅ικῇ. ἀσπάζομαι ἄλκην τὸ ποθητόν μου ὄνομα ϗ δάφνον τὸν ἀσύγκριτον ϗ εὔτεκνον. ϗ πάντασ κατ' ὄνομα. ἔρρωσθε ἐν χάριτι θ̅υ̅.

1 Una cum. 2 *Red.* 3 *Deest* in nomine, *at cum praecesse-*

vestra. Perfecti existentes, perfecta & sapite. Volentibus enim vobis bene facere, Deus paratus est adtribuere. Damasc. Parall.1.9.

Salutat vos charitas fratrum qui in Troade. Unde & scribo vobis, per Burrum, quem misistis mecum [1] *simul* Ephesiis fratribus vestris: qui secundum omnia me quiescere fecit. Et utinam omnes ipsum imitentur; existentem exemplarium Dei ministerii. Remuneret ipsum gratia secundum omnia. Saluto deo dignum Episcopum, & Deo decens Presbyterium, [2] *&* conservos meos Diaconos; & singillatim & communiter omnes, in nomine Jesu Christi, & carne ipsius, & sanguine, & passione, & resurrectione, carnali & spirituali [3], in unitate Dei & vestri. Gratia vobis, [4] *&* misericordia, *&* pax, *&* sustinentia semper.

Saluto domos fratrum meorum, cum uxoribus & filiis; & virgines * vocatas viduas. Valete mihi in virtute [5] *Patris.* Salutat vos Philon, mecum existens. Saluto domum Thaviæ; quam oro firmari fide & charitate carnali & spirituali. Saluto Alken desideratum mihi nomen, & Daphnum incomparabilem, & Eutecnum, & omnes secundum nomen. Valete in gratia Dei.

Salutat hic Smyrnensis Ecclesiæ Diaconissas

τὶς ἐν ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ, non est, cur hic retineatur ἐν ὀνόματι.
4 *Hic ter Redundat &.* 5 Spiritûs.

Β̄. CΜΥΡΝΑΊΟΙC ἀπὸ τρωάδος πρὸς ΠΟΛΎΚΑΡΠΟΝ ΙΓΝΆΤΙΟΣ.

Ιγνάτιοσ ὁ καὶ θεοφόροσ πολυκάρπω ἐπισκόπω ἐκ-
Salv. ἴσ. ἐπισκοπημένῳ. κλήσιασ σμυρναίων. μᾶλλον ἐπισκοπημένω ὑπὸ θυ
προσ καὶ κυ ιυ χυ. πλεῖστα χαίρειν.

Αποδεχόμενόσ σου τὴν ἐν θω γνώμην ἡδρασμένην
ὡσ ἐπὶ πέτραν ἀκίνητον. ὑπερδοξάζω καταξιωθεὶσ
τοῦ προσώπού σου τοῦ ἀμώμου οὗ ὀναίμην ἐν θω.
Παρακαλῶ σε ἐν χάριτι ᾗ ἐνδέδυσαι. προσθεῖναι τῷ
δρόμω σου. καὶ πάντασ παρακαλεῖν ἵνα σώζωνται. ἐκ-
δίκει σου τὸν τόπον ἐν πάσῃ ἐπιμελεία σαρκικῆ τε
καὶ πνικῆ. τῆσ ἑνώσεωσ φρόντιζε ἧσ οὐδὲν ἄμεινον. πάν-
τασ βάσταζε ὡσ καί σε ὁ κσ. πάντων ἀνέχου ἐν ἀγά-
πῃ ὥσπερ καὶ ποιεῖσ. προσευχαῖσ σχόλαζε ἀδιαλείπτοισ.
l. ἀκοίμητον αἰτοῦ σύνεσιν πλείονα ἧσ ἔχεισ. γρηγόρει ἀκοιμήτον
al. ὁμοή-θειαν. πνα κεκτημένοσ. τοῖσ κατ' ἄνδρα κατὰ *βοήθειαν θυ
λάλει. πάντων τὰσ νόσουσ βάσταζε ὡσ τέλειοσ ἀθλη-
Salv. ἴσ. πλείων. τήσ. ὅπου πλεῖον κόποσ πολὺ κέρδοσ.

Καλοὺσ μαθητὰσ ἐὰν φιλῆσ χάρισ σοι οὐκ ἐστιν.
μᾶλλον τοὺσ λοιμοτέρουσ ἐν πραότητι ὑπόταςσε. οὐ
l. αὐτῇ. πᾶν τραῦμα τῇ αὐτῇ ἐμπλάστρω θεραπεύεται. τοὺσ
Voss. ἐμβροχαῖς. παροξυσμοὺσ ἐν-βροχαῖσ παῦε. φρόνιμοσ γίνου ὡσ ὄφισ
ἐν ἅπασιν. καὶ ἀκέραιοσ ὡσ ἡ περιστερά. διὰ τοῦτο σαρ-
al. σοι. κικὸσ εἶ καὶ πνικοσ. ἵνα τὰ φαινόμενά σου εἰσ πρό-
σωπον κολακεύησ. τὰ δὲ ἀόρατα αἴτει. ἵνα σοι φανε-

1 Smyrnæis à Troade ad Polycarpum Ignatius. Σμυρναίοις ἀπὸ Τρωάδος *priori Epistolæ subjecit Vossius.* 2 *Red.* 3 Adjuto-

ρωθῆ

II. [1] *Epistola ad Polycarpum.*

Ignatius, qui & Theophorus, Polycarpo Episcopo Ecclesiæ Smyrnæorum, magis autem visitato à Deo Patre & Jesu Christo, plurimum gaudere.

Acceptans tuam in Deo sententiam, firmatam ut supra petram immobilem; superglorifico, dignificatus tua facie immaculata: qua fruar in Deo. Deprecor te in [2] *Dei* gratia, qua indutus es, apponere cursui tuo, Antioch. & omnes deprecari ut salventur. Justifica Hom. III. locum tuum, in omni cura carnali & spiri- Damasc. Parall. 2. tuali. Unionem cura, qua nihil melius. Om- 25. nes supporta; ut & te Dominus. Omnes sustine in charitate; quemadmodum & facis. Orationibus vaca indesinentibus: pete intellectum ampliorem eo quem habes. Vigila, non dormientem spiritum possidens: singulis secundum [3] *consuetudinem* Dei loquere. Omnium ægritudines porta, ut perfectus athleta: ubi major labor, multum lucrum.

Bonos discipulos si diligas, gratia tibi non Antioch. est: magis [4] *deteriores* in mansuetudine sub- & Dam. *ibid.* jice. Non omne vulnus eodem emplastro curatur. Exacerbationes [5] *impluviis* quieta. "Prudens fias, ut serpens, in omnibus; & Matt. 10. 16. simplex, ut columba." Propter hoc carnalis es & spiritualis; ut manifesta in tuam faciem [6] *blandiaris*: invisibilia autem petas ut tibi

rium. 4 Pestilentiores. 5 Superfusionibus. 6 Demulceas, *vetus quædam versio* corrigas, quasi esset κολάζῃς.

ῥωσθῇ ὅπως μηδενὸς λείπῃ καὶ παντὸς χαρίσματος περισσεύῃς. ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ σε ὡς κυβερνῆται ἀνέμους καὶ ὡς χειμαζόμενος λιμένα. εἰς τὸ θ̅υ ἐπιτυχεῖν. νῆφε ὡς θ̅υ ἀθλητής. τὸ θέμα ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰώνιος. περὶ ἧς καὶ σὺ πέπεισαι. κατὰ πάντα
1. ἐγώ. σου ἀντίψυχον ἐγώ. καὶ τὰ δεσμά μου. ἃ ἠγάπησας.

Οἱ δοκοῦντες ἀξιόπιστοι εἶναι καὶ ἑτεροδιδασκαλοῦντες μή σε καταπλησσέτωσαν. στῆθι ἑδραῖος ὡς ἄκμων τυπτόμενος. μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ τὸ δέρεσθαι καὶ νικᾷν. μάλιστα δὲ ἕνεκεν θ̅υ πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δεῖ. ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνῃ. πλέον σπουδαῖος γίνου οὗ εἶ. τοὺς καιροὺς καταμάνθανε. τὸν ὑπὲρ καιρὸν προσδόκα. τὸν ἄχρονον. τὸν ἀόρατον. τὸν δι' ἡμᾶς ὁρατόν. τὸν ἀψηλάφητον. τὸν ἀπαθῆ. τὸν δι' ἡμᾶς παθητόν. τὸν κατὰ πάντα τρόπον δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.

Χῆραι μὴ ἀμελείσθωσαν. μετὰ τὸν κ̅ν̅ σὺ αὐτῶν φροντιστὴς ἔσο. μηδὲν ἄνευ γνώμης σου γινέσθω. μηδὲ
Salv. ἴσ. πράσσῃς. σὺ ἄνευ θ̅υ τι πράσσε. ὅπερ οὐδὲ πράσσεις εὐσταθής. πυκνότερον συναγωγαὶ γινέσθωσαν. ἐξ ὀνόματος πάντας
1. δούλας. ζήτει. δούλους καὶ δούλας μὴ ὑπερηφάνει. ἀλλὰ μηδὲ αὐτοὶ φυσιούσθωσαν. ἀλλ' εἰς δόξαν θ̅υ πλέον δουλευέτωσαν. ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ θ̅υ τύχωσιν. μὴ ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐλευθεροῦσθαι. ἵνα μὴ δοῦλοι εὑρεθῶσιν ἐπιθυμίας.

Τὰς κακοτεχνίας φεῦγε. μᾶλλον δὲ περὶ τού-
— Voss. μὴ ποιοῦ. των ὁμιλίαν ποιοῦ. ταῖς ἀδελφαῖς μου προσλάλει ἀγαπᾶν τὸν κ̅ν̅. καὶ τοῖς συμβίοις ἀρκεῖν σαρκὶ καὶ π̅ν̅ι̅.

1 Ad. & post portum comma. 2 Post es punctum. Secun-

ὁμοίως

manifeſtentur; ut nullo deficias, & omni charifmate abundes. Tempus expetit te, ut gubernatores ventos, & ut qui in procella eſt, portum [1] *à* Deo potiendum. Vigila, ut Dei athleta: * thema incorruptio, vita æterna; de qua & tu confiſus es [2] *ſecundum omnia. Tui refrigerium* ego, & vincula mea quæ dilexiſti.

* Gr. οὗ τὸ θέλημα.

Qui videntur fide digni eſſe & altera docent, non te [3] *ſtupefaciant*: ſta firmus, ut incus percuſſa. Magni eſt athletæ, diſcerpi & vincere. Maxime autem propter Deum omnia ſuſtinere nos oportet: ut & ipſe nos ſuſtineat. Plus ſtudioſus fias, quam es: Tempora conſidera: eum qui ſupra tempus expecta, intemporalem, inviſibilem, propter nos viſibilem; impalpabilem, impaſſibilem, propter nos paſſibilem, ſecundum omnem modum propter nos ſuſtinentem.

Anton. Mel. 2.89. Antioch. Hom. 85.

Viduæ non negligantur: poſt Dominum tu ipſarum curator eſto. Nihil ſine ſententia tua fiat; neque tu ſine Deo quid operare: quod [4] *autem operaris, ſit bene* ſtabile. [5] *Sæpe* congregationes fiant: ex nomine omnes quære. Servos & ancillas ne deſpicias: ſed neque ipſi inflentur; ſed in gloriam Dei plus ſerviant, ut meliori libertate à Deo potiantur. Non deſiderent à communi liberi fieri; ne ſervi inveniantur concupiſcentiæ.

Sequentia Latina ad finem Epiſt. ex altero interprete ſupplevit Uſſerius.

Anton. Mel. 2.25.

Malas artes fuge: magis autem de his homiliam fac. Sorores meas alloquere, diligere Dominum, & viris ſufficere carne & ſpi-

Conſt. Ap. 8. 32.

dum omnia vice animæ tuæ. 3 Perterrefaciant. 4 Nec facis; cum ſis conſtans. 5 Crebrius.

ὁμοίως καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου παράγγελλε ἐν ὀνόματι
ιυ χυ ἀγαπᾶν τὰς συμβίους ὡς ὁ κσ τὴν ἐκκλη-
σίαν. ἔι τις δύναται ἐν ἁγνείᾳ μένειν εἰς τιμὴν τοῦ κυ
τῆς σαρκός. ἐν ἀκαυχησίᾳ μενέτω. ἐὰν καυχήσηται,
ἀπώλετο. καὶ ἐὰν γνωσθῇ πλέον τοῦ ἐπισκόπου, ἔφθαρ-
ται. πρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι. καὶ ταῖς γαμουμέναις.
μετὰ γνώμης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἕνωσιν ποιεῖσθαι.
ἵνα ὁ γάμος ᾖ κατὰ θν. καὶ μὴ κατ' ἐπιθυμίαν.
πάντα εἰς τιμὴν θυ γινέσθω.

Voss. ὑμῖν. Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε ἵνα καὶ ὁ θσ ἡμῖν. ἀντί
ψυχον ἐγὼ τῶν ὑποτασσομένων τῷ ἐπισκόπῳ. πρεσβυ-
τέροις. διακόνοις. καὶ μετ' αὐτῶν μοι τὸ μέρος γένοιτο
Salv. ἴσ. συναθλεῖτε. σχεῖν ἐν θῷ. συγκοπιᾶτε. ἀλλήλοις. συναθλῆτε. συντρέ-
χετε. συμπάσχετε. συγκοιμᾶσθε. συνεγείρεσθε ὡς θυ οἰ-
Voss. καὶ. κονόμοι. *πάρεδροι καὶ ὑπηρέται. ἀρέσκετε ᾧ στρατεύεσθε. ἀφ'
οὗ καὶ τὰ ὀψώνια κομίζεσθε. μήτις ὑμῶν δεσέρτωρ εὑρεθῇ.
τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὅπλα. ἡ πίστις ὡς περικε-
φαλαία. ἡ ἀγάπη ὡς δόρυ. ἡ ὑπομονὴ ὡς πανοπλία.
Voss. δε-ποσιτα. τὰ δεπόσιτα ὑμῶν τὰ ἔργα ὑμῶν. ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν
ἄξια κομίσησθε. μακροθυμήσατε οὖν μετ' ἀλλήλων ἐν
πραότητι ὡς ὁ θσ ὑμῶν. ὀναίμην ὑμῶν διὰ παντός.

Voss. ἐπεὶ δή. Ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας εἰ-
ρηνεύει ὡς ἐδηλώθη μοι διὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν
κἀγὼ εὐθυμότερος ἐγενόμην ἐν ἀμεριμνίᾳ θυ. ἐάνπερ
διὰ τοῦ παθεῖν θυ ἐπιτύχω εἰς τὸ εὑρεθῆναί με ἐν τῇ
Salv. ἴσ. μαθητήν. ἀναστάσει ὑμῶν μαθητήν. πρέπει πολύκαρπε θεο-

1 *Red.* 2 Sint nuptiæ. 3 *Siquis de his & sequentibus dubitet, Epistolæ hujusce titulum respiciat.* 4 Devovear ego pro. 5 Fiat

μακα-

ritu. Similiter & fratribus meis annuncia, in nomine Jesu Christi, diligere uxores, ut Dominus Ecclesiam. Si quis potest in castitate manere, in honorem carnis [1] *Domini*, in ingloriatione Domini maneat. Si glorietur, perditur: & si videri velit plus Episcopo, corruptus est. Decet autem ducentes & ductas, cum sententia Episcopi unionem facere; ut [2] *sit* secundum Dominum, & non secundum concupiscentiam. Omnia in honorem Dei fiant.

Ephes. 5. 25. Anton. 1. 14. Antioch. Hom. 21.

[3] Episcopo attendite, ut & Deus vobis. [4] *Unanimis ego cum* subjectis Episcopo, Presbyteris, Diaconis: & cum ipsis mihi [5] *pars fiat capere* in Deo. Collaborate adinvicem, concertate, concurrite, compatimini, condormite, consurgite, ut Dei dispensatores & assessores & ministri. Placete cui militatis; à quo & stipendia fertis. Nullus vestrûm otiosus inveniatur. Baptisma vestrum maneat ut scutum, fides ut galea, charitas ut lancea, sustinentia ut omnis armatura. Deposita vestra, opera [6]; ut accepta vestra digna feratis. Longanimiter ferte igitur vos adinvicem in mansuetudine, ut Deus vos. Fruar vobis semper.

Antioch. Serm. 124. Antioch. Hom. 104. & 92. Anton. Mel. 1. 89.

Quia Ecclesia quæ in Antiochia Syriæ pacem habet, ut ostensum est mihi, per orationem vestram: & ego lætior factus sum in [7] *sollicitudine* Dei; siquidem, per pati, Deo potiar, in inveniri me in [8] *oratione* vestri discipulum. Decet, Polycarpe Deo beatis-

partem habere. 6 *Deposita vestra*. 7 Securitate. 8 Resurrectione.

sime,

μακαριςότατε συμβούλιον ἀγαγεῖν θεοπρεπέςατον. καὶ χειροτονῆσαι τινὰ ὃν ἀγαπητὸν λίαν ἔχετε. καὶ ἄοκνον.
Voss. ὡς. ὃσ δυνήσεται θεόδρομος καλεῖσθαι. τοῦτον καταξιῶσε
l. καταξιῶσαι. ἵνα πορευθεὶσ εἰσ συρίαν δοξάσῃ ὑμῶν τὴν ἄοκνον ἀγάπην εἰσ δόξαν χυ. χριςιανὸσ ἑαυτοῦ ἐξουσίαν οὐκ ἔχει. ἀλλὰ θω σχολάζει. τοῦτο τὸ ἔργον θυ ἐςὶν καὶ
Voss. αὐτῷ. ὑμῶν. ὅταν αὐτῷ ἀπαρτίσητε. πιςεύω γὰρ τῇ χάριτι.
al. αὐτοί. ὅτι ἕτοιμοι ἐςὲ εἰσ εὐποιίαν θω ἀνήκουσαν. εἰδὼσ οὖν ὑμῶν τὸ σύντονον τῆσ ἀληθείασ. δι' ὀλίγων ὑμᾶσ γραμμάτων παρεκάλεσα.

Επεὶ πάσαισ ταῖσ ἐκκλησίαισ οὐκ ἠδυνήθην γράψαι διὰ τὸ ἐξαίφνησ πλεῖν με ἀπὸ τρωάδοσ εἰσ νεάπολιν. ὡσ τὸ θέλημα προςάσσει. γράψεισ ταῖσ ἔμπροσθεν ἐκκλησίαισ. ὡσ θυ γνώμην κεκτημένοσ εἰσ τὸ καὶ αὐτοὺς τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. οἱ μὲν δυνάμενοι πεζοὺσ πέμψαι. οἱ δὲ ἐπιςολὰς διὰ τῶν ὑπό σου πεμπομένων.
l. δοξασθῆς. ἵνα δοξασθῆτε αἰωνίῳ ἔργῳ ὡσ ἄξιοσ ὤν. ἀσπάζομαι
Salv. ἴσ. πάντασ ἐξ ὀνόματοσ. καὶ τὴν τοῦ ἐπιτρόπου σὺν ὅλῳ οἴκῳ
σὺν ὅλῳ. αὐτῆσ. καὶ τῶν τέκνων. ἀσπάζομαι ἄτταλον τὸν ἀγαπητόν μου. ἀσπάζομαι τὸν μέλλοντα καταξιοῦσθαι τοῦ εἰσ συρίαν πορεύεσθαι. ἔςαι ἡ χάρισ μετ' αὐτοῦ διὰ παντόσ. καὶ τοῦ πέμποντοσ αὐτὸν πολυκάρπου. ἐρρῶσθαι ὑμᾶς διὰ
Salv. ἴσ. ιυ χω. παντὸσ ἐν θω ἡμῶν ιυ χυ εὔχομαι. ἐν ᾧ * διαμείνητε.
Salv. ἴσ. διαμείνητε. ἐν ἑνότητι θυ καὶ ἐπισκοπῇ. ἀσπάζομαι ἄλκην τὸ ποθητόν μου ὄνομα. ἔρρωσθε ἐν χω.

πρὸσ πολύκαρπον.

1 *Propter hoc caput & consequens scribit Eusebius ab Ignatio Ecclesiam Antiochenam Polycarpo fuisse commendatam, idque postea in*

ſime, [1] Concilium congregare Deo decentiſſimum, & ordinare aliquem quem dilectum valde habetis & impigrum, qui poterit Dei curſor vocari : & hunc dignificari, ut vadens in Syriam, glorificet veſtram impigram charitatem in gloriam Dei. Chriſtianus ſui Damaſc. Parall. 3. 115.
ipſius poteſtatem non habet, ſed Deo vacat. Hoc opus Dei eſt & veſtri, quoniam ipſi perfecti eſtis. Credo enim gratiæ, quoniam parati eſtis ad beneficentiam Deo decentem. Sciens veſtrum [2] *compendium veritatis*, per paucas vos literas conſolatus ſum.

Quia igitur omnibus Eccleſiis non potui ſcribere, propter repente navigare me à Troade in Neapolim, ut voluntas præcipit : ſcribes aliis Eccleſiis, ut Dei ſententiam poſſidens, * idem & ipſos facere ; hi quidem po- al. *in.*
tentes pedites mittere, hi autem Epiſtolas per à te miſſos, ut glorificeris æterno opere [3]. Ut dignus exiſtens, ſaluto omnes ex nomine ; & eam quæ Epitropi, cum domo tota ipſius & filiorum. Saluto Attalum dilectum meum. Saluto futurum dignificari ad eundum in Syriam : erit gratia cum ipſo ſemper, & mittente ipſum Polycarpo. Valere vos ſemper in Deo noſtro Jeſu Chriſto oro ; in quo permaneatis in unitate Dei & viſitatione. Saluto Alken, deſideratum mihi nomen. Valete in Domino. [4]

Catalogum ſuum retulit Hieronymus. Cot. 2 Vehemens erga veritatem ſtudium. *noſter videtur legiſſe σύντομον.* 3 *Male ponitur punctum poſt* opere *quod debuit eſſe poſt* exiſtens. 4 *Deeſt* ad Polycarpum.

Γ. πρὸς ἐφεσίους ΙΓΝΑ'ΤΙΟΣ.

Ιγνάτιοσ ὁ καὶ θεοφόροσ τῇ εὐλογημένῃ ἐν μεγέθει
al. ε. θυ προσ * πληρώματι. τῇ προωρισμένῃ πρὸ αἰώνων
εἶναι διὰ παντὸσ εἰσ δόξαν παράμονον. ἄτρεπτον ἡνω-
μένην καὶ ἐκλελεγμένην ἐν πάθει ἀληθινῷ. ἐν θελήματι
τοῦ προσ καὶ ιυ χυ τοῦ θυ ἡμῶν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ
ἀξιομακαρίστῳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐφέσῳ τῆσ ἀσίασ πλεῖστα ἐν
ιυ χω καὶ ἐν ἀμώμῳ χάριτι χαίρειν.

1. πολυαγάπητον. Ἀποδεξάμενοσ ἐν θω τὸ πολυαγαπητόν σου ὄνομα
ὃ κέκτησθε φύσει δικαίᾳ κατὰ πίστιν καὶ ἀγάπην ἐν ιυ
χω τῷ σρι ἡμῶν. μιμηταὶ ὄντεσ θυ ἀναζωπυρήσαν-
Voss. ἀπηρ-τεσ ἐν αἵματι θυ τὸ συγγενικὸν ἔργον τελείωσ ἀπαρ-
τίσατε. ἀκούσαντες γὰρ δεδεμένον ἀπὸ συρίασ ὑπὲρ
τοῦ κοινοῦ ὀνόματοσ καὶ ἐλπίδοσ ἐλπίζοντα τῇ προσ-
ευχῇ ὑμῶν ἐπιτυχεῖν ἐν ῥώμῃ θηριομαχῆσαι. ἵνα διὰ
τοῦ μαρτυρίου ἐπιτυχεῖν. δυνηθῶ μαθητὴσ εἶναι τοῦ
ὑπὲρ ἡμῶν ἀνενεγκόντοσ θω προσφορὰν καὶ θυσίαν. ἐπεὶ
Salv. ἴσ. πολυπληρείαν. οὖν τὴν πολυπληρίαν ὑμῶν ἐν ὀνόματι θυ ἀπείληφα ἐν
ὀνησίμῳ τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀδιηγήτῳ. ὑμῶν δὲ ἐν σαρκὶ ἐπι-
Voss. πολυπληθίαν. σκόπῳ. ὃν εὔχομαι κατὰ ιν χν ὑμᾶs ἀγαπᾶν καὶ πάν-
τασ ὑμᾶσ αὐτῷ ἐν ὁμοιότητι εἶναι. εὐλογητὸσ γὰρ ὁ χαρι-
σάμενοσ ὑμῖν ἀξίοισ οὖσι τοιοῦτον ἐπίσκοπον κεκτῆσθαι.

Περὶ δὲ τοῦ συνδούλου μου βούρρου τοῦ κατὰ θν
διακόνου ὑμῶν ἐν πᾶσιν εὐλογημένου. εὔχομαι παρα-
μεῖναι αὐτὸν εἰσ τιμὴν ὑμῶν καὶ τοῦ ἐπισκόπου. καὶ

1 *Red.* 2 Ignatius. 3 *Bene Red.* 4 *Quidam hic nugantur de Ephesiorum nomine quod* ἵφισις *desiderium significat.* 5 *Red.* 6 *Red.*

χρόκοσ

III. [1] *Ignatii Epistola* ad Ephesios [2].

Ignatius, qui & Theophorus, benedictæ in magnitudine Dei Patris [3] *&* plenitudine, prædestinatæ ante secula esse semper in gloriam permanentem, invertibilem, unitam, & electam in passione vera, in voluntate Patris & Jesu Christi Dei nostri; Ecclesiæ digne beatæ existenti in Epheso Asiæ, plurimum in Jesu Christo & in immaculata gratia gaudere.

Acceptans in Deo multum [4] dilectum tuum nomen, quod possedistis natura justa, secundum fidem & charitatem in Christo Jesu salvatore nostro, [5] *glorificato Jesum Christum Deum*: quia imitatores existentes Dei, [6] *&* reaccendentes in sanguine [7] *Christi* Dei, cognatum opus integre perfecistis. Audientes enim ligatum à Syria pro communi nomine & spe, sperantem oratione vestra potiri, in Roma cum bestiis pugnare, [8] *videre festinastis.* Plurimam enim multitudinem vestram in nomine Dei suscepi in Onesimo, qui in charitate inenarrabilis est, vester autem in carne Episcopus: quem oro secundum Jesum Christum vos diligere, & omnes vos ipsi in similitudine esse. Benedictus enim qui tribuit vobis dignis existentibus talem Episcopum possidere.

De conservo autem meo Borro, secundum *l.* Burrho. Deum diacono nostro in omnibus benedicto: oro permanere ipsum in honorem vestri &

7 *Red.* 8 *Red. & deest* quo per martyrium adipisci possim discipulus esse illius, qui seipsum pro nobis obtulit Deo oblationem & hostiam.

 Episcopi.

χρόκος δὲ ὁ θ̅υ̅ ἄξιος ϗ ὑμῶν ὃν ἐξεμπλάριον τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπέλαβον. κατὰ πάντα με ἀνέ-
Voss. ἀναψύξει. παυσεν. ὡς ϗ αὐτὸν ὁ π̅η̅ρ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅ ἀναψύξαι ἅμα ὀνησίμῳ ϗ βούρρῳ ϗ εὔπλῳ ϗ φρόντωνι. δι' ὧν πάντας
Salv. ἴσ. ὀναίμην. ὑμᾶς κατὰ ἀγάπην εἶδον. ὠναίμην ὑμῶν διὰ παντὸς, ἐάν περ ἄξιος ὦ. Πρέπον οὖν ἐστὶ κατὰ πάντα τρόπον δοξάζειν ι̅ν̅ χ̅ν̅ τὸν δοξάσαντα ὑμᾶς. ἵνα ἐν μιᾷ ὑποταγῇ ἦτε κατηρτισμένοι τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ. καὶ τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες περὶ τοῦ αὐτοῦ.
Salv. ἴσ. ὑποτασσόμενοι. ἵνα ἐπιτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. κατὰ πάντα ἦτε ἡγιασμένοι.

Οὐ διατάσσομαι ὑμῖν ὡς ὤν τις. εἰ γὰρ ϗ δέδεμαι ἐν τῷ ὀνόματι. οὔπω ἀπήρτισμαι ἐν ι̅υ̅ χ̅ῳ̅ νῦν γὰρ ἀρχὴν ἔχω τοῦ μαθητεύεσθαι. ϗ προσλαλῶ ὑμῖν ὡς συνδιδασκαλίταις μου. ἐμὲ γὰρ ἔδει ὑφ' ὑμῶν ὑπαλειφθῆναι πίστει νουθεσία. ὑπομονῇ. μακροθυμία. ἀλλ' ἐπεὶ ἡ ἀγάπη οὐκ ἐᾷ με σιωπᾶν περὶ ὑμῶν. διὰ τοῦτο προέλαβον παρακαλεῖν ὑμᾶς ὅπως συντρέχητε τῇ
Voss. ἡμῶν. γνώμῃ τοῦ θ̅υ̅. ϗ γὰρ ι̅σ̅ χ̅σ̅ τὸ ἀδιάκριτον ὑμῶν ζῆν τοῦ π̅ρ̅ο̅ς̅ ἡ γνώμη. ὡς ϗ οἱ ἐπίσκοποι οἱ κατὰ τὰ πέρατα ὁρισθέντες ἐν ι̅υ̅ χ̅υ̅ γνώμῃ εἰσίν.

Ὅθεν πρέπει ὑμῖν συντρέχειν τῇ τοῦ ἐπισκόπου
l. ἀξιονόμαστον. γνώμῃ ὅπερ ποιεῖτε. τὸ γὰρ ἀξιόνομαστὸν ὑμῶν πρεσβυτέριον τοῦ θ̅υ̅ ἄξιον οὕτως συνήρμοσται τῷ ἐπισκόπῳ ὡς χορδαὶ κιθάρα. διὰ τοῦτο ἐν τῇ ὁμονοίᾳ ὑμῶν καὶ συμφώνῳ ἀγάπῃ ι̅σ̅ χ̅σ̅ ᾄδεται. καὶ οἱ κατ' ἄνδρα δὲ χορὸς γίνεσθε. ἵνα σύμφωνοι ὄντες ἐν

1 *Deest.* Sitis, eadem mente, eademque sententia, idemque

ὁμονοίᾳ

Episcopi. Sed & Crocus Deo dignus & vobis, quem exemplarium ejus, quæ à vobis, charitatis suscepi, secundum omnia me quiescere fecit; ut & ipsum pater Jesu Christi refrigeret: cum Onesimo, & Borro, & Euplo, & Frontone; per quos vos omnes secundum charitatem vidi. Fruar vobis semper: siquidem dignus existam. Decens igitur est secundum omnem modum glorificare Jesum Christum, qui glorificavit vos: ut in una subjectione perfecti [1], subjecti Episcopo & Presbyterio, secundum omnia sitis sanctificati. *l. Burrho.*

Non dispono vobis, ut existens aliquis. Si enim & ligor in nomine [2] *Christi*; nequaquam perfectus sum in Jesu Christo. Nunc autem principium habeo [3] *addiscendi*; & alloquor vos, ut doctores mei. Me enim oportuit à vobis suscipi, fide, admonitione, sustinentia, longanimitate. Sed quia charitas non sinit me silere [4] *pro* vobis; propter hoc præoccupavi rogare vos, ut concurratis sententiæ Dei. Etenim Jesus Christus, incomparabile nostrum vivere Patris sententia, ut & [5] *ipsi* secundum terræ fines determinati Jesu Christi [6] sententia sunt.

Unde decet vos concurrere Episcopi sententiæ: quod & facitis. Digne nominabile enim vestrum Presbyterium, Deo dignum, sic concordatum est Episcopo, ut chordæ citharæ. Propter hoc in consensu vestro & consona charitate Jesus Christus canitur. Sed & singuli chorus facti estis: ut consoni

1 dicatis de eodem omnes, ut. 2 *Deest in Græco.* 3 Discipuli existendi. 4 De. 5 Episcopi. 6 *Deest* ex.

Salv. ἴσ. ᾄδητε. ὁμονοίᾳ χρῶμα θυ λαβόντες ἐν ἑνότητι ᾄδετε. ἐν φωνῇ μιᾷ διὰ ιυ χυ τῷ πρι. ἵνα ὑμῶν ϗ ἀκούσῃ. ϗ

Salv. ἴσ. ἐ ἐπιγινώσκῃ. ἐπιγινώσκων, δι' ὧν εὖ πράσσετε. μέλη ὄντας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. χρήσιμον οὖν ἐστὶν ὑμᾶς ἐν ἀμώμῳ ἑνότητι

Salv. ἴσ. μετέχητε. εἶναι. ἵνα ϗ θυ πάντοτε μετέχετε.

Εἰ γὰρ ἐγὼ ἐν μικρῷ χρόνῳ τοιαύτην συνήθειαν ἔσχον πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ὑμῶν. οὐκ ἀνθρωπίνην οὖσαν. ἀλλὰ

Salv. ἴσ. ἀντὶ τ ἐγκεκραμένους. πνευματικήν. πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς μακαρίζω τοὺς ἐγκεκραμένους οὕτως ὡς ἡ ἐκκλησία ιυ χω ϗ ὡς ις χς τῷ πρι. ἵνα πάντα ἐν ἑνότητι σύμφωνα ᾖ. μηδεὶς πλανάσθω. ἐὰν μή τις ᾖ ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου. ὑστερεῖται

Voss. ὑστερεῖται. τοῦ ἄρτου τοῦ θυ. εἰ γὰρ ἑνὸς ϗ δευτέρου προσευχὴ τοσαύτην ἰσχὺν ἔχει. πόσῳ μᾶλλον ἥτε τοῦ ἐπισκόπου ϗ πάσης τῆς ἐκκλησίας. ὁ οὖν μὴ ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ. οὗτος ἤδη ὑπερηφανεῖ ϗ ἑαυτὸν διέκρινεν. γέγραπται γάρ. ὑπερηφάνοις ὁ θς ἀντιτάσσεται. Σπουδάσωμεν

Salv. ἴσ. μὴ ἀντιτάσσεσθαι. & ὦμεν ὑποτασσόμενοι. οὖν μὴ ἀντιτάσσεσθε τῷ ἐπισκόπῳ ἵνα ὦμεν θυ ὑποτασσόμενοι.

Καὶ ὅσον βλέπει τις σιγῶντα ἐπίσκοπον. πλειόνως αὐτὸν φοβείσθω. πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ οἰκοδεσπότης εἰς ἰδίαν οἰκονομίαν. οὕτως δεῖ ἡμᾶς αὐτὸν δέχεσθαι ὡς αὐτὸν τὸν πέμψαντα. τὸν οὖν ἐπίσκοπον

Salv. ἴσ. προσβλέπειν. δηλονότι ὡς αὐτὸν τὸν κν δεῖ προσβλέπειν. αὐτὸς μὲν οὖν ὀνήσιμος ὑπερεπαινεῖ ὑμῶν τὴν ἐν θω εὐταξίαν. ὅτι πάντες κατὰ ἀλήθειαν ζῆτε. ϗ ὅτι ἐν ὑμῖν οὐδεμία

Salv. ἴσ. εἴπερ. αἵρεσις κατοικεῖ. ἀλλ' οὐδὲ ἀκούετε τινὸς πλέον. εἴπερ ιυ χυ λαλοῦντος ἐν ἀληθείᾳ.

1 Ex iis quæ bene. *noster hic legit* δι' ὧν. & Voss. ἐπράσσετε

Εἰώθασι

exiſtentes in conſenſu, melos Dei accipientes in unitate, cantetis in voce una per Jeſum Chriſtum Patri; ut & vos audiat, & cognoſcat [1] *per quem bonum* operamini, membra exiſtentes filii ipſius. Utile igitur eſt vos in immaculata unitate eſſe; ut & Deo ſemper participetis.

Si enim ego in parvo tempore talem conſuetudinem tenui ad Epiſcopum veſtrum, non humanam exiſtentem ſed ſpiritualem: quanto magis vos beatifico, conjunctos ſic ut Eccleſia Jeſu Chriſto, & ut Jeſus Chriſtus Patri; ut omnia in unitate conſona ſint? Nullus erret. Si quis non ſit intra altare, privatur pane Dei. Si enim unius & alterius oratio tantam vim habet: quanto magis illa quæ Epiſcopi & omnis Eccleſiæ? Qui igitur non venit in idem hic jam ſuperbit & ſeipſum condemnavit. Scriptum eſt enim: "Superbis Deus reſiſtit." Feſtinemus igitur non reſiſtere Epiſcopo; ut ſimus Deo ſubjecti. Prov.3.34 Jacob.4.6. 1 Pet.5.5. Anton. Mel. lib.2. Serm. 3.

Et quantum videt quis tacentem Epiſcopum, plus ipſum timeat. Omnem enim quem mittit Dominus domus in propriam diſpenſationem, ſic oportet nos ipſum recipere, ut ipſum mittentem. Epiſcopum igitur manifeſtum quoniam ut ipſum Dominum oportet reſpicere. Ipſe igitur quidem Oneſimus ſuperlaudat [2] *veſtram divinam ordinationem*: quoniam omnes ſecundum veritatem vivitis, & quoniam in vobis neque una hæreſis habitat; ſed neque auditis aliquem amplius quam Jeſum Chriſtum loquentem in veritate. Id. ibid.

1 pro εὖ πράσσετε. 2 Decentem veſtrum divinumque ordinem.

Con-

Εἰώθασι γάρ τινες δόλῳ πονηρῷ τὸ ὄνομα περιφέρειν. ἄλλά τινα πράσσοντες ἀνάξια θ̅υ̅. οὓς δεῖ ὑμᾶς ὡς θηρία ἐκκλίνειν. εἰσὶν γὰρ κύνες λυσσῶντες λαθροδῆκται. οὓς δεῖ ὑμᾶς φυλάσσεσθαι ὄντας δυσθεραπεύτους. εἷς ἰατρός ἐστι σαρκικός τε καὶ π̅ν̅ι̅κ̅ό̅ς̅. γεννητὸς καὶ ἀγέννητος ἐν σαρκὶ γενόμενος. θ̅σ̅ ἐν ἀθανάτῳ ζωὴ ἀληθινὴ καὶ ἐκ μαρίας καὶ ἐκ θ̅υ̅. πρῶτον παθητὸς καὶ τότε ἀπαθής.

Μὴ οὖν τις ὑμᾶς ἐξαπατάτω. ὥσπερ οὐδὲ ἐξαπατᾶσθε ὅλοι ὄντες θ̅υ̅. ὅταν γὰρ μηδεμία ἔρις ἐνείρισαι ἐν ὑμῖν. ἡ δυναμένη ὑμᾶς βασανίσαι, ἄρα κατὰ θ̅ν̅ ζῆτε. περίψημα ὑμῶν. καὶ ἁγνίζομαι ὑμῶν. ἐφεσίων ἐκκλησίας τῆς διαβοήτου τοῖς αἰῶσι. οἱ σαρκικοὶ τὰ π̅ν̅ι̅κ̅ὰ̅ πράσσειν οὐ δύνανται. οὐδὲ οἱ πνικοὶ τὰ σαρκικά. ὥσπερ οὐδὲ ἡ πίστις τὰ τῆς ἀπιστίας. οὐδὲ ἡ ἀπιστία τὰ τῆς πίστεως. ἃ δὲ καὶ κατὰ σάρκα πράσσετε. ταῦτα π̅ν̅ι̅κ̅ά̅ ἐστιν. ἐν ι̅υ̅ γὰρ χ̅ῳ̅ πάντα πράσσετε.

ἴσ. ἁγνίζωμαι.

ἴσ. πράσσεται.

ἴσ. πράσσεται.

Ἔγνων δὲ παροδεύσαντάς τινας ἐκεῖθεν ἔχοντας κακὴν διδαχήν. οὓς οὐκ εἰάσατε σπείρειν εἰς ὑμᾶς βύσαντες τὰ ὦτα εἰς τὸ μὴ παραδέξασθαι τὰ σπειρόμενα ὑπ' αὐτῶν. ὡς ὄντες λίθοι ναοῦ π̅ρ̅ο̅ς̅ ἡτοιμασμένοι εἰς οἰκοδομὴν θ̅υ̅ π̅ρ̅ο̅ς̅. ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ὕψη διὰ τῆς μηχανῆς ι̅υ̅ χ̅υ̅ ὅς ἐστι σταυρός. σχοινίῳ χρώμενοι τῷ π̅ν̅ι̅ τῷ ἁγίῳ. ἡ δὲ πίστις ὑμῶν ἀναγωγεὺς ὑμῶν. ἡ δὲ ἀγάπη ὁδὸς ἡ ἀναφέρουσα εἰς θ̅ν̅.

1 Existens. *Ita hunc locum legit Theod.* ἐν ἀνθρώπῳ θεὸς, ἐν θανάτῳ ζωὴ ἀληθινή. *&* *mox* ὁ τότε ἀπαθὴς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κύριος ἐστὶ

Consueverunt enim quidam dolo malo nomen circumferre, sed quædam operantes indigna Deo: quos oportet vos ut bestias declinare. Sunt enim canes rabidi, latenter mordentes: quos oportet vos observare, existentes difficile curabiles. Unus medicus est, carnalis & spiritualis, genitus & ingenitus, in carne [1] *factus* Deus, in immortali vita vera, & ex Maria & ex Deo, primo passibilis & tunc impassibilis, [2] *Dominus Christus noster*.

Non igitur quis vos seducat; quemadmodum neque seducemini, toti existentes Dei. Quum enim neque una lis complexa est in vobis, potens vos torquere; tunc secundum Deum vivitis. Peripsima vestri & [3] *castificetur à* vestra Ephesiorum Ecclesia, formosa in seculis. Carnales spiritualia operari non possunt, neque spirituales carnalia: quemadmodum neque fides quæ infidelitatis, neque infidelitas quæ fidelitatis [4] *& fidei*. Quæ autem & secundum carnem operata sunt, hæc spiritualia sunt: in Jesu enim Christo omnia operata sunt.

l. peripsema.

Damasc. Parall. 3. 66.

Antioch. Hom. 112

Cognovi autem transeuntes quosdam inde, habentes malam doctrinam. Quos non [5] *dimisistis* seminare in vos: obstruentes aures, ad non recipere seminata ab ipsis; ut existentes lapides templi Patris, parati in ædificatione Dei Patris, relati in excelsa per machinam Jesu Christi, quæ est crux, fune utentes Spiritu sancto. Fides autem vestra dux vester, charitas vero via referens in Deum.

Antioch. Hom. 1. confer 1 Pet. 2.3. & Joh. 12. 32.

ὑμῶν. 2 *Red.* 3 Piaculum efficiar pro. *Idem hoc sonat ac supra ἀντίψυχον ὑμῶν τὸ πνεῦμά μου. Corruptum hic Græcum putat Vossius, & legit περίψημα ὑμῶν ἢ ἄγνισμα,* &c. 4 *Red.* 5 Permisistis.

Estis

ἐστὲ οὖν καὶ σύνοδοι πάντες θεοφόροι καὶ ναοφόροι. χριστο-
Salv. ἴσ. φόροι. ἁγιοφόροι. κατὰ πάντα κεκοσμημένοι ἐντολαῖσ
κεκοσμημένοι. ῑῡ χ̄υ. οἷσ καὶ ἀγαλλιῶμαι ὅτι ἠξιώθην δι' ὧν γράφω
προσομιλῆσαι ὑμῖν καὶ συγχαρῆναι. ὅτι κατ' ἄλλον
βίον οὐδὲν ἀγαπᾶτε εἰ μὴ μόνον τὸν θ̄ν.

Καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων δὲ ἀνθρώπων ἀδιαλείπτως
Salv. ἴσ. προσεύχεσθαι. ἔστιν γὰρ ἐν αὐτοῖσ ἐλπὶσ μετανοίασ.
προσεύχεσθε. ἵνα θ̄υ τύχωσιν. ἐπιτρέψατε οὖν αὐτοῖσ κἂν ἐκ τῶν
ἔργων ὑμῖν μαθητευθῆναι. Πρὸσ τὰσ ὀργὰσ αὐτῶν ὑμεῖσ
Salv. ἴσ. πραεῖσ. πρὸσ τὰσ μεγαλορημοσύνασ αὐτῶν ὑμεῖσ τα-
μεγαλοῤῥημοσύνας. πεινόφρονεσ. πρὸσ τὰσ βλασφημίασ αὐτῶν ὑμεῖσ τὰσ
προσευχάσ. πρὸσ τὴν πλάνην αὐτῶν ὑμεῖσ ἑδραῖοι τῇ
πίστει. πρὸσ τὸ ἄγριον αὐτῶν ὑμεῖσ ἥμεροι. μὴ σπουδά-
1. ἀδελφοί. ζοντεσ ἀντιμιμήσασθαι αὐτούσ. ἀδελφοὶ αὐτῶν εὑρεθῶμεν
τῇ ἐπιεικείᾳ. μιμηταὶ δὲ τοῦ κ̄υ σπουδάζωμεν εἶναι. τίσ
Salv. ἴσ. πλέον ἀδικηθεῖ. τίσ ἀποστερηθεῖ. τίσ ἀθετηθεῖ. ἵνα μὴ τοῦ
ἀδικηθῇ. διαβόλου βοτάνη τισ εὑρεθῇ ἐν ὑμῖν. ἀλλ' ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ
ἀποστερηθῇ. ἀθετηθῇ. καὶ σωφροσύνῃ μένετε. ἐν ῑῡ χ̄ω σαρκικῶσ καὶ πν̄ικῶσ.
Salv. ἴσ. μένετε.

Ἔσχατοι καιροὶ λοιπὸν αἰσχυνθῶμεν. φοβηθῶμεν. τὴν
μακροθυμίαν τοῦ θ̄υ. ἵνα μὴ ὑμῖν εἰσ κρίμα γένηται. ἢ
γὰρ τὴν μέλλουσαν ὀργὴν φοβηθῶμεν. ἢ τὴν ἐνεστῶσαν
Salv. ἴσ. χάριν ἀγαπήσομεν. ἓν τῶν δύο. μόνον ἐν χ̄ω ῑῡ εὑρεθῆναι
ἀγαπήσωμεν. εἰσ τὸ ἀληθινὸν ζῆν. χωρὶσ τούτου μηδὲν ὑμῖν πρεπέτω ἐν
ᾧ τὰ δεσμὰ περιφέρω. τοὺσ πν̄ικοὺσ μαργαρίτασ. ἐν οἷσ
γένοιτό μοι ἀναστῆναι τῇ προσευχῇ ὑμῶν. ἧσ γένοιτό μοι ἀεὶ
μέτοχον εἶναι. ἵνα ἐν κλήρῳ ἐφεσίων εὑρεθῶ τῶν χριστιανῶν. οἱ
καὶ τοὺσ ἀποστόλουσ πάντοτε συνήνεσαν ἐν δυνάμει ῑῡ χ̄υ.

1 *Deest* quod. 2 Permittite 3 Efferos mores. 4 Domini.

Οἶδα

Eſtis igitur conviatores, deiferi & templiferi & Chriſtiferi, ſanctiferi ſecundum omnia ornati in mandatis Jeſu Chriſti, quibus & exultans [1] dignificatus ſum per quæ ſcribo alloqui vobis, & congaudere, quoniam ſecundum aliam vitam nihil diligitis niſi ſolum Deum.

Sed & pro aliis hominibus indeſinenter Deum oratis. Eſt enim in ipſis ſpes pœnitentiæ, ut Deo potiantur. [2] *Monete* igitur ipſos, ſaltem ex operibus à vobis erudiri. Ad iras ipſorum vos manſueti, ad magniloquia eorum vos humilia ſapientes: ad blaſphemias ipſorum vos orationes, ad errorem ipſorum vos firmi fide, ad [3] *agreſte* ipſorum vos manſueti. Non feſtinantes imitari ipſos; fratres ipſorum inveniamur in manſuetudine: imitatores autem [4] *Dei* ſtudeamus eſſe. quis plus injuſtum patiatur, quis fraudetur, quis contemnatur. ut non Diaboli herba quis inveniatur in vobis: ſed in omni caſtitate & temperantia maneatis, in Jeſu Chriſto, carnaliter & ſpiritualiter.

Antioch. Hom. 116.

Extrema tempora [5] *de cætero.* Verecundemur & timeamus longanimitatem Dei; ut non nobis in judicium fiat. Vel enim futuram iram timeamus, vel præſentem gratiam diligamus. Unum duorum ſolum in Chriſto Jeſu invenitur, in verum vivere. Sine ipſo nihil vos deceat: in quo vincula circumfero, ſpirituales margaritas; in quibus fiat mihi reſurgere, oratione veſtra. qua fiat mihi ſemper participem eſſe: ut in ſorte Epheſiorum inveniar Chriſtianorum; qui & Apoſtolis ſemper conſenſerunt, in virtute Jeſu Chriſti.

f. inveniatur.

5 Jam ſunt. *at forte legatur* tempora. De cætero verecundemur.

Οἶδα τίς εἰμι καὶ τίσιν γράφω. ἐγὼ κατάκριτος. ὑμεῖς ἠλεημένοι. ἐγὼ ὑπὸ κίνδυνον. ὑμεῖς ἐστηριγμένοι. πάροδος ἐστὲ τῶν εἰς θ͞ν ἀναιρουμένων. Παύλου συμμύσται τοῦ ἡγιασμένου. τοῦ μεμαρτυρημένου ἀξιομακαρίστου. οὗ γένοιτό μοι ὑπὸ τὰ ἴχνη εὑρεθῆναι ὅταν θ͞υ ἐπιτύχω. ὃς ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ μνημονεύει ὑμῶν ἐν χ͞ω ἰ͞υ.

Voss. ἐλεημένοι. — Voss. ὅτ' ἂν.

Σπουδάζετε οὖν πυκνότερον συνέρχεσθαι εἰς εὐχαριστίαν θ͞υ καὶ εἰς δόξαν. ὅταν γὰρ πυκνῶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε, καθαιροῦνται αἱ δυνάμεις τοῦ σατανᾶ. καὶ λύεται ὁ ὄλεθρος αὐτοῦ. ἐν τῇ ὁμονοίᾳ ὑμῶν τῆς πίστεως. οὐδέν ἐστιν ἄμεινον εἰρήνης. ἐν ᾗ πᾶς πόλεμος καταργεῖται. ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων.

Voss. ὅτ' ἂν. — Salv. ἐγ- καθαιρεῖται

Ὧν οὐδὲν λανθάνει ὑμᾶς. ἐὰν τελείως εἰς ἰ͞ν χ͞ν ἔχητε τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶν ἀρχὴ ζωῆς καὶ τέλος. ἀρχὴ μὲν πίστις. τέλος δὲ ἀγάπη. τὰ δὲ δύο ἐν ἑνότητι γινόμενα. θ͞υ ἐστίν. τὰ δὲ ἄλλα πάντα εἰς καλοκαγαθίαν ἀκόλουθά ἐστιν. Οὐδεὶς πίστιν ἐπαγγελλόμενος ἁμαρτάνει. οὐδὲ ἀγάπην κεκτημένος μισεῖ. φανερὸν τὸ δένδρον ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. οὕτως οἱ ἐπαγγελλόμενοι χριστιανοὶ εἶναι. δι' ὧν πράσσουσιν ὀφθήσονται. οὐ γὰρ νῦν ἐπαγγελίας τὸ ἔργον. ἀλλ' ἐν δυνάμει πίστεως. ἐάν τις εὑρεθῇ εἰς τέλος.

Ἄμεινόν ἐστι σιωπᾶν καὶ *μὴ εἶναι. ἢ λαλοῦντα μὴ εἶναι. καλὸν τὸ διδάσκειν. ἐὰν ὁ λέγων ποιῇ. εἷς οὖν διδάσκαλος ὃς εἶπεν καὶ ἐγένετο. καὶ ἃ σιγῶν δὲ πεποίηκεν. ἄξια τοῦ πατρὸς ἐστίν. ὁ λόγον ἰ͞υ κεκτημένος. ἀληθῶς δύναται

Voss. deest μή.

καὶ

Novi quis ſum, & quibus ſcribo. Ego condemnatus, vos propitiationem habentes; ego ſub periculo, vos firmati. Tranſitus eſtis eorum qui in Deum interficiuntur: Pauli condiſcipuli (ſanctificati, martyrizati, digne beati) cujus fiat mihi ſub veſtigiis inveniri, quando Deo fruar; qui in [1] *omni* Epiſtola memoriam facit veſtri in Jeſu Chriſto.

[2] *Feſtinate* igitur crebrius convenire in gratiarum actionem Dei, & in gloriam. Quum enim crebro in id ipſum convenitis, deſtruuntur potentiæ Satanæ; & ſolvitur proditio ipſius in concordia veſtræ fidei. Nihil eſt melius pace; in qua omne bellum evacuatur cœleſtium & terreſtrium. *l.* perditio. Damaſc. 1. Parall. 18. Anton. Mel. 2. 67.

Quorum nullum latet vos: ſi perfecte in Jeſum Chriſtum habeatis fidem & charitatem; quæ ſunt principium vitæ & finis. Principium quidem fides; finis autem charitas. Hæc autem duo, in unitate facta [3] *Deus eſt*: alia autem omnia in bonitate ſequenda ſunt. Nullus fidem repromittens peccat, neque charitatem poſſidens odit. "Manifeſta eſt "arbor à fructu ipſius:" ſic repromittentes Chriſtiani eſſe per quæ operantur manifeſti erunt. Non enim nunc repromiſſionis opus, ſed in virtute fidei, ſi quis inveniatur in finem. Matt. 12. 33.

Melius eſt ſilere & [4] eſſe; quam loquentem non eſſe. Bonum docere; ſi dicens facit. Unus igitur Doctor, qui dixit & factum eſt: ſed & quæ * ſilens fecit digna Patre ſunt. Qui verbum Jeſu poſſidet, vere poteſt & ſi- Antioch. Hom. 22. vide p. 54. l. 3, 4, 5.

1 Tota. *intellige ejus ad ipſos Epiſtolam.* 2 Operam date.
3 Dei ſunt. 4 *Recte deeſt* non.

ϗ τῆς ἡσυχίας αὐτοῦ ἀκούειν. ἵνα τέλειος ῇ. ἵνα δι' ὧν
Salv. ἴσ. πράσσῃ. λαλεῖ πράσσει. ϗ δι' ὧν σιγᾷ γινώσκηται. οὐδὲν λαν-
θάνει τὸν κ̅ν̅. ἀλλὰ ϗ τὰ κρυπτὰ ἡμῶν ἐγγὺς αὐτῷ
ἐστιν. πάντα οὖν ποιῶμεν. ὡς αὐτοῦ ἐν ἡμῖν κατοικοῦν-
τος. ἵνα ὦμεν αὐτοῦ ναοὶ. καὶ αὐτὸς ᾖ ἐν ἡμῖν θ̅σ̅
ἡμῶν ὅπερ ϗ ἐστὶν ϗ φανήσεται πρὸ προσώπου ἡμῶν.
ἐξ ὧν δικαίως ἀγαπῶμεν αὐτόν.

1. ἀδελφοί. Μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου. οἱ οἰκοφθόροι βασι-
λείαν θ̅υ̅ οὐ κληρονομήσουσιν. εἰ οὖν οἱ κατὰ σάρκα
Salv. ἴσ. ἐάν τις πίστιν. ταῦτα πράσσοντες ἀπέθανον. πόσῳ μᾶλλον ἐὰν πί-
στιν θ̅υ̅ ἐν κακῇ διδασκαλίᾳ φθείρῃ. ὑπὲρ ἧς ι̅σ̅ χ̅σ̅
ἐσταυρώθη. ὁ τοιοῦτος ῥυπαρὸς γενόμενος εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον χωρήσει. ὁμοίως ϗ ὁ ἀκούων αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο μύρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ὁ κ̅σ̅. ἵνα πνέῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. μὴ ἀλεί-
φεσθε δυσωδίαν τῆς διδασκαλίας τοῦ ἄρχοντος τοῦ
αἰῶνος τούτου. μὴ αἰχμαλωτίσῃ ὑμᾶς ἐκ τοῦ προ-
κειμένου ζῆν. διὰ τί δὲ οὐ πάντες φρόνιμοι γινόμεθα
λαβόντες θ̅υ̅ γνῶσιν. ὅ ἐστιν ι̅σ̅ χ̅σ̅. τί μωρῶς ἀπολ-
Voss. ἀγνοοῦντες. λύμεθα ἀγνοοῦντες τὸ χάρισμα ὁ πέπομφεν ἀληθῶς
ὁ κ̅σ̅.

Περίψημα τὸ ἐμὸν πν̅α̅ τοῦ σταυροῦ. ὅ ἐστιν σκάνδαλον
τοῖς ἀπιστοῦσιν. ἡμῖν δὲ σωτ̅ρ̅ι̅α̅ ϗ ζωὴ αἰώνιος. ποῦ σοφός.
ποῦ συζητητής. ποῦ καύχησις τῶν λεγομένων συνετῶν.
ὁ γὰρ θ̅σ̅ ἡμῶν ι̅σ̅ ὁ χ̅σ̅ ἐκυοφορήθη ὑπὸ μαρίας
κατ' οἰκονομίαν θ̅υ̅. ἐκ σπέρματος μὲν δα̅δ̅. πνσ

1 *Aliæ versiones.* fœminarum corruptores, & masculorum

δὲ

lentium ipſius audire, ut perfectus ſit: ut per quæ loquitur operetur, & per quæ ſilet cognoſcatur. Nihil latet Dominum: ſed & abſcondita noſtra prope ipſum ſunt. Omnia igitur faciamus, ſic ipſo in nobis habitante: *f.* ſicut. ut ſimus ipſius templa, & ipſe in nobis Deus noſter: quomodo & eſt, & apparebit ante faciem noſtram; ex quibus juſte diligimus ipſum.

Non erretis, fratres mei. [1] Domus corruptores regnum Dei non hæreditabunt. Si igitur qui ſecundum carnem hæc operantur mortui ſunt: quanto magis, ſi quis fidem Dei in mala doctrina corrumpat, pro qua Jeſus Chriſtus crucifixus eſt? Talis, inquinatus factus, in ignem inextinguibilem ibit: ſimiliter & qui audit ipſum.

Propter hoc, unguentum in capite ſuo re- Antioch. cepit Dominus; ut ſpiret Eccleſiæ incor- Hom. 1. ruptionem. Non ungamini fœtore doctrinæ principis ſeculi hujus: non [2] captivet vos ex præſenti * unire. Propter quod autem non *l.* vivere. omnes prudentes ſumus; accipientes Dei cognitionem, qui eſt Jeſus Chriſtus? Quid fatue perdimur; ignorantes chariſma, quod vere miſit Dominus?

Peripſima meus ſpiritus Crucis; "quæ eſt *l.* Peripſema. "ſcandalum non credentibus, nobis autem ſa- 1 Cor. 1. 18, 23, 24. "lus & vita æterna. Ubi ſapiens, ubi con- "quiſitor, ubi gloriatio dictorum ſapien- 1 Cor. 1. 20. "tum?" Deus enim noſter Jeſus Chriſtus con- Theod. ceptus eſt ex Maria, ſecundum diſpenſatio- Dial. 1. nem Dei, ex ſemine quidem David, Spiritu

concubitores. *at retinendum hic* domus *propter verba Paulo ante præcedentia.* 2 *Nova verſio.* captivos abducat à propoſita vita.

autem

δὲ ἁγίου. ὃσ ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη. ἵνα τῷ πάθει τὸ ὕδωρ καθαρίσῃ.

Καὶ ἔλαθεν τὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνοσ τούτου ἡ παρθενία μαρίασ καὶ ὁ τοκετὸσ αὐτῆσ. ὁμοίωσ καὶ ὁ θάνατοσ τοῦ κυ. τρία μυστήρια κραυγῆσ. ἅτινα ἐν ἡσυχίᾳ θυ ἐπράχθη, πῶσ οὖν ἐφανερώθη τοῖσ αἰῶσιν. ἀστὴρ ἐν οὐνῷ ἔλαμπεν ὑπὲρ πάντασ τοὺσ ἀστέρασ. καὶ τὸ φῶσ αὐτοῦ ἀνεκλάλητον ἦν. καὶ ξενισμὸν παρεῖχεν ἡ καινότησ αὐτοῦ. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ἄστρα ἅμα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ.
Salv. ἴσ. χορὸς. χωρὸσ ἐγένετο τῷ ἀστέρι. αὐτὸσ δὲ ἦν ὑπερβάλλων τὸ φῶσ αὐτοῦ ὑπὲρ πάντα. ταραχή τε ἦν πόθεν ἡ καινότησ ἡ ἀνόμοιοσ αὐτοῖσ. ὅθεν ἐλύετο πᾶσα μαγεία. καὶ πᾶσ
Salv. ἴσ. καθηρεῖτο. δεσμὸσ ἠφανίζετο κακίασ. ἄγνοια καθηρῆτο. παλαιὰ βασιλεία διεφθείρετο. θυ ανινωσ φανερουμένου. εἰσ καινότητα ἀϊδίου ζωῆσ. ἀρχὴν δὲ ἐλάμβανεν τὸ παρὰ θῳ ἀπηρτισμένον. ἔνθεν τὰ πάντα συνεκινεῖτο διὰ τὸ μελετᾶσθαι θανάτου κατάλυσιν.

Εάν με καταξιώσῃ ισ χσ ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. καὶ θέλημα ᾖ. ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλιδίῳ. ὃ μέλλω γράφειν ὑμῖν. προσδηλώσω ὑμῖν ἧσ ἠρξάμην
Salv. ἴσ. οἰκονομίαν. οἰκονομίασ εἰσ τὸν καινὸν ανον ιν χν ἐν τῇ αὐτοῦ πίστει καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἀγάπῃ. ἐν πάθει αὐτοῦ καὶ ἀναστάσει. μάλιστα ἐὰν ὁ κσ μοι ἀποκαλύψῃ ὅτι οἱ κατ' ἄνδρα κοινῇ πάντεσ ἐν χάριτι ἐξ ὀνόματοσ συνέρχεσθε ἐν μιᾷ πίστει. καὶ ἐν ιυ χω τῷ κατὰ σάρκα ἐκ γένουσ δαδ τῷ υἱῷ ανου καὶ υἱῷ θυ. εἰσ τὸ ὑπακούειν ὑμᾶσ τῷ ἐπι-

1 Theod. hic habet ἵνα τὸ θνητὸν ἡμῶν καθαρισθῇ aut ex memoriæ lapſu, aut ſuſpicione minus commode πάθος dici de Baσκόπῳ.

autem ſancto. Qui natus eſt; & baptizatus eſt, ut [1] paſſione aquam purificaret.

Et latuit principem ſeculi hujus virginitas Mariæ, & partus ipſius; ſimiliter & mors Domini. Tria myſteria clamoris; quæ in ſilentio Dei operata ſunt. Qualiter igitur manifeſtatus eſt ſeculis? Aſtrum in cœlo re- *Matt. 2.* ſplenduit ſuper omnia aſtra, & lumen ipſius ineffabile erat: & ſtuporem tribuit novitas ipſius. Reliqua vero omnia aſtra, ſimul cum Sole & Luna, chorus facta ſunt illi aſtro: ipſum autem erat ſuperferens lumen ipſius ſuper omnia. Turbatio autem erat, unde novitas, quæ diſſimilis ipſis. ex qua ſolvebatur omnis magica, & omne vinculum diſparuit malitiæ, ignorantia omnis ablata eſt, vetus regnum [2] *corruptum* eſt; Deo humanitus [3] *apparente*, in novitatem vitæ æternæ. Principium autem aſſumpſit, quod apud Deum perfectum. Inde omnia commota erant, propter meditari mortis diſſolutionem.

Si me dignificet Jeſus Chriſtus in oratione veſtra, & voluntas ſit; in ſecundo libello quem ſcripturus ſum vobis, manifeſtabo vobis quam inceperam diſpenſationem in novum hominem Jeſum Chriſtum, in ipſius fide & in ipſius dilectione, in paſſione ipſius & reſurrectione: maxime, ſi Dominus revelet mihi. Quoniam qui ſecundum virum *Theod. Dial. 1. Gelas. De duabus naturis.* communiter omnes in gratia ex nomine convenitis in una fide, & in Jeſu Chriſto (ſecundum carnem ex genere David, filio hominis & filio Dei) in obedire vos Epiſcopo

ptiſmo. *Cot.* 2 Labefactatum. 3 Manifeſtato, *Pſeudo-Ignatius quidem hic habet* φανερωθέντος.

&

σκόπῳ. καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ἀπερισπάστῳ διανοίᾳ. ἕνα
1. κλῶντες. ἄρτον κλῶντοσ ὅσ ἐστι φάρμακον ἀθανασίασ. ἀντίδοτοσ τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. ἀλλὰ ζῆν ἐν ῑῡ χ̄ῳ διὰ παντόσ.

ἴσ. ὧν. Ἀντίψυχον ὑμῶν ἐγὼ. καὶ ὃν ἐπέμψατε εἰσ θ̄ῡ τιμὴν εἰσ σμύρναν. ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν εὐχαριστῶν τῷ κ̄ῳ. ἀγαπῶν πολύκαρπον ὡσ καὶ ὑμᾶς. μνημονεύετέ μου ὡσ καὶ ὑμῶν ῑσ̄ χ̄σ. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆσ ἐκκλησίασ τῆσ ἐν συρίᾳ. ὅθεν δεδεμένοσ εἰσ ῥώμην ἀπάγομαι ἔσχατοσ ὢν τῶν ἐκεῖ πιστῶν. ὥσπερ ἠξιώθην εἰσ τιμὴν θ̄ῡ εὑρεθῆναι. ἔρρωσθε ἐν θ̄ῷ πρ̄ι καὶ ἐν ῑῡ χ̄ῳ τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν.

1 Ne moriamur ſed vivamus. 2 Vice animarum veſtrarum.

& Presbyterio indiſcerpta mente: unum panem frangentes; quod eſt pharmacum immortalitatis, antidotum [1] *ejus quod eſt non mori ſed vivere* in Jeſu Chriſto ſemper.

[2] *Unanimis vobiſcum* ego, & * [3] *quos* miſiſtis *al.* quem. in Dei honorem in Smyrnam: unde & ſcribo vobis, gratias agens Domino, diligens Polycarpum ut & vos. Mementote mei, ut veſtri Jeſus Chriſtus. Orate pro Eccleſia quæ in Syria: unde ligatus in Romam abducor, extremus exiſtens eorum qui ibi fidelium; quemadmodum dignificatus ſum in honorem Dei inveniri. Valete in Deo Patre, & in Jeſu Chriſto communi ſpe noſtra. [4] *Amen.*

3 Eorum quos. 4 *Redundat hic* Amen, *& in Græco Ed. Voſſ.* πρὸς ἐφεσίους.

Δ΄. ΜΑΓΝΗΣΙΕΥΣΙΝ ΙΓΝΑ΄ΤΙΟΣ.

Ιγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος τῆ εὐλογημένη ἐν χάριτι θυ
πρὸσ ἐν ιυ χω τῶ σρι ἡμῶν. ἐν ὧ ἀσπάζομαι τὴν
Salv. ἴσ. μαιάνδρω. ἐκκλησίαν τὴν οὖσαν ἐν μαγνησία τῆ πρὸσ μεάν-
δρω. καὶ εὔχομαι ἐν θω πρὶ καὶ ἐν ιυ χω πλεῖστα
χαίρειν.

Γνοὺσ ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον τῆσ κατὰ θν ἀγά-
πησ. ἀγαλλιώμενοσ προειλόμην ἐν πίστει ιυ χυ προσ-
λαλῆσαι ὑμῖν. καταξιωθεὶσ γὰρ ὀνόματοσ θεοπρεπεστά-
του ἐν οἷσ περιφέρω δεσμοῖσ. ἄδω τὰσ ἐκκλησίασ. ἐν
Salv. ἴσ. ἕνωσιν. αἷσ ἕνωσιν εὔχομαι σαρκὸσ καὶ πνσ ιυ χυ τοῦ διὰ
παντὸσ ἡμῶν. ζῆν. πίστεώσ τε καὶ ἀγάπησ. ἧσ οὐδὲν
προκέκριται. τὸ δὲ κυριώτερον ιυ καὶ προσ. ἐν ὧ ὑπο-
μένοντεσ τὴν πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ ἄρχοντοσ τοῦ αἰῶνοσ
Voss. φεύξόμεθα. τούτου. καὶ διαφυγόντεσ θυ τευξόμεθα.

Ἐπεὶ οὖν ἠξιώθην ἰδεῖν ὑμᾶσ διὰ δάμα τοῦ ἀξιο-
θέου ὑμῶν ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτέρων ἀξίων βάσσου
Salv. ἴσ. ἀπολλωνίου. καὶ ἀπολωνίου. καὶ τοῦ συνδούλου μου διακόνου ζω-
Salv. ἴσ. ὀναίμην. τίωνοσ οὗ ἐγὼ ὠναίμην. ὅτι ὑποτάσσεται τῶ ἐπι-
σκόπω ὡσ χάριτι θυ καὶ τῶ πρεσβυτερίω ὡσ νόμω
ιυ χυ.

Καὶ ὑμῖν δὲ πρέπει μὴ συγχρᾶσθαι τῆ ἡλικία τοῦ
ἐπισκόπου. ἀλλὰ κατὰ δύναμιν θυ πρὸσ πᾶσαν ἐντρο-
πὴν αὐτῶ ἀπονέμειν. καθῶσ ἔγνων. καὶ τοὺσ ἁγίουσ πρε-
σβυτέρουσ. οὐ προσειληφότασ τὴν φαινομένην νεωτερικὴν

1 *Red.* 2 *Deest* Ignatius. 3 Caritatem secundum Deum admodum bene ordinatam. 4 Sempiternæ nostræ vitæ, & ἐπιτάξιν.

IV.[1] *Ejusdem Epistola* ad Magnesios[2].

Ignatius, qui & Theophorus, benedictæ in gratia Dei Patris in Christo Jesu salvatore nostro; in quo saluto Ecclesiam existentem in Magnesia ea quæ juxta Mœandrum, & oro in Deo Patre & Jesu Christo plurimum gaudere.

Cognoscens vestram [3] *multibonam ordinationem ejus quæ secundum Deum charitatis*; exultans prælegi in fide Jesu Christi alloqui vos. Dignificatus enim nomine deo-decentissimo in quibus circumfero vinculis, canto Ecclesias, in quibus unionem oro carnis & spiritus Jesu Christi; [4] *ad nos semper vivere fidei* (*quod* & charitatis, cui nihil præfertur) principalius autem Jesu & Patris, in quo sustinentes omne nocumentum principis seculi hujus & perfugientes Deo potimur. Antioch. Hom. 1. *l.* potiemur.

Quia igitur dignificatus sum videre vos per Dama dignum Deo vestrum Episcopum, & Presbyteros dignos Bassum & Apollonium, & conservum meum Diaconum Zotionem, quo ego fruar; quoniam subjectus est Episcopo ut gratiæ Dei, & Presbyterio ut legi Jesu Christi. [5] *Glorificato Deum patrem Domini Jesu Christi.* *f.* sotionem.

Sed & vos decet non [6] *concuti* ætate Episcopi, sed secundum virtutem Dei Patris omnem reverentiam ei tribuere (sicut agnovi & sanctos Presbyteros) non assumentes apparentem [7] *juniorem ordinem*, sed ut

dei. 5 *Red.* 6 Couti *vulgo. nova versio.* familiarius uti. 7 *Intellige vel* juvenilem ætatem ordinati, *vel* recentem illius ordinationem *Cot.*

τάξιν. ἀλλ' ὡς φρονίμους ἐν θῷ συγχωροῦντας αὐτῷ. οὐκ αὐτῷ δὲ, ἀλλὰ τῷ πρὶ ῑυ χῡ τῷ πάντων ἐπι-
Ἰσ. ὑμᾶς. σκόπῳ. εἰς τιμὴν οὖν ἐκείνου τοῦ θελήσαντος ἡμᾶς. πρέ-
Salv. Ἰσ. ὑπακούειν. πόν ἐστιν ἐπακούειν κατὰ μηδεμίαν ὑπόκρισιν. ἐπεὶ οὐχ
l. τις. ὅτι τὸν ἐπίσκοπον τοῦτον τὸν βλεπόμενον πλανᾷ τίς. ἀλλὰ τὸν ἀόρατον παραλογίζεται. τὸ δὲ τοιοῦτον οὐ πρὸς σάρκα ὁ λόγος. ἀλλὰ πρὸς θ̄ν τὸν τὰ κρύφια εἰδότα.

Πρέπον οὖν ἐστὶν μὴ μόνον καλεῖσθαι χριστιανούς. ἀλλὰ καὶ εἶναι ὥσπερ καί τινες ἐπίσκοπον μὲν καλοῦσιν. χωρὶς δὲ αὐτοῦ πάντα πράσσουσιν. οἱ τοιοῦτοι δὲ οὐκ εὐσυνείδητοί μοι εἶναι φαίνονται. διὰ τὸ μὴ βεβαίως κατ' ἐντολὴν συναθροίζεσθαι.

Ἐπεὶ οὖν τέλος τὰ πράγματα ἔχει. καὶ ἐπίκειται τὰ δύο ὁμοῦ ὅτε θάνατος καὶ ἡ ζωή. καὶ ἕκαστος εἰς τὸν ἴδιον τόπον μέλλει χωρεῖν. ὥσπερ γάρ ἐστιν νομίσματα δύο ὁ μὲν θ̄υ. ὁ δὲ κόσμου. καὶ ἕκαστον αὐτῶν ἴδιον χαρακτῆρα ἐπικείμενον ἔχει. οἱ ἄπιστοι τοῦ κόσμου τούτου. οἱ δὲ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ χαρακτῆρα θ̄υ πρὸς διὰ ῑυ χ̄υ. δι' οὗ ἐὰν μὴ αὐθαιρέτως ἔχομεν τὸ ἀποθανεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ πάθος. τὸ ζῆν αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς προγεγραμμένοις προσώποις τὸ
Salv. Ἰσ. ἐν ἀγάπῃ. πᾶν πλῆθος ἐθεώρησα ἐν πίστει καὶ ἠγάπησα. παραινῶ ἐν ὁμονοίᾳ θ̄υ. σπουδάζετε πάντα πράσσειν προκαθημένου τοῦ ἐπισκόπου εἰς τόπον θ̄υ. καὶ τῶν πρεσβυτέρων εἰς τόπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων. καὶ τῶν διακόνων τῶν ἐμοὶ γλυκυτάτων πεπιστευμένων διακονίαν ῑυ χ̄υ ὃς πρὸ αἰώνων παρὰ πρὶ ἦν. καὶ ἐν τέλει

1 *Pseudo-Ignatius* λόγον *hic interpretatur sensu mathematico* ἀνα-

ἐφάνη-

prudentes in Deo concedentes ipsi; non ipsi autem, sed Patri Jesu Christi omnium Episcopo. In honorem igitur illius volentis, nos decens est obedire, secundum nul- *f.* vos. lam hypocrisim: quia nequaquam Episcopum hunc conspectum seducit quis, sed invisibilem paralogizat. Tale autem non ad carnem [1] *sermo*, sed ad Deum abscondita scientem.

Decens igitur est, non solum vocari Christianos, sed & esse: quemadmodum quidam Episcopum quidem vocant, sine ipso autem omnia operantur. Tales autem non bonæ conscientiæ mihi esse videntur, propter non firmiter secundum præceptum congregari.

Quia igitur finem res habent, & proponuntur duo simul, mors & vita; & unusquisque in proprium locum iturus est. Quemadmodum enim sunt numismata duo, hoc quidem Dei, hoc autem Mundi: & unumquodque ipsorum proprium characterem superpositum habet, infideles Mundi hujus, fideles autem in charitate characterem Dei Patris per Jesum Christum; per quem nisi voluntarie habeamus mori in ipsius passionem, vivere ipsius non est in nobis.

Quia igitur in præscriptis personis omnem multitudinem speculatus sum, in fide & dilectione, moneo, in concordia Dei studere omnia operari: præsidente Episcopo in loco Const. Dei, & Presbyteris in loco consessionis Apo- Ap. 2. 28. stolorum, & Diaconis mihi dulcissimis habentibus creditam ministrationem Jesu Christi; qui ante secula apud Patrem erat, & in

[1] φορεῖ. Voss. *unde nova hic versio.* non ad carnem refertur.

fine

ἐφάνη. πάντες οὖν ὁμοήθειαν θῦ λαβόντες. ἐντρέπεσθε ἀλλήλοις. καὶ μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τὸν πλησίον. ἀλλ' ἐν Ἰυ Χῷ ἀλλήλους διὰ παντὸς ἀγαπᾶτε. μηδὲν ἔστω ἐν ὑμῖν ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι. ἀλλ' ἑνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τοῖς προκαθημένοις. εἰς τύπον καὶ διδαχὴν ἀφθαρσίας.

Salv. ἐν. ἀλλήλους. Salv. ἐν. τὸ πλησίον. Salv. ἐν. δυνήσεται. Voss. τύπον

Ὥσπερ οὖν ὁ Χς ἄνευ τοῦ πρὸς οὐδὲν ἐποίησεν ἡνωμένος ὢν οὔτε δι' ἑαυτοῦ οὔτε διὰ τῶν ἀποστόλων. οὕτως μηδὲ ὑμεῖς ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν πρεσβυτέρων μηδὲν πράσσεται. μηδὲ πειράσητε εὔλογόν τι φαίνεσθαι ἰδίᾳ ὑμῖν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία προσευχή. μία δέησις. εἷς νοῦς. μία ἐλπὶς ἐν ἀγάπῃ. ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ. εἷς ἐστιν Ἰς Χς. οὗ ἄμεινον οὐθέν ἐστιν. πάντες οὖν ὡς εἰς ναὸν συνέρχεσθε θῦ. ὡς ἐπὶ ἓν θυσιαστήριον. ὡς ἐπὶ ἕνα Ἰν Χν τὸν ἀφ' ἑνὸς πρὸς προελθόντα. καὶ εἰς ἕνα ὄντα καὶ χωρήσαντα.

Salv. ἐν. πράσσετε. Salv. ἐν. φαίνεσθ. Salv. ἐν. συνέρχεσθε. Voss. συντρέχετε. Salv. ἐν. ἰόντα.

Μὴ πλανᾶσθε ταῖς ἑτεροδοξίαις. μηδὲ μυθεύμασι τοῖς παλαιοῖς ἀνωφελέσιν οὖσιν. εἰ γὰρ μέχρι νῦν κατὰ νόμον ἰουδαϊσμὸν ζῶμεν. ὁμολογοῦμεν χάριν μὴ εἰληφέναι. οἱ γὰρ θειότατοι προφῆται κατὰ Χν Ιν ἔζησαν. διὰ τοῦτο καὶ ἐδιώχθησαν ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς χάριτος αὐτοῦ εἰς τὸ πληροφορηθῆναι τοὺς ἀπειθοῦντας. ὅτι εἷς θς ἐστιν ὁ φανερώσας ἑαυτὸν διὰ Ἰυ Χυ τοῦ υυ αὐτοῦ. ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος ἀΐδιος. οὐκ ἀπὸ σιγῆς προελθών. ὃς κατὰ πάντα εὐηρέστησεν τῷ πέμψαντι αὐτόν.

Salv. ἐν. πλανᾶσθε. ἰουδαϊσμὸν forte glossema. ἀντὶ τοῦ ἐμπνεόμενοι.

1 Vos mutuo reveremini. 2 *Nova versio.* in unum convenientibus. 3 Unus. 4 *Red. at græce videtur deesse* ἐν. 5 Explicatio

Εἰ

fine apparuit. Omnes igitur eandem con-
ſuetudinem Dei accipientes, [1] *veneremur ad-
invicem*; & nullus ſecundum carnem aſpiciat
proximum, ſed in Jeſu Chriſto adinvicem
ſemper diligite. Nihil ſit in vobis quod poſ-
ſit vos partiri; ſed uniamini Epiſcopo & præ-
ſidentibus, in typum & doctrinam incor-
ruptionis.

Quemadmodum igitur Dominus ſine Pa- Conſt.
tre nihil fecit, unitus exiſtens, neque per Ap. l. 2. c. 26. 30.
ſeipſum neque per Apoſtolos: ſic neque vos
ſine Epiſcopo & Presbyteris aliquid opere-
mini. Neque tentetis rationabile aliquid ap-
parere proprie vobis: ſed [2] in idipſum una Antioch.
oratio, una deprecatio, unus intellectus, una Hom. 80.
ſpes, in charitate, in gaudio incoinquinato;
[3] *quod* eſt Chriſtus Jeſus, quo melius nihil
eſt. Omnes ut in [4] *unum* templum concur-
rite Dei, ut in unum altare; in unum Je-
ſum Chriſtum, ab uno Patre exeuntem, & in
unum exiſtentem & revertentem.

Non erretis extraneis opinionibus, neque
fabulis veteribus, inutilibus exiſtentibus. Si
enim uſque nunc * ſecundum Judaiſmum vi- Contra
vimus: confitemur gratiam non recepiſſe. Ebionæos
Diviniſſimi enim Prophetæ ſecundum Chri-
ſtum Jeſum vixerunt. Propter hoc & per-
ſecutionem paſſi ſunt, inſpirati à gratia ip-
ſius, ad certificare imperſuaſos, quoniam unus *f.* certifi-
Deus eſt, qui manifeſtavit ſeipſum per Jeſum cari.
Chriſtum filium ipſius: qui eſt ipſius Ver-
bum * æternum, [5] non à ſilentio progrediens; Iterum
qui ſecundum omnia beneplacuit mittenti contra E-
ipſum. bionæos

λόγον ἀΐδιον h. e. non qualis humanus ſermo qui rupto ſilentio
oritur & mox perit.

Εἰ οὖν οἱ ἐν παλαιοῖς πράγμασιν ἀναστραφέντες εἰς καινότητα ἐλπίδος ἦλθον μηκέτι σαββατίζοντες. ἀλλὰ κατὰ κυριακὴν ζωὴν ζῶντες. ἐν ᾗ καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν
Salv. ἴσ. ὅτινες. ἀνέτειλεν δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. οἵτινες ἀρνοῦνται
Voss. ὅ τινες. δι' οὗ μυστηρίου ἐλάβομεν τὸ πιστεύειν. καὶ διὰ τοῦτο ὑπομένωμεν. ἵνα εὑρεθῶμεν μαθηταὶ ἰυ̅ χυ̅. τοῦ μόνου διδασκάλου ἡμῶν. πῶς ἡμεῖς δυνησόμεθα ζῆσαι χωρὶς αὐτοῦ οὗ καὶ οἱ προφῆται μαθηταὶ ὄντες τῷ πν̅ι̅. ὡς
Salv. ἴσ. προσεδόκων. διδάσκαλον αὐτὸν προσεδόκουν. καὶ διὰ τοῦτο. ὃν δικαίως ἀνέμενον. παρὼν ἤγειρεν αὐτοὺς ἐκ νεκρῶν.

Μὴ οὖν ἀναισθητῶμεν τῆς χρηστότητος αὐτοῦ. ἂν
Salv. ἴσ. πράσσομεν. γὰρ ἡμᾶς μιμήσεται. καθὰ πράσσομεν. οὐκέτι ἐσμέν. διὰ τοῦτο μαθηταὶ αὐτοῦ γενόμενοι μάθωμεν κατὰ χριστιανισμὸν ζῆν. ὃς γὰρ ἄλλῳ ὀνόματι καλεῖται πλέον τούτου, οὐκ ἔστιν τοῦ θυ̅. ὑπέρθεσθε οὖν τὴν κακὴν ζύμην τὴν παλαιωθεῖσαν καὶ ἐνοξύσασαν. καὶ
Salv. ἴσ. μεταβάλλεσθε. μεταβάλεσθε εἰς νέαν ζύμην ὅ ἐστιν ἰς̅ χς̅. ἁλίσθητε ἐν αὐτῷ. ἵνα μὴ διαφθαρῇ τις ἐν ὑμῖν. ἐπεὶ
1. ὀσμῆς. ἀπὸ τῆς ὁρμῆς ἐλεγχθήσεσθε. ἄτοπόν ἐστιν χν̅ ἰν̅ λαλεῖν. καὶ ἰουδαΐζειν. ὁ γὰρ χριστιανισμὸς οὐκ εἰς ἰουδαϊσμὸν ἐπίστευσεν. ἀλλ' ἰουδαϊσμὸς εἰς χριστιανισμόν. ὡς πᾶσα γλῶσσα πιστεύσασα εἰς θν̅ συνήχθη.

Ταῦτα δὲ ἀγαπητοί μου. οὐκ ἐπεὶ ἔγνων τινὰς ἐξ ὑμῶν οὕτως ἔχοντας. ἀλλ' ὡς μικρότερος ὑμῶν
Salv. ἴσ. προφυλάσσεσθαι. θέλω προφυλάσσεσθε ὑμᾶς μὴ ἐμπέσειν εἰς τὰ ἄγκιστρα τῆς κενοδοξίας. ἀλλὰ πεπληροφορεῖσθαι ἐν

1 Glossema forte in græco vox ζωήν. namque κ̅τ̅ κυριακὴν ζῶν

τῇ

Si igitur in veteribus rebus converſati, in novitatem ſpei venerunt: non amplius ſabbatizantes,ſed ſecundum Dominicam [1] viventes, in qua & vita noſtra orta eſt per ipſum & mortem ipſius, quod quidam negant; per *al. quem.* quod myſterium accepimus credere, & propter hoc ſuſtinemus, ut inveniamur diſcipuli Jeſu Chriſti ſolius Doctoris noſtri. quomodo nos poterimus vivere ſine ipſo? cujus & Prophetæ diſcipuli exiſtentes, ſpiritu ipſum ut Doctorem expectabant; & propter hoc quod juſte expectabant, præſens ſuſcitavit ipſos ex mortuis.

Non igitur non ſentiamus benignitatem ipſius. Si enim nos [2] *perſequatur* ſecundum quod operamur; non amplius ſumus. Propter hoc, diſcipuli ejus effecti, diſcamus ſecundum Chriſtianiſmum vivere. Qui enim alio nomine vocatur amplius [3] *ab* hoc, non eſt Dei. Deponite igitur malum fermentum inveteratum & exacuens; & tranſponite in *f. exacens.* novum fermentum, qui eſt Jeſus Chriſtus. Salvificemini in ipſo: ut non corrumpatur *l. ſalificemini.* aliquis in vobis, *qui ab odore redarguemini. *l. quia.* Inconveniens eſt Jeſum Chriſtum perſari, & Judaizare. Chriſtianiſmus enim non in Judaiſmum credidit, ſed Judaiſmus in Chriſtianiſmum: ut omnis lingua credens in Deum congregaretur.

Hæc autem, dilecti mei, non quia cognovi aliquos ex vobis ſic habentes; ſed, ut minor vobis, volo præſervari vos, ut non incidatis in hamos vanæ gloriæ: ſed certificemini in

& σαββατίζειν hic præclare opponuntur. *Cot.* 2 Imitetur. *noſter hic recte legit* μιμήσηται. at Deus nos imitari dicatur, cum malum malo compenſet. 3 Præter.

τῇ γεννήσει καὶ τῷ πάθει καὶ τῇ ἀναστάσει τῇ γενομένῃ ἐν
καιρῷ τῆς ἡγεμονίας ποντίου πιλάτου πραχθέντα
ἀληθῶς καὶ βεβαίως ὑπὸ ιυ χυ. τῆς ἐλπίδος ἡμῶν.
Voss. ὑμῶν. ἧς ἐκτραπῆναι μηδενὶ ἡμῶν γένοιτο.

Salv. ἴσ. ὀναίμην. Ὠναίμην ὑμῶν κατὰ πάντα ἐάν περ ἄξιος ὦ. εἰ
γὰρ καὶ δέδεμαι. πρὸς ἕνα τῶν λελυμένων ὑμῶν οὐκ
Voss. γάρ. εἰμί. οἶδα ὅτι οὐ φυσιοῦσθε. ιν * χν ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
Voss. ὅταν. καὶ μᾶλλον ὅταν ἐπαινῶ ὑμᾶς. οἶδα ὅτι ἐντρέπεσθε
ὡς γέγραπται. ὅτι ὁ δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος.

Σπουδάζετε οὖν βεβαιωθῆναι ἐν τοῖς δόγμασιν.
τοῦ κυ καὶ τῶν ἀποστόλων. ἵνα πάντα ὅσα ποιῆτε κα-
τευοδωθῆτε σαρκὶ καὶ πνι. πίστει καὶ ἀγάπῃ ἐν υἱῷ
καὶ πρι καὶ ἐν πνι. ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει. μετὰ τοῦ
Salv. ἴσ. ἀξιαποστολικοῦ. Voss. πρεσβυτερίου. ἀξιοπρεπεστάτου ἐπισκόπου ὑμῶν καὶ ἀξιοπλόκου πνικοῦ
στεφάνου τοῦ πρεσβυτέρου ὑμῶν καὶ τῶν κατὰ θν δια-
κόνων. ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ. καὶ ἀλλήλοις. ὡς
ισ χσ τῷ πρι κατὰ σάρκα. καὶ οἱ ἀπόστολοι τῷ
χω καὶ τῷ πρι καὶ τῷ πνι. ἵνα ἕνωσις ᾖ σαρκική τε
Salv. ἴσ. παρεκάλεσα. καὶ πνική. εἰδὼς ὅτι θυ γέμετε. συντόμως παρε-
κέλευσα ὑμᾶς. μνημονεύετέ μου ἐν ταῖς προσευ-
χαῖς ὑμῶν. ἵνα θυ ἐπιτύχω. καὶ τῆς ἐν συρίᾳ ἐκ-
Salv. ἴσ. καλεῖσθ. κλησίας. ὅθεν οὐκ ἄξιος εἰμὶ καλεῖσθαι. ἐπιδέομαι
γὰρ τῆς ἡνωμένης ὑμῶν ἐν θῷ προσευχῆς καὶ ἀγάπης
εἰς τὸ ἀξιωθῆναι τὴν ἐν συρίᾳ ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας ὑμῶν δροσισθῆναι.

Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐφέσιοι ἀπὸ σμύρνης. ὅθεν καὶ γράφω

1 Ita Cotel. πραχθέντα quasi ἃ ἐπράχθησαν. 2 Supple com-

ὑμῖν.

nativitate & paſſione & reſurrectione factâ in tempore ducatus Pontii Pilati; [1] quæ facta ſunt vere & firmiter à Jeſu Chriſto ſpe noſtra, à qua averti nulli veſtrum fiat.

Fruar vobis ſecundum omnia: ſiquidem dignus ſim. Etſi enim ligatus ſum; ad unum ſolutorum de vobis non ſum [2]. Novi quoniam non inflamini: Jeſum enim Chriſtum habetis in vobiſmetipſis. Et magis quando utique laudo vos, novi quoniam verecundamini: ſicut ſcriptum eſt; "quoniam Prov.18.17
"juſtus ſuiipſius accuſator."

Studete igitur firmari in dogmatibus Domini & Apoſtolorum: ut omnia quæcunque facitis [3] *proſperentur*, carne & ſpiritu, fide & charitate, in Filio & Patre & Spiritu [4] *ſancto*, in principio & in fine; cum digne decentiſſimo Epiſcopo veſtro, & digne complexa ſpirituali corona Presbyterii veſtri, & eorum qui ſecundum Deum Diaconorum. Subjicimini Epiſcopo & adinvicem, ut Chriſtus Patri ſecundum carnem, & Apoſtoli Chriſto & Patri & Spiritui: ut unio ſit carnalis & ſpiritualis. Sciens quoniam Deo pleni eſtis, compendioſe deprecatus ſum vos. Mementote mei in orationibus veſtris, ut Deo fruar; & ejus quæ in Syria Eccleſiæ, unde non dignus ſum vocari. Superindigeo enim unita veſtra in Deo oratione & charitate; in dignificari eam quæ in Syria Eccleſiam per Eccleſiam veſtram irrorari.

Salutant vos Epheſii à Smyrna, unde &

parandus. 3 Proſpere vobis ſuccedant. *at vulgo hic* κατευοδωθήσεται.
4 *Red.*

Salv. ἴσ. ὲ ἡμεῖς. ὑμῶν. παρόντεσ εἰσ δόξαν θ̄υ. ὥσπερ καὶ ὑμεῖσ. οἱ
κατὰ πάντα με ἀνέπαυσαν. ἅμα πολυκάρπῳ ἐπι-
σκόπῳ σμυρναίων. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ ἐκκλησίαι ἐν τιμῇ
ῑυ χ̄υ ἀσπάζονται ὑμᾶσ. ἔρρωσθε ἐν ὁμονοίᾳ θ̄υ. κε-
l. ἀδιάκρι-τον. κτημένοι διάκριτον πν̄α. ὅσ ἐστιν ῑσ χ̄σ.

ΜΑΓΝΗϹΙΕΥϹΙΝ.

ſcribo vobis, præſentes in gloriam Dei, quemadmodum vos: qui ſecundum omnia me quieſcere fecerunt, ſimul cum Polycarpo Epiſcopo Smyrnæorum. Sed & reliquæ Eccleſiæ in honore Jeſu Chriſti ſalutant vos. Valete in concordia Dei; poſſidentes inſeparabilem ſpiritum, qui eſt Jeſus Chriſtus.

Deeſt MAGNESIIS.

Ε. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣΙΝ ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

Ἰγνάτιοσ ὁ καὶ θεοφόροσ ἐκκλησίᾳ θυ̅ πρσ̅ καὶ κυ̅ ιυ̅ χυ̅ τῇ οὔσῃ ἐν φιλαδελφίᾳ τῆσ ἀσίασ ἠλεημένῃ καὶ ἡδρασμένῃ ἐν ὁμονοίᾳ θυ̅. καὶ ἀγαλλιωμένῃ ἐν τῷ πάθει τοῦ κυ̅ ἡμῶν ἀδιακρίτωσ καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ πεπληροφορημένῃ ἐν παντὶ ἐλέει. ἣν ἀσπάζομαι ἐν αἵματι ιυ̅ χυ̅ ἥτισ ἐστὶ χαρὰ αἰώνιοσ καὶ παράμονοσ. μάλιστα ἐὰν ἐν ἑνὶ ὦσιν. σὺν τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τοῖσ σὺν αὐτῷ πρεσβυτέροισ καὶ διακόνοισ. ἀποδεδειγμένοισ ἐν γνώμῃ ιυ̅ χυ̅. οὓσ κατὰ τὸ ἴδιον θέλημα ἐστήριξεν ἐν βεβαιωσύνῃ. τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ πνι̅.

Salv. ἰσ. οἷς τὸ κοινόν. Οὓν ἐπίσκοπον ἔγνων οὐκ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ οὐδὲ δι᾽ ἀνθρώπων κεκτῆσθαι τὴν διακονίαν τὴν εἰσ τὸν κοινὸν ἀνήκουσαν. οὐδὲ κατὰ κενοδοξίαν. ἀλλ᾽ ἐν ἀγάπῃ θυ̅ πρσ̅ καὶ κυ̅ ιυ̅ χυ̅ οὗ καταπέπληγμαι τὴν ἐπιείκειαν. ὃσ σιγῶν πλείονα δύναται τῶν μάταια Voss. συνευρύθμισται. λαλούντων. συνευρίθμισται γὰρ ταῖσ ἐντολαῖσ. ὡσ χορδαῖσ κιθάρα. διὸ μακαρίζει μου ἡ ψυχὴ τὴν εἰσ θν̅ Voss. πελείαν. αὐτοῦ γνώμην. ἐπιγνοὺσ ἐνάρετον καὶ τέλειον οὖσαν. τὸ ἀκίνητον αὐτοῦ καὶ τὸ ἀόργητον αὐτοῦ. ἐν πάσῃ ἐπιεικείᾳ θυ̅ ζῶντοσ.

Τέκνα οὖν φωτὸσ ἀληθείασ. φεύγετε τὸν μερισμὸν καὶ τὰσ κακοδιδασκαλίασ. ὅπου δὲ ὁ ποιμήν ἐστι.

1 *Deest.* 2 Ignatius. 3 *Deest* Domini. 4 Misericordiam consecutæ. 5 Nostri. 6 Stabile. *noster hic legit* παράμωμος.

ἐκεῖ

V. [1] *Ejuſdem Epiſtola* ad Philadelphicos [2].

Ignatius, qui & Theophorus, Eccleſiæ Dei Patris & [3] Jeſu Chriſti quæ eſt in Philadelphia Aſiæ, [4] *habenti propitiationem*, & firmatæ in concordia Dei, & exultanti in paſſione Domini [5] *Jeſu Chriſti* inſeparabiliter, & in reſurrectione ipſius certificatæ, in omni miſericordia: quam ſaluto in ſanguine Jeſu Chriſti, qui eſt gaudium æternum & [6] *incoinquinatum*, maxime ſi in uno [7] *ſumus*, cum Epiſcopo & eis qui cum ipſo Presbyteris & Diaconis, [8] manifeſtatis in ſententia Jeſu Chriſti; quos ſecundum propriam voluntatem firmavit in firmitudine ſancti ſpiritus ipſius. *al.* ſancto ipſius ſpiritu.

Quem Epiſcopum cognovi non à ſeipſo neque per homines poſſediſſe adminiſtrationem in commune convenientem, neque ſecundum inanem gloriam, ſed in charitate Dei Patris & Domini Jeſu Chriſti. Cujus obſtupui [9] *manſuetudinem*; qui ſilens plura poteſt his qui vana loquuntur. [10] *Concordes enim eſtis* mandatis, ut chordis cithara. Propter quod beatificat mea anima eam quæ in Domini ipſius ſententiam: cognoſcens virtuoſam & perfectam exiſtentem, immobile ipſius & iniraſcibile in omni manſuetudine Dei viventis. Dominum.

Filii igitur lucis, veritatis fugite partitionem, & malas doctrinas: ubi autem Paſtor

7 Sint. 8 Deſignatis per ſententiam. *Cot.* 9 *Nova verſio.* Modeſtiam. 10 Concors enim eſt.

eſt,

ἐκεῖ ὡσ πρόβατα ἀκολουθεῖτε. πολλοὶ γὰρ λύκοι ἀξιόπιστοι. ἡδονῇ κακῇ αἰχμαλωτίζουσι τοὺσ θεοδρόμουσ.
Salv. ἴσ. ἐχ. ἀλλ' ἐν ἑνότητι ὑμῶν οὐκ ἕξουσιν τόπον.

Απέχεσθε τῶν κακῶν βοτανῶν ἅστινασ οὐ γεωργεῖ
al. αὐτοῖς. ισ χσ. διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺσ φυτίαν πρόσ. οὐχ
Salv. ἴσ. φυτείαν. ὅτι παρ' ὑμῖν μερισμὸν εὗρον. ἀλλ' *ἀποδιυλισμένον. ὅσοι
Salv. ἴσ. ἀλλ' ἀποδιυλισμένον. γὰρ θυ εἰσὶν καὶ ιυ χυ. οὗτοι μετὰ τοῦ ἐπισκόπου εἰσίν. καὶ ὅσοι ἂν μετανοήσαντεσ ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν ἑνότητα τῆσ ἐκκλησίασ. οὗτοι θυ ἔσονται. ἵνα ὦσιν κατὰ ιν χν ζῶντεσ. μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου. εἴ τισ σχίζοντι ἀκολουθεῖ. βασιλείαν θυ οὐ κληρονομεῖ. εἴ τισ ἐν ἀλλοτρίᾳ γνώμῃ περιπατεῖ. οὗτοσ τῷ πάθει οὐ συγκατατίθεται.

Voss. σπουδάζετε. Σπουδάσατε οὖν μιᾷ εὐχαριστίᾳ χρῆσθαι. μία γὰρ σάρξ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ. καὶ ἓν ποτήριον εἰσ ἕνωσιν τοῦ αἵματοσ αὐτοῦ. ἓν θυσιαστήριον. ὡσ εἷσ ἐπίσκοποσ ἅμα τῷ πρεσβυτερίῳ καὶ διακόνοισ τοῖσ συνδούλοισ μου. ἵνα ὃ ἐὰν πράσσητε. κατὰ θν πράσσητε.

Voss. ἀγαπῶν. Αδελφοί μου λίαν ἐκκέχυμαι ἀγαπᾶν ὑμᾶσ καὶ ὑπεραγαλλόμενοσ ἀσφαλίζομαι ὑμᾶσ. οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλ' ισ
al. ἀναπάρτιστος. χσ. ἐν ᾧ δεδεμένοσ φοβοῦμαι μᾶλλον ὡσ ἔτι ὢν ἀνάρπαστοσ. ἀλλ' ἡ προσευχὴ ὑμῶν εἰσ θν με ἀπαρτίσει.
Salv. ἴσ. θυ ἐπιτύχω προσφυγὼν τῷ ἐπισκόπῳ ὡς τῷ εὐαγγελίῳ. ἵνα ἐν ᾧ κλήρῳ ἠλεήθην. ἐπιτύχω προσφυγὼν τῷ εὐαγγελίῳ ὡσ σαρκὶ ιυ καὶ τοῖσ ἀποστόλοισ. ὡσ πρεσβυτερίῳ ἐκκλησίασ. καὶ τοὺσ προφήτασ δὲ ἀγαπῶμεν. διὰ τὸ καὶ αὐτοὺσ εἰσ τὸ εὐαγγέλιον κατηγγελκέναι καὶ εἰσ αὐτὸν ἐλπίζειν καὶ αὐτὸν ἀναμένειν. ἐν ᾧ καὶ

1 *Cotel. rectius* fide digni habiti. 2 Habebunt. 3 Episcopo.

πιστεύ-

est, illic ut oves sequimini. Multi enim lupi [1] fide digni delectatione mala captivant in Deum cursores: sed in unitate vestra non [2] *habent* locum.

Recedite à malis herbis, quas non colit Jesus Christus: propter non esse ipsas plantationem Patris. Non quoniam apud vos partitionem inveni; sed abstractionem. Quotquot enim Dei sunt & Jesu Christi, isti cum [3] *ipso* sunt: & quotquot utique pœnitentes veniunt in unitatem Ecclesiæ, & isti Dei erunt; ut sint secundum Jesum Christum viventes. Non erretis, fratres mei. Si quis schisma facientem sequitur, regnum Dei non hæreditat: si quis in aliena sententia circumambulat, iste passioni non concordat.

Studete igitur una gratiarum actione uti. Una enim caro Domini nostri Jesu Christi, & unus calix in unionem sanguinis ipsius, unum altare, & unus Episcopus, cum Presbyterio & Diaconis conservis meis: ut quod facitis, secundum Deum faciatis.

Fratres mei, valde effusus sum diligens vos, & superexultans corroboro vos: non ego autem, sed Jesus Christus, in quo vinctus timeo magis, ut adhuc [4] imperfectus. Sed oratio vestra me perficiet, ut in qua hæreditate propitiationem habuero potiar: confugiens Evangelio ut carni Jesu, & Apostolis Const.
ut Presbyterio Ecclesiæ. Sed & Prophetas Ap. 2. 28.
diligamus; propter & ipsos in Evangelium annunciasse, & in [5] Christum sperare, & ipsum expectare: in quo & credentes salvati

4 Quidam retinent ἀνάρπαστος, quod tum Ignatius è Syria Romam versus raperetur: at reclamant sequentia. 5 Noster recte pro αὐτὸν hic legit χριστὸν.

πιστεύσαντες ἐσώθησαν ἐν ἑνότητι ι̅υ̅ χ̅υ̅. ὄντες ἀξιαγάπητοι καὶ ἀξιοθαύμαστοι ἅγιοι. ὑπὸ ι̅υ̅ χ̅υ̅ μεμαρτυρημένοι. καὶ συνηριθμημένοι ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. τῆς κοινῆς ἐλπίδος.

Voss. ὑμῖν. Ἐὰν δέ τις ἰουδαϊσμὸν ἑρμηνεύῃ ἡμῖν. μὴ ἀκούετε αὐτοῦ. ἄμεινον γάρ ἐστι παρὰ ἀνδρὸς περιτομὴν ἔχοντος χριστιανισμὸν ἀκούειν. ἢ παρὰ ἀκροβύστου ἰουδαϊσμόν. ἐὰν δὲ ἀμφότεροι περὶ ι̅υ̅ χ̅υ̅ μὴ λαλῶσιν. οὗτοι ἐμοὶ στῆλαί εἰσιν καὶ τάφοι νεκρῶν. ἐφ' οἷς γέγραπται μόνον ὀνόματα ἀ̅ν̅ω̅ν̅. φεύγετε οὖν τὰς κακοτεχνίας. καὶ ἐνέδρας τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. μήποτε θλιβέντες τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ἐξασθενήσεται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

Salv. ἴσ. ἐξασθενήσετε. ἀλλὰ πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. Εὐχαριστῶ δὲ τῷ θ̅ῷ̅ μου. ὅτι εὐσυνείδητός εἰμι ἐν ὑμῖν. καὶ οὐκ ἔχει τις καυχήσασθαι οὔτε λάθρα οὔτε φανερῶς ὅτι ἐβάρησα τινὰ ἐν μικρῷ ἢ ἐν μεγάλῳ. καὶ πᾶσι δὲ ἐν οἷς ἐλάλησα εὔχομαι ἵνα μὴ εἰς μαρτύριον αὐτὸ κτήσωνται.

Εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα με τινὲς ἠθέλησαν πλανῆσαι. ἀλλὰ τὸ π̅ν̅α̅ οὐ πλανᾶται ἀπὸ θ̅υ̅ ὄν. οἶδεν γὰρ πόθεν ἔρχεται. καὶ ποῦ ὑπάγει. καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει. ἐκραύγασα μεταξὺ ὤν. ἐλάλουν μεγάλῃ φωνῇ. τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε. καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. καὶ διακόνοις. οἱ δὲ πλέσαντές με ὡς προειδότα τὸν μερισμόν τινων λέγειν ταῦτα. μάρτυς δέ μοι ἐν ᾧ δέδεμαι. ὅτι ἀπὸ σαρκὸς ἀ̅ν̅ί̅ν̅η̅ς̅ οὐκ ἔγνων. τὸ δὲ π̅ν̅α̅ ἐκήρυσσεν λέγων τάδε· χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε.

Salv. ἴσ. ὑποπτεύσαντες. ἢ. πιστεύσαντες.

Salv. ἴσ. λέγον.

1 Testimonium adepti. 2 Siquis. 3 In unum convenite.

τὴν

ſunt, in unitate Jeſu Chriſti exiſtentes digne dilecti, & digne admirabiles ſancti, à Jeſu Chriſto [1] *teſtificati* & connumerati in Evangelio communis ſpei.

[2] *Si* autem Judaiſmum interpretetur vobis; non audiatis ipſum. Melius eſt enim à viro circumciſionem habente Chriſtianiſmum audire, quam ab habente præputium Judaiſmum. Si autem utrique de Jeſu Chriſto non loquantur, iſti mihi columnæ ſunt & ſepulchra mortuorum; in quibus ſcripta ſunt ſolum nomina hominum. Fugite igitur malas artes & inſidias Principis ſæculi hujus: ne forte tribulati ſententia ipſius, infirmemini in Charitate. Sed & omnes [3] *in idipſum fiatis*, in impartibili corde. Gratias autem ago Deo meo, quoniam bonam habens conſcientiam ego ſum in vobis; & non habet aliquis gloriari, neque occulte neque manifeſte, quoniam gravavi aliquem in parvo vel in magno. Sed omnibus in quibus locutus ſum oro, ut non [4] *in teſtimonium ipſum* poſſideant.

Si enim & ſecundum carnem me quidam voluerunt ſeducere: ſed ſpiritus non ſeducitur, à Deo exiſtens. Novit enim unde venit & quo vadit, & occulta redarguit. Clamavi [5] *in intermedio exiſtens*; locutus ſum magna voce, [6] *Dei voce*: Epiſcopo attendite, & Presbyterio, & Diaconis. Quidam autem ſuſpicati ſunt me, ut præſcientem diviſionem quorundam, dicere hæc: teſtis autem mihi Antioch. in quo vinctus ſum, quia à carne humana Serm. 124. non cognovi. Spiritus autem prædicavit, dicens hæc: Sine Epiſcopo nihil faciatis. Conſt. Ap. 2. 27.

4 Illud in teſtimonium. 5 Cum vobis intereſſem. 6 Red.

τὴν σάρκα ὑμῶν ὡσ ναὸν θ̅υ̅ τηρῆτε. τὴν ἕνωσιν ἀγαπᾶτε. τοὺσ μερισμοὺσ φεύγετε. μιμηταὶ γίνεσθε ἰ̅υ̅ χ̅υ̅. ὡσ κ̀ αὐτὸσ τοῦ π̅ρ̅ο̅σ̅ αὐτοῦ.

Salv. ἴσ. τηρεῖτε.

Εγὼ μὲν οὖν τὸ ἴδιον ἐποίουν ὡσ ἄ̅ν̅ο̅σ̅ εἰσ ἕνωσιν κατηρτισμένοσ. οὗ δὲ μερισμόσ ἐστι. κ̀ ὀργή. θ̅σ̅ οὐ κατοικεῖ. πᾶσιν οὖν μετανοοῦσιν ἀφίει ὁ κ̅σ̅. ἐὰν μετανοήσωσιν εἰσ ἑνότητα θ̅υ̅. κ̀ συνέδριον τοῦ ἐπισκόπου. πιστεύω τῇ χάριτι ἰ̅υ̅ χ̅υ̅. ὃσ λύσει ἀφ' ἡμῶν πάντα δεσμόν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶσ μηδὲν κατ' ἐρίθειαν πράσσειν. ἀλλὰ κατὰ χριστομαθίαν. ἐπεὶ ἤκουσά τινων λεγόντων. ὅτι ἐὰν μὴ ἐν τοῖσ ἀρχαίοισ εὕρω ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. οὐ πιστεύω. κ̀ λέγοντόσ μου αὐτοῖσ ὅτι γέγραπται. ἀπεκρίθησάν μοι ὅτι πρόκειται. ἐμοὶ δὲ ἀρχεῖα ἐστὶν ἰ̅σ̅ χ̅σ̅. τὰ ἄθικτα ἀρχεῖα. ὁ ϛρ̅ὸ̅σ̅ αὐτοῦ κ̀ ὁ θάνατοσ. κ̀ ἡ πίστισ ἡ δι' αὐτοῦ. ἐν οἷσ θέλω ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν δικαιωθῆναι.

Voss. ὑμῶν. Voss. ἐριθείαν. Salv. ἴσ. ἀρχείοις. Salv. ἴσ. ἄθικτα.

Καλοὶ κ̀ οἱ ἱερεῖσ. κρεῖσσον δὲ ὁ ἀρχιερεὺσ ὁ πεπιστευμένοσ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. ὃσ μόνοσ πεπίστευται τὰ κρυπτὰ τοῦ θ̅υ̅. αὐτὸσ ὢν θύρα τοῦ π̅ρ̅ο̅σ̅. δι' ἧσ εἰσέρχονται ἀβραὰμ κ̀ ἰσαὰκ κ̀ ἰακὼβ κ̀ οἱ προφῆται κ̀ οἱ ἀπόστολοι κ̀ ἡ ἐκκλησία. πάντα ταῦτα εἰσ ἑνότητα θ̅υ̅. ἐξαίρετον δέ τι ἔχει τὸ εὐαγγέλιον, τὴν παρουσίαν τοῦ κ̅υ̅ ἡμῶν ἰ̅υ̅ χ̅υ̅. τὸ πάθοσ αὐτοῦ κ̀ τὴν ἀνάστασιν. οἱ γὰρ ἀγαπητοὶ προφῆται κατήγγειλαν εἰσ αὐτόν. τὸ δὲ εὐαγγέλιον ἀπάρτισμά ἐστιν ἀφθαρσίασ. πάντα ὁμοῦ καλά ἐστιν. ἐὰν ἐν ἀγάπῃ πιστεύητε.

Salv. ἴσ. κρεῖσσον.

1 Archivis. 2 *Vossius recte legendum censet* ὃ πρόκειται, non præ-

Επειδὴ

Carnem vestram, ut templum Dei, servate. Unitatem diligite: divisiones fugite. Imitatores estote Jesu Christi; ut & ipse Patris ipsius.

Ego quidem igitur proprium faciebam, ut homo in unitatem perfectus. Ubi autem divisio est & ira, Deus non habitat. Omnibus igitur pœnitentibus dimittit Deus; si pœniteant in unitatem Dei & concilium Episcopi. Credo gratiæ Jesu Christi, qui solvet à vobis omne vinculum. Deprecor autem vos, nihil secundum contentionem facere, sed secundum Christi disciplinam. Quia audivi quosdam dicentes; quoniam si non in [1] *veteribus* invenio, in Evangelio non credo: & dicente me ipsis, [2] quoniam scriptum est; responderunt mihi, quoniam præjacet. Mihi autem [3] *principium* est Jesus Christus; [4] *inapproximabilia principia* crux ipsius & mors, & resurrectio ipsius, & fides quæ per ipsum: in quibus volo in oratione vestra justificari.

al. consilium.

Boni & Sacerdotes, melius autem Princeps Sacerdotum; cui credita sunt sancta sanctorum, cui soli credita sunt occulta Dei; qui ipse est janua Patris, per quam ingrediuntur Abraham & Isaac & Jacob, & Prophetæ, & Apostoli, & Ecclesia. Omnia hæc in unitatem [5] *fidei*. Præcipuum autem aliquid habet Evangelium, præsentiam [6] *Salvatoris* Domini nostri Jesu Christi, passionem ipsius, & resurrectionem. Dilecti enim Prophetæ annunciaverunt in ipsum: Evangelium autem perfectio est incorruptionis. Omnia simul bona sunt: si in Charitate creditis.

al. perfectæ

jacet. 3 Pro Archivis. 4 Illibata archiva. 5 Dei. 6 Red.

Quia

Επειδὴ κατὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν καὶ κατὰ τὰ σπλάγχνα ἃ ἔχετε ἐν χω ιυ. ἀπηγγέλη μοι εἰρηνεύειν τὴν ἐκκλησίαν. τὴν ἐν ἀντιοχείᾳ τῆσ συρίασ. πρέπον ἐςὶν ὑμῖν ὡσ ἐκκλησίᾳ θυ. χειροτονῆσαι διάκονον. εἰσ τὸ πρεσβεῦσαι ἐκεῖ θυ πρεσβείαν. εἰσ τὸ συγχαρῆναι αὐτοῖσ ἐπὶ τὸ αὐτὸ γενομένοισ. καὶ δοξάσαι τὸ ὄνομα. μακάριοσ ἐν ιυ χω ὃσ καταξιωθήσεται τῆσ τοιαύτησ διακονίασ καὶ ὑμεῖσ δοξασθήσεσθε. θέλουσιν δὲ ὑμῖν οὐκ ἐςὶν ἀδύνατον ὑπὲρ ὀνόματοσ θυ. ὡσ καὶ αἱ ἔγγιςα ἐκκλησίαι ἔπεμψαν ἐπισκόπουσ. αἱ δὲ πρεσβυτέρουσ καὶ διακόνουσ.

Περὶ δὲ φίλωνοσ τοῦ διακόνου ἀπὸ κιλικίασ ἀνδρὸσ μεμαρτυρημένου. ὃσ καὶ νῦν ἐν λόγῳ θυ ὑπηρετεῖ μοι ἅμα ῥέῳ. ἀγαθόποδι ἀνδρὶ ἐκλεκτῷ. ὃσ ἀπὸ συρίασ μοι ἀκολουθεῖ ἀποταξάμενοσ τῷ βίῳ. οἳ καὶ μαρτυροῦσιν ὑμῖν κἀγὼ τῷ θω εὐχαριςῶ ὑπὲρ ὑμῶν. ὅτι ἐδέξασθε αὐτούσ. ὡσ καὶ ὑμᾶσ ὁ κσ. οἱ δὲ ἀτιμάσαντεσ αὐτοὺσ λυτρωθείησαν ἐν τῇ χάριτι τοῦ ιυ χυ. ἀσπάζεται ὑμᾶσ ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν τρωάδι. ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν διὰ βούρρου. πεμφθέντοσ ἅμα ἐμοὶ
Salv. ἴσ. τιμήση. ἀπὸ ἐφεσίων καὶ σμυρναίων εἰσ λόγον τιμῆσ. τιμήσει αὐτοὺσ ὁ κσ ισ χσ. εἰσ ὃν ἐλπίζουσιν σαρκί. ψυχῇ. πίςει. ἀγάπῃ. ὁμονοίᾳ. ἔρρωσθε ἐν χω ιυ τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν.

1 Ad obeundum illic Dei legationem. 2 In unum con-

Quia ſecundum orationem veſtram, & ſecundum viſcera miſericordiæ quæ habetis in Chriſto Jeſu, annunciatum eſt mihi pacem habere Eccleſiam quæ eſt in Antiochia Syriæ: decens eſt vos, ut Eccleſiam Dei, ordinare Diaconum [1] *ad intercedendum illic Dei intercessionem*; in congaudere ipſis [2] *in idipſum factis*, & glorificare nomen [3]. Beatus in Jeſu Chriſto, qui dignificabitur tali miniſtratione: & vos glorificabimini. Volentibus autem vobis non eſt impoſſibile, pro nomine Dei, ut & quædam propinquæ Eccleſiæ miſerunt Epiſcopos, quædam autem Presbyteros & Diaconos.

De Philone autem Diacono à Cilicia viro teſtimonium habente, qui & nunc in verbo Dei miniſtrat mihi cum Reo Agathopode viro electo, qui à Syria me ſequitur, abrenuncians [4] *ſæculo*; qui & teſtificantur vobis: & ego Deo gratias ago pro vobis, quoniam recepiſtis ipſos; ut & vos Dominus. Qui autem inhonoraverunt ipſos, liberentur in gratia Jeſu Chriſti. Salutat vos charitas [5] *multorum* qui in Troade: unde & ſcribo vobis per Burrum, miſſum mecum ab Epheſiis *l.* Burrhum & Smyrnæis in verbum honoris. Honoret & ipſos Dominus Jeſus Chriſtus; in quem ſperent carne, anima, [6] *ſpiritu*, fide, charitate, concordia. Valete in Chriſto Jeſu, communi ſpe noſtra.

venientibus. 3 *Supplendum forte in græco* Θεῦ Dei. 4 Vitæ. 5 Fratrum. 6 *Red.*

Salv. ἴσ. τραλλιανοῖς.

ϛ. Τραλλιανοῖσ Ιγνάτιοσ.

Ιγνάτιοσ ὁ καὶ θεοφόροσ. ἠγαπημένῃ θεῷ πρὶ ιυ χυ.
Salv. ἴσ. ἐν τράλλεσιν. ἐκκλησίᾳ ἁγίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν τράλλεσιν τῆσ ἀσίασ ἐκλεκτῇ. καὶ ἀξιοθέῳ. εἰρηνευούσῃ ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι τῷ πάθει ιυ χυ. τῆσ ἐλπίδοσ ἡμῶν ἐν τῇ εἰσ αὐτὸν ἀναστάσει. ἣν καὶ ἀσπάζομεν ἐν τῷ πληρώματι ἐν ἀποστολικῷ χαρακτῆρι. καὶ εὔχομαι πλεῖστα χαίρειν.

Αμωμον διάνοιαν καὶ ἀδιάκριτον ἐν ὑπομονῇ ἔγνων
Salv. ἴσ. ἐ καθ' ὑπόκρισιν. ὑμᾶσ ἔχοντασ. οὐ κατὰ χρῆσιν. ἀλλὰ κατὰ φύσιν. καθὼσ ἐδήλωσέν μοι πολύβιοσ ὁ ἐπίσκοποσ ὑμῶν. ὃσ παρεγένετο θελήματι θυ καὶ ιυ χυ ἐν σμύρνῃ. καὶ οὕτωσ μοι συνεχάρη δεδεμένῳ ἐν ιυ χω.
Salv. ἴσ. θεωρείασ. ὥστε με τὸ πᾶν πλῆθοσ ὑμῶν ἐν αὐτῷ θεωρῆσθε. ἀποδεξάμενοσ οὖν τὴν κατὰ θν εὔνοιαν δι' αὐτοῦ. ἐδόξα εὑρὼν ὑμᾶσ ὡσ ἔγνων μιμητὰσ ὄντασ θυ.

Voss. ὅτ' ἂν Οτὰν γὰρ τῷ ἐπισκόπῳ ὑποτάσσησθε ὡσ ιυ χω. φαίνεσθέ μοι οὐ κατὰ ανον ζῶντεσ. ἀλλὰ κατὰ ιν χν τὸν δι' ἡμᾶσ ἀποθανόντα. ἵνα πιστεύσαντεσ εἰσ τὸν θάνατον αὐτοῦ τὸ ἀποθανεῖν ἐκφύγητε. ἀναγκαῖον οὖν ἐστιν ὥσπερ ποιεῖτε. ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν πράσ-
al. ὑποτασσόμενοι. σειν ὑμᾶσ. ἀλλ' ὑποτάσσεσθε καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. ὡσ
Voss. ἡμῶν. τοῖσ ἀποστόλοισ ιυ χυ τῆσ ἐλπίδοσ ὑμῶν. ἐν ᾧ διάγοντεσ εὑρεθησόμεθα. δεῖ δὲ καὶ τοὺσ διακόνουσ ὄντασ
Salv. ἴσ. μινιστήριον. μυστήριον ιυ χυ. κατὰ πάντα τρόπον πᾶσιν ἀρέσκειν. οὐ

1 *Deest.* 2 Ignatius. 3 Deest in græco *καί*. 4 *Nova versio.*

γὰρ

VI. [1] *Ejusdem Epistola* ad Trallesios [2].

Ignatius, qui & Theophorus, dilectæ Deo Patri Jesu Christi Ecclesiæ sanctæ, existenti in Trallesiis Asiæ, electæ & Deo dignæ, pacem habenti in carne & sanguine [3] & passione Jesu Christi, spei nostræ, in ea quæ in ipsum resurrectione: quam & saluto in plenitudine, in Apostolico charactere, & oro plurimum gaudere.

Incoinquinatam mentem & inseparabilem in sustinentia cognovi vos habentes, [4] non secundum usum sed secundum naturam: quemadmodum ostendit mihi Polybius Episcopus vester, qui advenit (voluntate Dei & Jesu Christi) in Smyrna; & sic mihi congavisus est vincto in Christo Jesu, ut ego omnem multitudinem vestram in ipso specularer. Recipiens igitur eam quæ secundum Deum æquanimitatem per ipsum, gloriatus sum inveniens vos ut cognovi imitatores Dei.

Quum enim Episcopo subjecti estis ut Jesu Christo, videmini mihi non secundum homines viventes, sed secundum Jesum Christum; propter vos mortuum, ut credentes in mortem ipsius, mori effugiatis. Necessarium igitur est, quemadmodum facitis, sine Episcopo nihil operari vos: sed subjici & Presbyterio ut Apostolis Jesu Christi spei nostræ; in quo conversantes inveniamur. Oportet autem & Diaconos, ministros existentes mysteriorum Jesu Christi, secundum omnem modum omnibus placere. Non enim

Antioch. Hom. 124. Const. Ap. 2. 27. 28.

[4] non usu sed proprietate. *ex Salvino*, non ex hypocrisi sed revera.

γὰρ βρωμάτων καὶ ποτῶν εἰσὶν διάκονοι. ἀλλ' ἐκκλη-
Salv. ἵσ. φυλάσσεσθαι. σίασ θεοῦ ὑπηρέται. δέον οὖν αὐτοὺσ φυλάσσεσθε τὰ
ἐγκλήματα ὡσ πῦρ.

Salv. ἵσ. ὡς ἰησοῦν χριστόν. Ομοίωσ πάντεσ ἐντρεπέσθωσαν τοὺσ διακόνουσ. ὡσ
Salv. ἵσ. ἰησοῦν χριστόν ὡσ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ὄντα υἱὸν τοῦ πατρόσ. τοὺσ
σύνδεσμον collegium δὲ πρεσβυτέρουσ ὡσ συνέδριον θεοῦ. καὶ ὡσ σύνδεσμον
ἀποστόλων. χωρὶσ τούτων ἐκκλησία οὐ καλεῖται. περὶ
ὧν πέπεισμαι ὑμᾶσ οὕτωσ ἔχειν. τὸ γὰρ ἐξεμπλάριον
τῆσ ἀγάπησ ὑμῶν ἔλαβον. καὶ ἔχω μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ
ἐπισκόπῳ ὑμῶν. οὗ αὐτὸ τὸ κατάστημα μεγάλη μα-
θητεία. ἡ δὲ πραότησ αὐτοῦ δύναμισ. ὃν λογίζομαι
καὶ τοὺσ ἀθέουσ ἐντρέπεσθαι. ἀγαπῶντασ ὡσ οὐ φεί-
δομαι ἑαυτὸν πότερον δυνάμενοσ γράφειν ὑπὲρ τούτου
1. ὤν. εἰσ τοῦτο ᾠήθην. ἵνα *ὢν κατάκριτοσ ὡσ ἀπόστολοσ ὑμῖν
Salv. ἵσ. διατάσσωμαι. διατάσσωμαι.

Πολλὰ φρονῶ ἐν θεῷ. ἀλλ' ἐμαυτὸν μετρῶ ἵνα μὴ
ἐν καυχήσει ἀπόλωμαι. νῦν γάρ με δεῖ πλέον φοβεῖ-
Salv. ἵσ. ἐλέγχοντες. σθαι καὶ μὴ προσέχειν τοῖσ φυσιοῦσί με. οἱ γὰρ λέγον-
τέσ μοι μαστιγοῦσί με. ἀγαπῶ μὲν γὰρ τὸ παθεῖν.
Salv. ἵσ. ὁ γὰρ ζῆλος. ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ ἄξιόσ εἰμι. τὸ γὰρ ζῆλοσ πολλοῖσ μὲν
Salv. ἵσ. ἐμοί. οὐ φαίνεται. ἐμὲ δὲ πλέον πολεμεῖ. χρήζω οὖν πραό-
τητοσ. ἐν ᾗ καταλύεται ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνοσ τούτου.

Μὴ οὐ δύναμαι τὰ ἐπουράνια γράψαι; ἀλλὰ φοβοῦ-
Voss. συγγνωμονεῖτε. μαι μὴ νηπίοισ οὖσιν ὑμῖν βλάβην παραθῶ. καὶ συγγνω-
μονεῖτέ μοι. μήποτε οὐ δυνηθέντεσ χωρῆσαι στραγγαλωθῆ-
τε. καὶ γὰρ ἐγὼ οὐ καθότι δέδεμαι καὶ δυνάμενοσ τὰ ἐπουράνια

1 *Noster videtur recte legisse ὡς ἐντολῇ ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τὸν ἐπίσκοπον ὡς ἰησοῦν χριστόν.* 2 Persuasum habeo. 3 Aliquantum. cum

καὶ

ciborum & potuum ſunt miniſtri; ſed Eccleſiæ Dei miniſtri. Opportunum igitur vos obſervare accuſationes, ut ignem. *l.* eos.

Similiter & omnes revereantur Diaconos, ut [1] ***mandatum Jeſu Chriſti; & Epiſcopum, ut Jeſum Chriſtum,*** exiſtentem filium Patris: Presbyteros autem, ut concilium Dei & conjunctionem Apoſtolorum. Sine his Eccleſia non vocatur. De quibus [2] *ſuadeo* vos ſic habere. Exemplarium enim charitatis veſtræ accepi & habeo cum meipſo in Epiſcopo veſtro; cujus ipſa compoſitio magna eſt diſciplinatio, manſuetudo autem ipſius potentia: quem exiſtimo & impios revereri*. Diligentes quod non parco ipſum [3] *aliqualem, potens ſcribere pro illo; in hoc exiſtimer, ut* exiſtens condemnatus, velut Apoſtolus vobis præcipiam. *l.* , diligentes.

Multa ſapio in Deo: ſed meipſum menſuro, ut non in gloriatione perdar. Nunc enim me oportet plus timere, & non attendere inflantibus me. [4] *Dicentes enim mihi,* flagellant me. Diligo quidem enim pati: ſed non novi ſi dignus ſum. Zelus enim multis quidem non apparet, me autem plus oppugnat. Indigeo igitur manſuetudine; in qua diſſolvitur princeps ſeculi hujus.

Nonne poſſum vobis ſupercœleſtia ſcribere? Sed timeo ne parvulis exiſtentibus vobis damnum apponam. Et condonate mihi: ne forte, non potentes capere, ſtrangulemini. Etenim ego, non [5] *ſecundum quodcunque* ligatus ſum, [6] *ſed potens ſcire* cœleſtia, & loci

poſſim ſcribere ſuper illa re, hoc dicendum exiſtimavi. ne. 4 Laudantes enim me. 5 Quòd. 6 Poſſum ſcire. *deeſt in Græco noſtr.*

καὶ τὰς τοποθεσίας τὰς ἀγγελικὰς καὶ τὰς συστάσεις τὰς
l. ὕλη. ἀρχοντικάς. ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. παρὰ τοῦτο εἰ δὴ καὶ μαθητής εἰμι. πολλὰ γὰρ ἡμῖν λείπει ἵνα θεοῦ μὴ λειπώμεθα.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς οὐκ ἐγὼ ἀλλ᾽ ἡ ἀγάπη ἰησοῦ χριστοῦ μόνῃ τῇ χριστιανῇ τροφῇ χρῆσθαι. ἀλλοτρίας δὲ βοτάνης ἀπέχεσθαι. ἥτις ἐστὶν αἵρεσις. οἱ καιροὶ παρεμπλέκουσιν ἰησοῦν χριστὸν κατ᾽ ἀξίαν πιστευόμενοι ὥσπερ θανάσιμον φάρμακον διδόντες μετὰ οἰνομέλιτος. ὅπερ ὁ ἀγνοῶν
l. κακῇ. ἡδέως λαμβάνει ἐν ἡδονῇ. καὶ ἔχει τὸ ἀποθανεῖν.

Φυλάττεσθε οὖν τοὺς τοιούτους. τοῦτο δὲ ἔσται ὑμῖν μὴ φυσιουμένοις καὶ οὖσιν ἀχωρίστοις θεοῦ ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν διαταγμάτων τῶν ἀποστόλων. ὁ ἐντὸς θυσιαστηρίου ὢν καθαρός ἐστιν. τουτέστιν ὁ χωρὶς
Salv. ἴσ. διακόνων. ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτερίου καὶ διακόνου πράσσων τι. οὗτος οὐ καθαρός ἐστιν τῇ συνειδήσει.

Οὐκ ἐπεὶ ἔγνων τοιοῦτόν τι ἐν ὑμῖν. ἀλλὰ προφυ-
Salv. ἴσ. προορῶν. λάσσω ὑμᾶς ὄντας μου ἀγαπητοὺς προορῶν τὰς ἐνέδρας τοῦ διαβόλου. ὑμεῖς οὖν τὴν πραϋπάθειαν
Salv. ἴσ. ἥ ἐστιν. ἀναλαβόντες. ἀνακτήσασθε ἑαυτοὺς ἐν πίστει. ὅς ἐστιν σὰρξ τοῦ κυρίου. καὶ ἐν ἀγάπῃ ὅ ἐστιν αἷμα ἰησοῦ χριστοῦ. μηδεὶς ὑμῶν κατὰ τοῦ πλησίον ἐχέτω. μὴ ἀφορμὰς δίδοτε τοῖς ἔθνεσιν. ἵνα μὴ δι᾽ ὀλίγους ἄφρονας τὸ
Salv. ἴσ. βλασφημῆται. ἐν θεῷ πλῆθος βλασφημεῖται. οὐαὶ γὰρ δι᾽ οὗ ἐπὶ ματαιότητι τὸ ὄνομά μου ἐπί τινων βλασφημεῖται.

Κωφώθητε οὖν ὅταν ὑμῖν χωρὶς ἰησοῦ χριστοῦ λαλῇ

1 Nobis. 2 Hæc tempora coarctant. *Cotel. hic legendum putat οἱ ἐμπαροῖς ἐμπλέκουσιν. Interpolator ἰοῖς.* 3 *Deest* propter eorum

τις.

positiones Angelicas, & constitutiones *, principationes, visibiliaque & invisibilia: præter hoc, jam & discipulus sum. Multa enim [1] *vobis* deficiunt, ut Deo non deficiamus. *l. principales.* *al. propter.*

Deprecor igitur vos (non ego, sed charitas Jesu Christi) solo Christiano alimento utamini; ab aliena autem herba recedite, quæ est hæresis, [2] *quæ & implicatis implicat* Jesum Christum [3]: quemadmodum mortiferum pharmacum dantes cum vino mellito; quod qui ignorat, delectabiliter accipit & in delectatione mala mori.

[4] *Observemini* igitur à talibus. Hoc autem erit à vobis non inflatis, & existentibus inseperabilibus à Deo Jesu Christo, & Episcopo, & ordinibus Apostolorum. Qui intra altare est, mundus est: [5] ***qui vero extra altare est, non mundus est.*** hoc est; Qui sine Episcopo & [6] ***Presbytero*** & Diacono operatur aliquid, iste non mundus est in conscientia.

Non quia cognovi tale quid in vobis: sed præservo vos, existentes meos dilectos; prævidens insidias Diaboli. Vos igitur mansuetam patientiam resumentes, recreate vosmetipsos in fide quod est caro Domini, & in charitate quod est sanguis Jesu Christi. Nullus vestrum adversus proximum aliquid habeat. Non occasiones detis gentibus: ut non propter paucos insipientes ea quæ in Deo multitudo blasphemetur. * Væ enim, per quem in vanitate nomen meum in aliquibus blasphematur. Damasc. 3. Parall. 94. Vide Is. 52. 5.

Obsurdescite igitur, quando vobis sine Jesu Theod. Dial. 1.

dignitatem fidem adepta. 4 Custodite vos. 5 *Red. sed Græco inserendum videtur* ὁ δὲ ἐκτὸς ὤν, οὐ καθαρός ἐστιν. 6 Presbyterio.

Christi

τισ. τοῦ ἐκ γένους δαδ. τοῦ ἐκ μαρίασ. ὃσ ἀληθῶσ ἐγεννήθη. ἔφαγέν τε καὶ ἔπιεν. ἀληθῶσ ἐδιώχθη ἐπὶ ποντίου πιλάτου. ἀληθῶσ ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν. βλεπόντων τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων. καὶ ὑποχθονίων. ὃσ καὶ ἀληθῶσ ἠγέρθη ἀπὸ νεκρῶν. ἐγείραντοσ αὐτὸν τοῦ πρσ αὐτοῦ κατὰ τὸ ὁμοίωμα. ὃσ καὶ ἡμᾶσ τοὺσ πιστεύοντασ αὐτῷ οὕτωσ ἐγερεῖ ὁ πηρ αὐτοῦ ἐν χω ιυ. οὗ χωρὶσ τὸ ἀληθινὸν ζῆν οὐκ ἔχομεν.

Εἰ δὲ ὥσπερ τινὲσ ἄθεοι ὄντεσ τουτέστιν ἄπιστοι λέ-
Salv. ἴσ. τῷ δοκεῖν. γουσιν τὸ δοκεῖν πεπονθέναι αὐτὸν αὐτοὶ ὄντεσ τὸ δοκεῖν. ἐγὼ τί δέδεμαι. τί δὲ εὔχομαι θηριομαχῆσαι. δωρεὰν οὖν ἀποθνήσκω. ἄρα οὐ καταψεύδομαι τοῦ κυ.

Φεύγετε οὖν τὰσ κακὰσ παραφυάδασ τὰσ γεννώ-
Salv. ἴσ. γεύσηται. σασ καρπὸν θανατηφόρον. οὗ ἐὰν γεύσηταί τισ. παρ' αὐτὰ
Salv. ἴσ. πιστεύτην. ἀποθνήσκει. οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσὶν φυτεία πρσ. εἰ γὰρ ἦσαν. ἐφαίνοντο ἂν κλάδοι τοῦ στρου. καὶ ἦν ἂν ὁ καρπὸσ αὐτῶν ἄφθαρτοσ. δι' οὗ ἐν τῷ πάθει αὐτοῦ προσκαλεῖται ὑμᾶσ ὄντασ μέλη αὐτοῦ. οὐ δύναται οὖν κεφαλὴ χωρὶσ γεννη-
forte ὃ vel ἥ. θῆναι ἄνευ μελῶν. τοῦ θυ ἕνωσιν ἐπαγγελλομένου * ὅσ ἐστιν αὐτόσ.

Ἀσπάζομαι ὑμᾶσ ἀπὸ σμύρνησ. ἅμα ταῖσ συμ-
Salv. ἴσ. μοι. παρούσαισ μου ἐκκλησίαισ τοῦ θυ. * οἳ κατὰ πάντα με
Salv. ἴσ. αἱ. ἀνέπαυσαν σαρκί τε καὶ πνι. παρακαλεῖ ὑμᾶσ τὰ δέσμά μου. ἃ ἕνεκεν ιυ χυ περιφέρω. αἰτούμενοσ θυ ἐπιτυχεῖν. διαμένετε ἐν τῇ ὁμονοίᾳ ὑμῶν. καὶ τῇ μετ' ἀλλήλων προσευχῇ. πρέπει γὰρ ὑμῖν τοῖσ καθ' ἕνα

1 Secundum similitudinem. qui. 2 *Forte* moriar *cum puncto*

ἐξαιρέτωσ

Chriſto loquitur quis: qui ex genere David, qui ex Maria; qui vere natus eſt, comedit & bibit; vere perſecutionem paſſus eſt ſub Pontio Pilato, vere crucifixus & mortuus eſt, aſpicientibus cœleſtibus & terreſtribus & infernalibus. qui & vere reſurrexit à mortuis, reſuſcitante ipſum Patre ipſius [1]: *qui & ſecundum ſimilitudinem* nos credentes ipſi ſic reſuſcitabit Pater ipſius, in Chriſto Jeſu; ſine quo verum vivere non habemus.

Si autem, quemadmodum quidam ſine Deo exiſtentes (hoc eſt, infideles) dicunt, ſecundùm videri paſſum eſſe ipſum; ipſi exiſtentes ſecundùm videri: ego quid vinctus ſum? quid autem & oro cum beſtiis pugnare? Gratis igitur morior: [2] *ergo non reprehendor mendacii à Domino.*

Fugite ergo malas propagines, generantes fructum mortiferum; quem ſi guſtet quis, ſtatim moritur. Iſti enim non ſunt plantatio Patris. Si enim eſſent; apparerent utique rami Crucis, & eſſet utique fructus illorum incorruptibilis: per quem, in paſſione ipſius, advocat vos exiſtentes membra ipſius. Non poteſt igitur caput naſci ſine membris: Deo unionem repromittente, quod eſt ipſe. *al.* quæ.

Saluto vos à Smyrnâ, cum compræſentibus mihi Eccleſiis Dei; qui ſecundum omnia *l.* quæ. me quieſcere fecerunt carne & ſpiritu. Deprecantur vos vincula mea, quæ pro Jeſu Chriſto fero, petens Deo frui; permanete in concordia veſtra & ea quæ cum adinvicem oratione. Decet enim vos ſingulos, præci-

interrogationis. certe de domino mendacium non fingo.

pue

ἐξαιρέτως ϗ τοῖσ πρεσβυτέροισ ἀναψύχειν τὸν ἐπίσκοπον
Voss. ϗ εἰσ τιμὴν πρὸσ ιυ χυ *τῶν ἀποστόλων. εὔχομαι ὑμᾶσ
ἐν ἀγάπη ἀκοῦσαί μου. ἵνα μὴ εἰσ μαρτύριον ὦ ἐν ὑμῖν
γράψασ. ϗ περὶ ἐμοῦ δὲ προσεύχεσθε. τῆσ ἀφ᾽ ὑμῶν
ἀγάπησ χρήζοντοσ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ θυ. εἰσ τὸ καταξιω-
θῆναί με τοῦ κλήρου. οὗ περίκειμαι ἐπιτυχεῖν. ἵνα μὴ
ἀδόκιμοσ εὑρεθῶ.

Ἀσπάζεται ὑμᾶσ ἡ ἀγάπη σμυρναίων ϗ ἐφεσίων. μνημονεύετε ἐν ταῖσ προσευχαῖσ ὑμῶν τῆσ ἐν συρίᾳ ἐκκλησίασ. ὅθεν ϗ οὐκ ἄξιόσ εἰμι λέγεσθαι ὢν ἔσχατοσ ἐκείνων. ἔρρωσθε ἐν ιυ χω. ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ ὡσ τῇ ἐντολῇ. ὁμοίωσ ϗ τῷ πρεσβυτερίῳ. ϗ οἱ κατ᾽ ἄνδρα ἀλλήλουσ ἀγαπᾶτε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. ἁγνίζετε ὑμῶν τὸ ἐμὸν πνα. οὐ μόνον νῦν. ἀλλὰ ϗ ὅταν θυ ἐπιτύχω. ἔτι γὰρ ὑπὸ κίνδυνον εἰμί. ἀλλὰ πιστὸσ ὁ πηρ ἐν ιυ χω. πληρῶσαι μου τὴν αἴτησιν. ϗ ὑμῶν ἐν ᾧ εὑρεθείητε ἄμωμοι.

1 Sorte. 2 Expiet vos. *forte ἁγνίζετε pro ἁγνίζεται*. Vossius

pue & Presbyteros, refrigerare Episcopum; in honorem Patris, Jesu Christi, & Apostolorum. Oro vos in charitate audire me; ut non in testimonium sim in vobis scribens. Sed & pro me orate, ea, quæ à vobis, charitate indigente in misericordia Dei, ad dignificari me hæreditate quâ conor potiri, ut non reprobus inveniar.

Salutat vos charitas Smyrnæorum & Ephesiorum. Mementote in orationibus vestris ejùs quæ in Syria Ecclesiæ; unde non dignus sum dici, existens extremus illorum. Valete in Jesu Christo; subjecti Episcopo, ut Dei mandato, similiter & Presbyterio. Et singuli adinvicem diligite in impartibili Corde. [1] *Castificate vestrum* meum spiritum, non solum nunc, sed & quando utique Deo fruar. Adhuc enim sub periculo sum: sed fidelis Pater, in Jesu Christo, implere petitionem meam & vestram; in quo inveniamini incoinquinati.

[1] hic ut supra in Ep. ad Eph. legendum censet ἅγνισμα ὑμῶν τὸ ἐμὸν πνεῦμα.

S. Ignatii Epistola ad Romanos juxta Græcam Editionem Ruinarti.

Ἰγνάτιος, ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ ἠλεημένῃ ἐν μεγαλειότητι πατρὸς ὑψίστου καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκκλησίᾳ ἠγαπημένῃ καὶ πεφωτισμένῃ ἐν θελήματι τοῦ θελήσαντος τὰ πάντα, ἅ ἐστιν κατὰ ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἥτις καὶ προκάθηται ἐν τόπῳ χωρίου Ῥωμαίων, ἀξιόθεος, ἀξιοπρεπής, ἀξιομακάριστος, ἀξιέπαινος, ἀξιεπίτευκτος, ἀξιόαγνος, καὶ προκαθημένη τῆς ἀγάπης, χριστώνυμος, πατρώνυμος, ἣν καὶ ἀσπάζομαι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ πατρός, κατὰ σάρκα καὶ πνεῦμα ἡνωμένοις πάσῃ ἐντολῇ αὐτοῦ, πεπληρωμένοις χάριτος θεοῦ ἀδιακρίτως, καὶ ἀποδιϋλισμένοις ἀπὸ παντὸς ἀλλοτρίου χρώματος, πλεῖστα ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν ἀμώμως χαίρειν.

al. ἐπευξάμενος. Ἐπεὶ εὐξάμενος θεῷ ἐπέτυχον ἰδεῖν ὑμῶν τὰ ἀξιόθεα πρόσωπα, ὡς καὶ πλέον ἠτούμην λαβεῖν, δεδεμένος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐλπίζω ὑμᾶς ἀσπάσασθαι, ἐάν περ θέλημα τοῦ θεοῦ ᾖ τοῦ ἀξιωθῆναί με εἰς τέλος εἶναι· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ εὐοικονόμητός ἐστιν, ἐάν περ χάριτος ἐπιτύχω, εἰς τὸ τὸν κλῆρόν μου ἀνεμποδίστως ἀπολαβεῖν. Φοβοῦμαι γὰρ τὴν ὑμῶν ἀγάπην, μὴ αὐτή με ἀδικήσῃ· ὑμῖν γὰρ εὐχερές ἐστιν, ὃ θέλετε ποιῆσαι· ἐμοὶ δὲ δύσκολόν ἐστιν, τοῦ θεοῦ ἐπιτυχεῖν, ἐάν περ ὑμεῖς φείσεσθε μου.

1 Misericordiam consecutæ. 2 Regionis. *noster l.* χωρίου. 3 Digna quæ voti compos fiat. *noster l.* ἀξιεπίτευκτος. 4 No-

Οὐ

S. Ignatii Epiſtola ad Romanos juxta Latinam Editionem Uſſerii.

Ignatius, qui & Theophorus, [1] *habenti propitiationem* in magnitudine Patris altiſſimi & Jeſu Chriſti ſolius filii ipſius, Eccleſiæ dilectæ & illuminatæ in voluntate volentis omnia quæ ſunt ſecundum dilectionem Jeſu Chriſti Dei noſtri (quæ & præſidet in loco [2] *chori* Romanorum, digna Deo, digna decentia, digna beatitudine, digna laude, [3] *digne ordinata*, digne caſta, & præſidens in charitate, Chriſti habens [4] *legem*, Patris nomen; quam & ſaluto in nomine Jeſu Chriſti filii Patris) ſecundum carnem & ſpiritum unitis [5] *in* omni mandato ipſius, impletis gratia Dei indiviſim, & abſtractis ab omni alieno colore; plurimum in [6] *Domino* Jeſu Chriſto Deo noſtro immaculate gaudere.

Deprecans Deum, [7] *attigi videre* veſtras [8] *dignas viſione* facies; [9] *ut & amplius petebam accipere. Ligatus enim in* Chriſto Jeſu, ſpero vos ſalutare; ſiquidem voluntas ſit ut dignificer in finem eſſe. Principium quidem enim bene [10] *diſpenſatum* eſt: ſiquidem gratia [11] *mea* potiar, ad hæreditatem meam ſine impedimento lucrari. Timeo enim charitatem veſtram, ne ipſa me lædat. Vobis enim facile eſt, quod vultis facere: mihi autem difficile eſt Deo potiri; ſiquidem vos [12] *non* parcitis mihi.

men. *noſter l.* χειτινόμος. 5 *Red.* 6 *Red.* 7 Obtinui ut viderem. *Tum enim Smyrnæ erat Ignatius.* 8 Deo dignas. *noſter hic forte legit* ἀξιοθεάτω. 9 Et quemadmodum plus petebam accipere, ligatus in &c. 10 Conſtitutum. 11 *Red.* 12 *Red.*

1. ὑμᾶς. Οὐ γὰρ θέλω ὑμῖν ἀνθρωπαρεσκῆσαι, ἀλλὰ θεῷ ἀρέσαι, ὥσπερ καὶ ἀρέσκετε. οὐ γὰρ ἐγώ ποτε ἕξω καιρὸν τοιοῦτον, θεοῦ ἐπιτυχεῖν· οὔτε ὑμεῖς, ἐὰν σιωπήσητε, κρείττονι ἔργῳ ἔχετε ἐπιγραφῆναι. ἐὰν γὰρ σιωπήσητε ἀπ' ἐμοῦ, ἐγὼ γενήσομαι θεοῦ· ἐὰν δὲ ἐρασθῆτε τῆς σαρκός μου, πάλιν ἔσομαι τρέχων. πλέον μοι μὴ παρά-
1. σπονδισθῆναι. σχησθε τοῦ σπονδισθῆναι θεῷ, ὡς ἔτι θυσιαστήριον ἕτοιμόν ἐστιν, ἵνα ἐν ἀγάπῃ χορὸς γενόμενοι, ᾄσητε τῷ πατρὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὸν ἐπίσκοπον Συρίας ὁ θεὸς κατηξίωσεν εὑρεθῆναι εἰς δύσιν, ἀπὸ ἀνατολῆς μεταπεμψάμενος. καλὸν τὸ δῦναι ἀπὸ κόσμου πρὸς θεόν, ἵνα εἰς αὐτὸν ἀνατείλω.

Οὐδέποτε ἐβασκάνατε οὐδένα, ἄλλους ἐδιδάξατε· ἐγὼ δὲ θέλω, ἵνα κἀκεῖνα βέβαια ᾖ, ἃ μαθητεύοντες ἐντέλλεσθε. μόνον μοι δύναμιν αἰτεῖσθε, ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν, ἵνα μὴ μόνον λέγω, ἀλλὰ καὶ θέλω· ἵνα μὴ μόνον λέγωμαι Χριστιανός, ἀλλὰ καὶ εὑρεθῶ. ἐὰν γὰρ καὶ εὑρεθῶ, καὶ λέγεσθαι δύναμαι, καὶ τότε πιστὸς εἶ), ὅταν κόσμῳ μὴ
2 Cor. 4. 18. φαίνωμαι. οὐδὲν φαινόμενον, αἰώνιον. "τὰ γὰρ βλεπόμενα, "πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια." ὁ γὰρ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐν πατρὶ ὤν, μᾶλλον φαίνε). οὐ σιωπῆς μόνον τὸ ἔργον, ἀλλὰ μεγέθους ἐστὶν ὁ Χριστιανισμός.

Ἐγὼ γράφω ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ἐντέλλομαι πᾶσιν, ὅτι ἐγὼ ἑκὼν ὑπὲρ θεοῦ ἀποθνήσκω, ἐάν περ ὑμεῖς μὴ κωλύσητε. παρακαλῶ ὑμᾶς, μὴ εὔνοια ἄκαιρος

1 Unquam habiturus sum. 2 Denuo mihi currendum est. 3 , dele Parenth. 4 Bonum est. 5 Æternum est. *deest hic.*

γένησθέ

Non enim volo vos hominibus placere, ſed Deo placere: quemadmodum & placetis. Neque enim ego [1] *habeo aliquando* tempus tale Deo potiendi: neque vos, ſi taceatis, meliori operi habetis inſcribi. Si enim taceatis à me, ego ero Dei: ſi autem deſideretis carnem meam, [2] *rurſus factus ſum vox.* f. velox.
Plus autem mihi non tribuetis quam ſacrificari Deo, dum adhuc ſacrificatorium paratum eſt: ut, in charitate chorus effecti, cantetis Patri in Jeſu Chriſto [3] (quoniam Epiſcopum Syriæ dignificavit Deus inveniri in Occidente, ab Oriente tranſmittens [4] *bonum* occidere à mundo in Deum) ut in ipſo oriar. Chryſoſt. in Encom. Ignat. al. occidentem.

Nunquam invidiſtis * in aliquo: alios edocuiſtis. l. alicui. Ego autem volo, ut & illa firma ſint quæ docentes præcepiſtis. Solum mihi potentiam petatis ab intra & ab extra, ut non ſolum dicam ſed & velim; non ut ſolum dicar Chriſtianus, ſed & inveniar. Si enim inveniar, & dici poſſum; & tunc fidelis eſſe, quando utique mundo non appareo. Nihil apparentia [5] *bonum eſt.* Deus l. apparens enim noſter Jeſus Chriſtus in Patre exiſtens magis apparet. Non [6] *ſuaſionis* opus ſed magnitudinis eſt [7] *Chriſtianus*; [8] *quando utique oditur à mundo.*

Scribo Eccleſiis, & præcipio omnibus, quoniam volens pro Deo morior; ſiquidem vos non prohibeatis. Deprecor vos, non [9] *concordia* intempeſtiva fiatis mihi. Di-

[a] Quæ enim videntur, temporalia ſunt, quæ vero non videntur, æterna ſunt." 6 Silentii. 7 Chriſtianiſmus. 8 Red. 9 Benevolentia.

mittite

γένησθέ μοι. ἄφετέ με θηρίων εἶναι βορὰν, δι' ὧν ἔνεστιν θεοῦ ἐπιτυχεῖν. σῖτός εἰμι θεοῦ, καὶ δι' ὀδόντων θη-
1. ἀλήθομαι. ρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὑρεθῶ τοῦ Χριστοῦ. μᾶλλον κολακεύσατε τὰ θηρία, ἵνα μοι τάφος γένωνται, καὶ μηδὲν καταλίπωσι τοῦ σώματός μου, ἵνα μὴ κοιμηθεὶς βαρύς τινι γένωμαι. τότε ἔσομαι μαθητὴς ἀληθῶς τοῦ Χριστοῦ, ὅτε οὐδὲ τὸ σῶμά μου ὁ κόσμος ὄψεται. λιτανεύσατε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα διὰ τῶν ὀργάνων τούτων θυσία εὑρεθῶ. οὐχ ὡς Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομαι ὑμῖν· ἐκεῖνοι ἀπόστολοι· ἐγὼ κατάκριτος· ἐκεῖνοι ἐλεύθεροι· ἐγὼ δὲ μέχρι νῦν δοῦλος. ἀλλ' ἐὰν πάθω, ἀπελεύθερος Ἰησοῦ, καὶ ἀναστήσομαι ἐν αὐτῷ ἐλεύθερος. νῦν μανθάνω δεδεμένος μηδὲν ἐπιθυμεῖν κοσμικὸν ἢ μάταιον.

Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης θηριομαχῶ διὰ γῆς καὶ θαλάσσης, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, δεδεμένος δέκα λεοπάρδοις, ὅ ἐστιν στρατιωτικὸν τάγμα, (4) οἳ καὶ εὐεργετούμενοι χείρους γίνονται. ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι· ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο δεδικαίωμαι. ὀναίμην τῶν θηρίων, τῶν ἐμοὶ ἡτοιμασμένων, καὶ εὔχομαι ἕτοιμά μοι εὑρεθῆναι, ἃ καὶ κολακεύσω, συντόμως με καταφαγεῖν, οὐχ ὥσπερ τινῶν δειλαινόμενα οὐχ ἥψαντο. κἂν αὐτὰ δὲ ἄκοντα μὴ θελήσῃ, ἐγὼ προσβιάσομαι. συγγνώμην μοι ἔχετε· τί μοι συμφέρει, ἐγὼ γινώσκω. νῦν ἄρχομαι μαθητὴς εἶναι. μηδέν με ζηλώσῃ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω. πῦρ καὶ σταυρὸς, θηρίων τε συστάσεις, ἀνατομαὶ, διαιρέσεις, σκορ-

1 *Red.* 2 *Red.* 3 *Deest* nihil mundanum vel vanum. 4 In-

πισμοὶ

mittite me beſtiarum eſſe cibum: per quas eſt Deo potiri. Frumentum ſum Dei: & per dentes beſtiarum molar, ut mundus panis inveniar Chriſti. * Magis blandite beſtiis, ut mihi ſepulchrum fiant, & nihil derelinquant eorum quæ corporis mei; ut non dormiens gravis alicui inveniar. Tunc ero diſcipulus verus Jeſu Chriſti, quando neque corpus meum mundus videbit. Orate Chriſtum pro me, ut per organa iſta [1] *Dei* ſacrificium inveniar. Non ut Petrus & Paulus præcipio vobis. Illi Apoſtoli, ego condemnatus; illi liberi, ego uſque nunc ſervus. Sed ſi patiar, manumiſſus fiam Jeſu Chriſti; * ut reſurgam liber. [2] *Et* nunc diſco, vinctus, nihil concupiſcere [3].

l. potius. *l. &.*

A Syria uſque Romam cum beſtiis pugno, per terram & per mare, nocte & die; vinctus decem leopardis, quod eſt militaris ordo: qui & beneficiati deteriores fiunt. In [4] *injuſtificationibus* autem ipſorum magis erudior: "ſed non propter hoc juſtificatus ſum." [5] *Sortiar* beſtiis mihi *eſſe* paratis; & oro promptas mihi inveniri: quibus & blandiar cito me devorare; non quemadmodum quoſdam timentes non tetigerunt. Sed &, ſi ipſæ [6] *volentem* non velint, ego vim faciam. Veniam mihi habete: quid mihi confert, ego cognoſco. Nunc incipio diſcipulus eſſe; nihil [7] *me zelare* viſibilium & inviſibilium, ut Jeſu Chriſto fruar. Ignis & crux, beſtiarumque congregationes [8], diſperſiones

Hieron. in Catal. Euſeb. Hiſt. 3. 36.

1 Cor. 4. 4.

Chryſoſt. in Encom. Ign.

Luc. 14. 27

juriis. 5 Utinam fruar. *Red.* eſſe. 6 Recuſantes. *noſter hic legit* [illegible]. 7 Mihi æmuletur. 8 *Deeſt* lacerationes, diſtractiones.

al. ἀλεσμοὶ πισμοὶ ὀστέων, συγκοπὴ μελῶν, ἀλησμοὶ ὅλου τοῦ σώματος, κακαὶ κολάσεις τοῦ διαβόλου ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν· μόνον ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω.

Οὐδέν μοι ὠφελήσει τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου, οὐδὲ αἱ βασιλεῖαι τοῦ αἰῶνος τούτου· μᾶλλον μοι ἀποθανεῖν εἰς
Mat.16.26 Χριστὸν Ἰησοῦν, ἢ βασιλεύειν τῶν περάτων τῆς γῆς. " τί γὰρ " ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, τὴν δὲ " ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;" ἐκεῖνον ζητῶ, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντα· ἐκεῖνον θέλω, τὸν δι' ἡμᾶς ἀναστάντα. ὁ δὲ τοκετός μοι ἐπίκειται. σύγγνωτέ μοι, ἀδελφοί· μὴ ἐμποδίσητέ μοι ζῆσαι· μὴ θελήσητέ μοι ἀποθανεῖν, τὸν τοῦ θεοῦ
al. διὰ κόσμου μή με χαρίσησθε. θέλοντα εἶναι· κόσμῳ μὴ χαρίσησθε. ἄφετέ με καθαρὸν φῶς λαβεῖν. ἐκεῖ παραγενόμενος, ἄνθρωπος θεοῦ ἔσομαι. ἐπιτρέψατέ μοι μιμητὴν εἶναι τοῦ πάθους τοῦ θεοῦ μου. εἴ τις αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ ἔχει, νοησάτω ὃ θέλω, καὶ συμπαθείτω μοι, εἰδὼς τὰ συνέχοντά με.

Ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου διαρπάσαι με βούλεται, καὶ τὴν εἰς θεόν μου γνώμην διαφθεῖραι. μηδεὶς οὖν τῶν παρόντων
l. τοῦτ' ἐστι. ὑμῶν βοηθείτω αὐτῷ. μᾶλλον ἐμοῦ γίνεσθε, τουτέστι τοῦ θεοῦ. μὴ λαλεῖτε Ἰησοῦν Χριστόν, κόσμον δὲ ἐπιθυμεῖτε. βασκανία ἐν ὑμῖν μὴ κατοικείτω. μηδ' ἂν ἐγὼ παρὼν παρακαλῶ ὑμᾶς, πείσθητέ μοι· τούτοις δὲ μᾶλλον πείσθητε, οἷς γράφω ὑμῖν. ζῶν γράφω ὑμῖν, ἐρῶν τοῦ ἀποθανεῖν. ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον· ὕδωρ δὲ ζῶν καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔσωθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν πατέρα. οὐχ ἥδομαι τροφῇ φθορᾶς, οὐδὲ ἡδοναῖς

1 Voluptates. 2 "Quid enim prodest homini, si universum "mundum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur.

τοῦ

ſiones oſſium, conciſio membrorum, molitiones totius corporis, malæ punitiones Diaboli in me veniant; ſolum ut Jeſu Chriſto fruar.

Nihil mihi proderunt [1] *termini* mundi, neque regna ſeculi hujus. * Bonum mihi mori propter Jeſum Chriſtum, quam regnare ſuper terminos terræ [2]. Illum quæro qui pro nobis mortuus eſt; illum volo qui propter nos reſurrexit. Ille lucrum mihi adjacet. Ignoſcite mihi, fratres: non impediatis me vivere, non velitis me mori, Dei volentem eſſe: [3] *per mundum non ſeparetis me, neque per materiam ſeducatis.* Dimittite me purum lumen accipere: illuc adveniens, homo [4] ero. Sinite me imitatorem eſſe paſſionis Dei mei. Si quis ipſum in ſeipſo habet, intelligat quod volo; & compatiatur mihi, ſciens quæ * continent me.

* Præſtat.

l. Anaſtaſium in Ὁδηγ. c. 12.

* ſ. coarctant.

Princeps ſeculi hujus rapere me vult, & eam quæ in Deum meum ſententiam corrumpere. Nullus igitur præſentium de vobis adjuvet [5]: ipſi autem magis mei fiatis, hoc eſt, Dei mei. Non loquimini Jeſum Chriſtum, & mundum concupiſcatis. Invidia in vobis non inhabitet: neque [6] *utique* ego vos præſens deprecor, credere mihi. His autem magis credite quæ ſcribo vobis. Vivens [7] *enim* ſcribo vobis; deſiderans mori. Meum deſiderium crucifixum eſt; & non eſt in me ignis amans [8] *aliquam aquam*: *ſed vivens & loquens eſt in me,* intus me dicit; Veni ad Patrem. Non delector cibo corruptionis,

l. credite.

Origenes Prolo. in Cant.

3 Mundo ne gaudeatis. *Red. cætera.* 4 *Deeſt* Dei. 5 *Deeſt* illum. 6 Sis 7 *Red.* 8 Materiæ. Sed aqua vivens & loquens in me.

τοῦ βίου τούτου. ἄρτον Θεοῦ θέλω, ἄρτον οὐράνιον, ἄρτον ζωῆς, ὅς ἐστιν σὰρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ γενομένου ἐν ὑστέρῳ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ καὶ Ἀβραάμ· καὶ πόμα Θεοῦ θέλω, τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἀγάπη ἄφθαρτος, καὶ ἀέναος ζωή.

Οὐκ ἔτι θέλω κατὰ ἀνθρώπους ζῆν. τοῦτο δὲ ἔσται, ἐὰν ὑμεῖς θελήσατε. θελήσατε, ἵνα καὶ ὑμεῖς θεληθῆτε. δι' ὀλίγων γραμμάτων αἰτοῦμαι ὑμᾶς, πιστεύσατέ μοι. Ἰησοῦς δὲ Χριστὸς ὑμῖν ταῦτα φανερώσει, ὅτι ἀληθῶς λέγω. τὸ ἀψευδὲς στόμα, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ ἐλάλησεν ἀληθῶς. αἰτήσασθε περὶ ἐμοῦ, ἵνα ἐπιτύχω. οὐ κατὰ σάρκα ὑμῖν ἔγραψα, ἀλλὰ κατὰ γνώμην Θεοῦ. ἐὰν πάθω, ἠθελήσατε. ἐὰν ἀποδοκιμασθῶ, ἐμισήσατε.

Μνημονεύετε ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας, ἥτις ἀντὶ ἐμοῦ ποιμένι τῷ Θεῷ χρῆται. μόνος αὐτὴν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπισκοπήσει, καὶ ἡ ὑμῶν ἀγάπη. ἐγὼ δὲ αἰσχύνομαι ἐξ αὐτῶν λέγεσθαι. οὐδὲ γὰρ ἄξιός εἰμι, ὢν ἔσχατος αὐτῶν, καὶ ἔκτρωμα. ἀλλ' ἠλέημαί τις εἶναι, ἐὰν Θεοῦ ἐπιτύχω. ἀσπάζεται ὑμᾶς τὸ ἐμὸν πνεῦμα, καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν δεξαμένων με εἰς ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐχ ὡς παροδεύοντα· καὶ γὰρ αἱ μὴ προσήκουσαί μοι τῇ ὁδῷ, τῇ κατὰ σάρκα, κατὰ πόλιν με προῆγον.

Γράφω δὲ ὑμῖν ταῦτα ἀπὸ Σμύρνης δι' Ἐφεσίων τῶν ἀξιομακαριστῶν. ἔστι δὲ καὶ ἅμα ἐμοὶ σὺν ἄλλοις πολλοῖς Κρόκος, τὸ ποθητόν μοι ὄνομα. περὶ τῶν προελθόντων με ἀπὸ Συρίας εἰς Ῥώμην εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ, πι-

1 *Desi* panem cælestem, panem vitæ. 2 Filii Dei, qui posteriori tempore ex semine David & Abraham factus est.

στεύω

neque delectationibus vitæ hujus. Panem Dei volo[1]; quod est caro Jesu Christi, *l. qui.*
[2] *ejus qui ex genere David:* & potum volo sanguinem ipsius; quod est charitas incorruptibilis[3]. *l. qui.*

Non amplius volo secundum homines vivere: hoc autem erit, si vos velitis. velite *l. velitis.* autem, ut & vos acceptemini. Per paucas literas deprecor vos: credite mihi. Jesus autem Christus vobis manifestabit hæc, quoniam vere dico; non mendax os, in quo Pater vere locutus est. Petite pro me, ut attingam. Non secundum carnem vobis scripsi; sed secundum sententiam Dei. Si patiar, voluistis; si reprobus efficiar, odivistis.

Mementote in oratione vestra ejus quæ in Syria Ecclesiæ, quæ pro me pastore Deo utitur. Solus ipse Jesus Christus vice Episcopi sit, & vestra charitas. Ego autem erubesco ex ipsis dici. Non enim sum dignus; existens extremus ipsorum, & abortivum: sed misericordiam consecutus sum aliquis esse, si Deo fruar. Salutat vos meus spiritus, & charitas Ecclesiarum quæ receperunt me in nomine Jesu Christi, ut non transeuntem. Etenim [4] *non advenientes mihi* in via quæ secundum carnem [5] *secundum civitatem me præcesserunt.*

Scribo autem vobis hæc à Smyrna, per Ephesios digne beatos. Est autem & simul mecum cum aliis multis & Crocus, desideratum mihi nomen: [6] *de advenientibus mecum* à Syria in Romam ad gloriam Dei, credo

3 *Deest* & vita sempiterna. 4 Quæ nihil ad me pertinebant.
5 Per civitates me deduxerunt. 6 De his, qui me præcesserunt.

στεύω ὑμᾶς ἐπεγνωκέναι, οἷς καὶ δηλώσατε ἐγγύς με ὄντα. πάντες γάρ εἰσιν ἄξιοι τοῦ θεοῦ καὶ ὑμῶν, οὓς πρέπον ὑμῖν ἐστιν κατὰ πάντα ἀναπαῦσαι. ἔγραψα δὲ ὑμῖν ταῦτα, τῇ
l. τοῦτ' ἐστ. πρὸ ἐννέα καλανδῶν Σεπτεμβρίων, τουτέστιν Αὐγούστου εἰκάδι τρίτῃ. ἔρρωσθε εἰς τέλος ἐν ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

vos cognovisse: quibus & manifestatis prope *l. manifestetis.* me [1] *existentem*. Omnes enim sunt digni Deo & vobis: quos decens est vos secundum omnia quietare. Scripsi autem vobis hæc, in ea quæ ante IX. Kalendas Septembris [2]. Valete in finem, in sustinentia Jesu Christi [3].

1 Esse. 2 *Deest* h. e. Augusti vigessima tertia. 3 *Deest* Amen.

Ζ. Ἰγνατίω μαρία ἐκ Κασσοβήλων.

Μαρία προσήλυτοσ ι̅υ̅ χ̅υ̅. ἰγνατίω θεοφόρω μακαριωτάτω ἐπισκόπω ἐκκλησίασ ἀποστολικῆσ τῆσ κατὰ ἀντιόχειαν. ἐν θ̅ω̅ π̅ρ̅ι̅ καὶ ι̅υ̅ ἠγαπημένω χαίρειν. καὶ ἔρρωσθαι

Πάντοτέ σοι εὐχόμεθα τὴν ἐν αὐτῶ χαράν τε καὶ ὑγείαν.
al. θαυμασίως. ἐπειδὴ θαυμάσιε καὶ παρ' ἡμῖν ὁ χ̅σ̅ ἐγνωρίσθη υ̅σ̅ εἶναι τοῦ θ̅υ̅ τοῦ ζῶντοσ. καὶ ἐν ὑστέροισ καιροῖσ ἐνηνθρω-
ἴσ. ἐκ. πηκέναι διὰ παρθένου μαρίασ *καὶ σπέρματοσ δα̅δ̅. καὶ ἀ-
l. προσρρη--- βραὰμ κατὰ τὰσ περὶ αὐτοῦ ὑπ' αὐτοῦ προρρηθείσασ φωνὰσ παρὰ τοῦ τῶν προφητῶν χοροῦ. τούτου ἕνεκεν παρακαλοῦμεν ἀξιοῦντεσ ἀποστεῖλαι ὑμῖν παρὰ τῆσ σῆσ
Salv. ἴσ. ἡμεδαπῆς. συνέσεωσ. μάριν τὸν ἑταῖρον ὑμῶν ἐπίσκοπον τῆσ ἡμε-
l. εὐλόγ--- λάπησ νέασ πόλεωσ τῆσ πρὸσ τῶ ζαρβῶ. καὶ εὐλόγιον καὶ σώβηλον πρεσβύτερον ὅπωσ μὴ ὦμεν ἔρημοι τῶν προστατῶν
ἴσ. καθάπερ τοῦ θείου λόγου. καθάπου καὶ μωσῆσ λέγει. ἐπισκεψάσθω κ̅σ̅ ὁ θ̅σ̅ ἀ̅ν̅ο̅ν̅ ὃσ ὁδηγήσει τὸν λαὸν τοῦτον. καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ κ̅υ̅ ὡσεὶ πρόβατα οἷσ οὐκ ἔστιν ποιμήν.

Ὑπὲρ δὲ τοὺσ νέουσ εἶναι τοὺσ προγεγραμμένουσ. δείσῃσ μηδὲν ὦ μακάριε. γινώσκειν γάρ σε θέλω ὡσ ὑπερφρονοῦσιν σαρκόσ, καὶ τῶν ταύτησ παθῶν ἀλογοῦσιν αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖσ. προσφάτω νεότητι. ἱερωσύνησ ἀ-
ἴσ. τ̃ λογισμῶν. στράπτοντεσ πολιάν. ἀνάσκαλον δὲ τῶν λογισμῶν σου διὰ τοῦ δοθέντοσ σοι παρὰ τοῦ θ̅υ̅ διὰ χ̅υ̅ π̅ν̅ο̅σ̅

1 Ignatio Maria Cassobelorum, *al.* Castabalensis à Castabala

αὐτοῦ.

VII. *Epistola Mariæ Proselytæ Chassaobolorum ad Ignatium Episcopum Antiochiæ.*

Maria, proselyta Jesu Christi, Ignatio Theophoro, beatissimo Episcopo Ecclesiæ Apostolicæ ejus quæ secundum Antiochiam; in Deo Patre, & Jesu dilecto, gaudere & valere.

Semper tibi oramus, [2] *secundum illud*, quod in ipso, gaudium, & sanitatem. Quia [3] *miraculis* & apud nos Christus cognitus est filius esse Dei viventis, & in posterioribus temporibus inhumanatum esse per Virginem Mariam ex semine David & Abraham; secundum eas quæ de ipso [4] prædictæ sunt voces à Prophetarum choro: hujus gratia deprecamur, dignificantes mitti [5] *nobis* à tuo intellectu Marim amicum [6] *nostrum*, Episcopum Emelapes Neapoleos ejus quæ ad Zarbo, & Eulogium, & Sobelum Presbyterum; ut non simus desolati præpositis divini verbi. Quemadmodum & Moyses dicit: "Provideat Dominus Deus hominem, qui ducat "populum hunc; & non erit Synagoga Do-"mini, ut oves, quibus non est pastor.

l. Zarbum

Num. 27. 16, 17.

Pro eo autem, quod Juvenes sunt præscripti; formides nihil, ô beate. Cognoscere enim te volo, quod sapiunt super carnem, & ipsius passiones [7] *non sentiunt*, ipsi in seipsis, recenti juventute sacerdotii refulgentes canitie. Perscrutare autem cogitationem tuam per datum tibi à Deo per Christum Spiri-

al. cognitionem.

urbe Ciliciæ. 2 *Red.* sed in Græco fortasse ante τὴν deest *κατά*. 3 Vir admirande. 4 *Deest* per ipsum *sed illud ὑπ' αὐτοῦ redundare videtur.* 4 A vobis. *noster ἡμῖν.* 5 Vestrum. 6 Aspernantur.

tum

αὐτοῦ. καὶ γνώση ὡσ σαμουὴλ μικρὸν παιδάριον ὁ βλέπων ἐκλήθη. καὶ τῷ χορῷ τῶν προφητῶν ἐγκαταλεχθεὶσ τὸν πρεσβύτην ἠλεὶ παρανομίασ ἐξελέγχει. ὅτι παραπλῆγασ υἱεῖσ θῦ τοῦ πάντων αἰτίου προτετιμήκει. καὶ πέζοντασ εἰσ τὴν ἱερωσιύνην καὶ εἰσ τὸν λαὸν ἀσελγαίνοντασ εἴασεν ἀτιμωρήτουσ.

Salv. ἴσ. προσυπτιμήκει.
Salv. ἴσ. καὶ παίζοντας

Δανιὴλ δὲ ὁ σοφὸσ νέοσ ὢν ἔκρινεν ὡμογέροντάσ τινασ δείξασ ἐξώλεισ αὐτοὺσ καὶ οὐ πρεσβυτέρουσ εἶναι. καὶ τῷ γένει ἰουδαίουσ ὄντασ τῷ τρόπῳ χαναναίουσ ὑπάρχειν. καὶ ἱερεμίασ διὰ τὸ νέον παραιτούμενοσ τὴν ἐγχειριζομένην αὐτῷ πρὸσ τοῦ θῦ προφητείαν. ἀκούει. μὴ λέγε νεώτεροσ εἰμί. διότι πρὸσ πάντασ οὓσ ἐὰν ἐξαποστελῶ σε πορεύσῃ. καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεισ. ὅτι μετά σου ἐγώ εἰμι. σολομὼν δὲ ὁ σοφὸσ δυοκαίδεκα τυγχάνων ἐτῶν συνῆκε τὸ μέγα τῆσ ἀγνωσίασ τῶν γυναικῶν ἐπὶ τοῖσ σφετέροισ τέκνοισ ζήτημα. ὥσπερ πάντα τὸν λαὸν ἐκστῆναι ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ τοῦ παιδὸσ σοφίᾳ καὶ φοβηθῆναι οὐχ ὡσ μειράκιον. ἀλλ᾽ ὡσ τέλειον ἄνδρα. τὰ δὲ αἰνίγματα τῆσ αἰθιόπων βασιλίδοσ φορὰν ἔχοντα ὥσπερ τὰ τοῦ νείλου ῥεύματα. οὕτωσ ἐπελύσατο ὡσ ἔξω ἑαυτῆσ γενέσθαι τὴν οὕτωσ σοφήν.

Ιωσίασ δὲ ὁ θεοφιλὴσ ἄναρθρα σχέδον ἔτι φθεγγόμενοσ. ἐλέγχει τοὺσ τῶν πονηρῶν πνῶν κατόχουσ ὡσ ψευδολόγοι καὶ λαοπλάνοι τυγχάνουσιν. δαιμόνων τε ἐκκαλύπτει τὴν ἀπάτην καὶ τοὺσ οὐκ ὄντασ θεοὺσ παραδειγματίζει. καὶ τοὺσ ἱερωμένουσ αὐτοῖσ νήπιοσ ὢν κατασφάζει. βωμούσ τε αὐτῶν ἀνατρέπει καὶ θυσιαστήρια νεκροῖσ λει-

1 Exitiales siue perditos. 2 Moribus. 3 Redundat.

ψάνοισ

tum ipsius: & cognosces quod Samuel, parvus puerulus, videns vocatus est: & choro Prophetarum connumeratus, Presbyterum Eli transgressionis redarguit, quoniam insanientes filios Deo, omnium causæ, præhonoravit, & ludentes in Sacerdotium, & in populum luxuriantes dimisit impunitos. 1 Reg. 3. 20. & 9. 9, 19. Anton. Mel. 2. Serm. 19.

Daniel autem sapiens, juvenis existens, judicavit * crudeles senes quosdam: ostendens [1] *adulteros* ipsos, & non seniores esse; & genere Judæos existentes, [2] *modo* Chananæos existere. Et Jeremias, propter juventutem renuens tributam ipsi à Deo Prophetiam, audit; "Non dicas, [3] *quoniam* junior sum: Quia "ad omnes quoscunque mittam te, ibis; & se"cundum omnia, quæcunque mando tibi, lo"queris; quia tecum ego sum." Solomon autem sapiens, duodecim existens annorum, intellexit magnam ignorantiæ mulierum de suis filiis quæstionem, ut omnis populus obstupesceret de tanta pueri sapientia, & timeret non ut puerum, sed ut perfectum virum. Ænigmata autem Æthiopum Reginæ, [4] *lationem* habentia quemadmodum Nili fluentia, sic solvit, ut extra seipsam fieret ipsa sic sapiens. Anton. ib. Dan. 13. al. crudos. Jer. 1. 7. 3 Reg. 3. 3 Reg. 10.

Josias autem Dei amator, inarticulate fere adhuc loquens, redarguit malo spiritu detentos, quod falsiloqui & populi seductores existerent; Dæmonumque revelat deceptionem, & eos non existentes Deos demonstrat, & sacratos ipsis, puer existens, interfecit, [5] *delubraque* ipsorum evertit, & altaria mortuis 4 Reg. 22. & 23.

4 *Conl.* reciprocos æstus. *sensus postulat* solutionem. 5 Aras.

ψάνοισ μιαίνει. τεμένη τε καθαιρεῖ. ϗ τὰ ἄλση ἐκκόπτει ϗ τὰσ στήλασ συντρίβει. ϗ τοὺσ τῶν ἀσεβῶν τάφουσ ἀνορύττει. ἵνα μηδὲ σημεῖον ἔτι τῶν πονηρῶν ὑπάρχῃ. οὕτω τὶσ ζηλωτὴσ ἦν τῆσ εὐσεβείασ. ϗ τῶν ἀσεβῶν τιμωρὸσ ἔτι ψελλίζων τῇ γλώσσῃ. δαδ δὲ ὁ προφήτησ ὁμοῦ ϗ βασιλεύσ. ἡ τοῦ σριου κατὰ σάρκα ῥίζα. μειράκιον χρίεται ὑπὸ σαμουήλ. εἰσ βασιλέα. φησὶν γάρ που αὐτόσ. ὅτι μικρὸσ ἤμην ἐν τοῖσ ἀδελφοῖσ μου. ϗ νεώτεροσ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πρσ μου.

Καὶ ἐπιλείψει με ὁ χρόνοσ. εἰ πάντασ ἀνιχνεύειν βουλοίμην τοὺσ νεότητι εὐαρεστήσαντασ θω. προφητείαν τε ϗ ἱερωσύνην ϗ βασιλείαν ὑπὸ θυ ἐγχειρισθέντασ. ὑπομνήσεωσ δὲ ἕνεκα αὐτάρκη ϗ τὰ εἰρημένα. ἀλλά σε ἀντιβαλῶ μή τισ σε περιττὸσ εἶναι δόξω ϗ φανητιῶσα. οὐ γὰρ διδάσκουσά σε. ἀλλ᾽ ὑπομιμνήσκουσα τὸν ἐμὸν ἐν θω πρα. τούτουσ παρεθέμην τοὺσ λόγουσ. γινώσκω γὰρ τὰ ἑαυτῆσ μέτρα. ϗ οὐ συμπαρεκτείνω ἑαυτὴν τοῖσ τηλικούτοισ ὑμῖν. ἀσπάζομαί σου τὸν ἅγιον κλῆρον. τὸν ὑπὸ τὴν σὴν κηδεμονίαν ποιμαινόμενον. πάντεσ οἱ παρ᾽ ἡμῖν πιστοὶ προσαγορεύουσί σε. ὑγιαίνειν με κατὰ θν προσεύχου μακάριε ποιμήν.

reliquiis inquinat, templaque delet, & ſaltus ſuccidit, & columnas conterit, & impiorum ſepulchra ſuffodit; ut neque ſignum amplius malorum exiſtat. Sic quidem zelotes erat religionis, & impiorum punitor, adhuc balbutiens lingua. David autem, Propheta **Anton. ib.** ſimul & Rex, [1] *ſalvatoris* ſecundum carnem **1 Reg. 16.** radix, puer ungitur à Samuele in regem. Ait enim alicubi ipſe; [2] *cum* "parvus eram **Pſalm. 151.** "inter fratres meos, & junior in domo patris **apud LXX.** "mei."

Et deficiet mihi tempus, ſi omnes inveſtigare voluero, qui in juventute bene placuerunt Deo, Prophetia & ſacerdotio & regno à Deo donati. Rememorationis autem gratia ſufficiunt & hæc dicta. Sed te deprecor, **l. ſufficiant** ne tibi quædam ſuperba eſſe videar, & oſtentatrix. Non enim docens te, ſed ſubmemorans meum in Deo patrem, hos appoſui ſermones. Cognoſco enim mei ipſius menſuras, & non coextendo meipſam tantis vobis. Saluto tuum ſanctum Clerum, ſub tua cura paſtum. Omnes apud nos fideles ſalutant te. Sanam me eſſe ſecundum Deum ora, beate Paſtor.

1 Salvationis. 2 Quod.

Salv. ἴσ. τίῳ.

Η. πρὸσ Μαρίαν εἰσ Νεάπολιν τῆσ πρὸσ τῷ ζαρβῷ Ἰγνάτιοσ.

Ἰγνάτιοσ ὁ καὶ θεοφόροσ τῇ ἠλεημένῃ χάριτι θ̅υ̅ πατρὸσ ὑψίστου. καὶ κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντοσ πιστοτάτῃ ἀξιοθέῳ χριστοφόρῳ θυγατρὶ μαρίᾳ. πλεῖστα ἐν θ̅ῳ̅ χαίρειν.

Salv. ἴσ. ὅσῳπερ μέροσ.
Salv. ἴσ. μεταδίδωσι.

Κρεῖττον μὲν γράμματοσ ὄψισ. ὅσω πέρμεροσ οὖσα τοῦ χοροῦ τῶν αἰσθήσεων. οὐ μόνον οἷσ μεταδίδει τὰ φιλικά. τιμᾷ τὸ λαμβάνοντα. ἀλλὰ καὶ οἷσ ἀντιδέχεται τὸν ἐπὶ τοῖσ κρείττοσι πόθον πλουτεῖ. πλὴν δεύτεροσ φασὶν λιμὴν καὶ ὁ τῶν γραμμάτων τρόποσ. ὃν ὥσπερ ἀγαθὸν ὅρμον δεδέγμεθα παρὰ τῆσ σῆσ πίστεωσ. πόρρωθεν ὥσπερ δι' αὐτῶν ἰδόντεσ τὸ ἐν σοὶ καλόν. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ὦ

l. ἐοίκασι.

πάνσοφε γυναι ψυχαὶ ταῖσ καθαρωτέραισ ἐοίκασι πηγαῖσ. ἐκεῖναί τε γὰρ τοὺσ παριόντασ κἂν μὴ διψῶσιν. αὐτῷ τῷ εἴδει ἐφέλκονται αὐτοὺσ ἀρύσασθαι τοῦ ποτοῦ. ἥτε σὴ σύνεσισ παρεγγυᾷ. μεταχεῖν ἡμᾶσ παρακελευομένη τῶν ἐν τῇ ψυχῇ σου βλυζόντων θείων πομάτων.

Salv. ἴσ. οὐκ ἐμαυτοῦ.

Εγὼ δὲ ὦ μακαρία οὐκ ἐμαυτὸν νῦν τοσοῦτον. ὅσον ἄλλων γενόμενοσ. ταῖσ πολλῶν τῶν ἐναντίων γνώμαισ ἐλαυνόμαι. τὰ μὲν φυγαῖσ. τὰ δὲ φρουραῖσ. τὰ δὲ δεσμοῖσ. ἀλλ' οὐδενὸσ τούτων ἐπιστρέφομαι. ἐν δὲ τοῖσ ἀδικήμασιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι. ἵνα ι̅υ̅ χ̅υ̅

Salv. ἴσ. ὀναίμην.

ἐπιτύχω. ὠναίμην τῶν δεινῶν τῶν ἐμοὶ ἡτοιμασμένων.

1 Ad Mariam, Neapoli quæ eſt ad Zarbum, Ignatius.
2 Miſericordiam conſecutæ. 3 *Red.* 4 Arbitrio exagitor. &

ἐπειδὴ

VIII. *B. Ignatio ad eandem tributa Epiſtola Reſponſoria* [1].

Ignatius, qui & Theophorus, [2] *habenti propitiationem* in gratia Dei Patris altiſſimi, & Domini Jeſu Chriſti qui pro nobis mortuus; fideliſſimæ, dignæ Deo, Chriſtum ferenti filiæ Mariæ, plurimum in Deo gaudere.

Melius quidem litera viſus, quanto quidem pars [3] *melior* exiſtens chori ſenſuum; non ſolum quibus tradit amicabilia, honorat accipientem, ſed & quibus recipit in melioribus deſiderium ditat. Veruntamen ſecundus, aiunt, portus & literarum modus: quem velut bonam applicationem recepimus à tua fide à longe; velut per ipſas videntes quod in te bonum. Bonorum enim (ô omnia ſapiens mulier) animæ purioribus aſſimilantur fontibus. Illi enim tranſeuntes, etſi non ſitiant, ipſa ſpecie attrahunt ipſos haurire potum. Tuus autem intellectus movet nos, capere jubens de his quæ in anima tua ſcaturiunt divinis aquis.

Ego autem, ô beata, non mei ipſius nunc tantum, quantum aliorum effectus, multorum contrariorum [4] *voluntatibus*: *ſecundum hæc* quidem fugis, *ſecundum hæc* autem carceribus, *ſecundum hæc* vero vinculis. Sed à nullo horum avertor. Injuſtificationibus autem ipſorum magis [5] *diſco*, ut Jeſu Chriſto potiar. Utinam fruar duris mihi præpara-

pro ſecundum hæc, *hic ter lege* partim. 5 Diſcipulus ſio.

tis:

ἐπειδὴ οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλύπτεσθαι εἰς ἡμᾶς..

Τὰ δὲ ὑπὸ σοῦ διὰ τῆς ἐπιστολῆς κελευσθέντα
Salv. ἴσ. αὐτὴ. ἀσμένως ἐπλήρωσα. ἐν οὐδενὶ ἀμφιβάλλων ὧν αὐτὴ καλῶς ἔχειν δεδοκίμακας. ἔγνων γάρ σε κρίσει θεοῦ τὴν μαρτυρίαν τοῖν ἀνδροῖν πεποιῆσθαι ἀλλ᾽ οὐ χάριτι
Salv. ἴσ. ἦσαν, quasi ἀπὸ τοῦ ἥδω delecto. l. μνῆμαι. σαρκικῇ. πάνυ δέ με ἦσαν καὶ αἱ συνεχεῖς σου τῶν γραφικῶν χωρίων *μνῆμαι ἃς ἀναγνούς. οὐδὲ μέχρις ἐννοίας ἐνεδοίασα περὶ τὸ πρᾶγμα. οὐ γὰρ εἶχον πίστιν ὀφθαλμοῖς ἐκδραμεῖν ὧν εἶχον ἀναντίρρητον ὑπὸ σοῦ τὴν ἀπόδειξιν. ἀντίψυχόν σου γενοίμην ἐγώ. ὅτι φιλεῖς ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. διὸ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ σοι. ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ. οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσιν εἰρήνην.

Ἐπέρχεταί δέ μοι λέγειν. ὅτι ἀληθινὸς ὁ λόγος. ὃν ἤκουον περὶ σοῦ ἔτι ὄντος σου ἐν τῇ ῥώμῃ παρὰ τῷ μα-
Salv. ἴσ. λίνῳ. καρίῳ πάπα λήνῳ.. ὃν διεδέξατο τὰ νῦν ὁ ἀξιομακάριστος κλήμης. ὁ πέτρου καὶ παύλου ἀκουστής. καὶ νῦν προστέ-
Salv. ἴσ. προσθείης. θηκας ἐπ᾽ αὐτῷ ἑκατονταπλασίως. καὶ προσθείη γε ἔτι ὁ αὐτή. σφόδρα ἐπεθύμουν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. ὥστε συναναπαύσασθαι ὑμῖν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ἀνθρώπῳ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. ἐπέχει γάρ μου τὴν πρόθεσιν οὐ συγχωροῦσα εἰς πέρας ἐλθεῖν ἡ στρατιωτικὴ φρουρά. ἀλλ᾽ οὔτε ἐν οἷς εἰμι. δρᾶν τι ἢ παθεῖν, οἷός τε ἐγώ. διὸ δεύτερον τῆς ἐν φίλοις παραμυθίας τὸ γράμμα λογιζόμενος. κα-
Salv. ἴσ. προσθεῖναι. τασπάζομαι τὴν ἱεράν σου ψυχὴν παρακαλῶν προσ-

1 Admodum vero me delectaverunt & crebræ tuæ locorum

θεῖναι

tis: quia "non dignæ paſſiones hujus tempo- Rom.8.18
"ris ad futuram gloriam revelari in nos.

Quæ autem à te per Epiſtolam juſſa ſunt, gratanter implevi: in nullo dubitans eorum, quæ ipſa bene habere probâſti. Cognovi enim te judicio Dei teſtimonium viris feciſſe; ſed non gratia carnali. [1] *Multum enim mihi erant & continuæ tuæ ſcriptibilium locorum memoriæ*: quas legens, neque [2] *uſque ad intellectum* dubitavi circa rem. Non enim habebam aliquibus oculis excurrere quos habebam incontradicibilem à te factam demonſtrationem. [3] *Conformis animæ tecum* fiam ego: quoniam diligis Jeſum filium Dei viventis. Propter quod & ipſe dicet tibi. "Ego diligen- Prov.8.17.
"tes me diligo; me autem quærentes inve-
"nient pacem.

[4] *Supervenit* autem mihi dicere, quoniam verus ſermo quem audivi de te, adhuc exiſtente te in Roma apud beatum Papam [5] *Cletum*; cui ſucceſſit ad præſens digne beatus Conſt. Ap. 5. 46. Clemens, Petri & Pauli auditor: & nunc appoſuiſti ad ipſum centupliciter; & apponas adhuc, ô [6] *dilecta*. Deſideravi vehementer venire ad vos, ut conquieſcerem vobiſcum; "ſed non in homine via ipſius." Deti- Jerem. 10. 23. nuit enim meum propoſitum, non concedens ad terminum ire, militaris cuſtodia. Sed neque [7] *in quibus* ſum, operari aliquid vel pati potens ego. Propter quod, * ſecundum ejus *intellige ſecundum genus.* quæ in amicis conſolationis literam reputans: ſaluto ſacram tuam animam, depre-

Scripturæ commemorationes. 2 Cogitatione quidem 3 Vice animæ tuæ. 4 In mentem venit. 5 Linum. 6 Tu. 7 In quo ſtatu.

cans

al. πόνῳ. θῆναι τῷ τόνῳ. ὁ γὰρ παρὼν πόνος ὀλίγος. ὁ δὲ προσδοκώμενος μισθὸς πολύς.

Salv. ἴσ. φεῦγε π. Φεύγετε τοὺς ἀρνουμένους τὸ πάθος χυ ϗ τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν. πολλοὶ δὲ εἰσὶν ἄρτι οἱ ταύτην νοσοῦντες τὴν ἀῤῥωστίαν. τὰ δὲ ἄλλά σοι παραινεῖν εὔηθες. κατηρτισμένη μὲν παντὶ ἔργῳ ϗ λόγῳ ἀγαθῷ. δυναμένη δὲ ϗ ἄλλους νουθετεῖν ἐν χῳ. ἀσπάζονταί σε οἱ πρεσβύτεροι ϗ διάκονοι. ϗ πρὸ πάντων ὁ ἱερὸς ἥρων. ἀσπάζεταί σε κασιανὸς ὁ ξένος μου. ϗ ἡ ἀδελφή μου ἡ γαμετὴ αὐτοῦ. ϗ τὰ φίλτατα αὐτῶν. ἐῤῥωμένην

Salv. ἴσ. ἁγιάση. σαρκικὴν ϗ πνικὴν ὑγείαν. ὁ κς ἁγιάσει ἀεί. ϗ ἴδοιμί σε ἐν χῳ τυγχάνουσαν τοῦ στεφάνου.

Μαρία ἀπὸ ἀντιοχείας.

cans opponi robori. Præſens enim labor paucus; expectata vero merces multa.

Fugite abnegantes paſſionem Chriſti, & ſecundum carnem nativitatem. Multi autem ſunt nunc, ſecundum hanc ægrotantes ægritudinem. Alia autem tibi admonere facile; perfectæ quidem omni opere & ſermone bono, potenti autem & aliis ſuadere in Chriſto. [1] *Saluta omnes ſimiles tibi, retinentes ſui ipſorum ſalutem in Chriſto.* Salutant te Preſbyteri & Diaconi: & ante omnes ſacer Eron. Salutat te Caſſianus peregrinus meus, & ſoror mea & ſponſa ipſius, & dilectiſſima ipſorum * ſoboles. Valentem, carnalem & ſpiritualem ſanitatem, Dominus ſanctificet ſemper: & videam te in Chriſto potientem corona.

Aberat hæc vox ab utroque MS.

1 *Red.*

Deeſt MARIÆ ab Antiochia.

Θ. Πρὸς τοὺς ἐν Ταρσῷ Ἰγνάτιος.

Ἰγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ σεσωσμένῃ ἐν χ̅ῳ̅ ἐκκλησίᾳ ἀξιεπαίνῳ. καὶ ἀξιομνημονεύτῳ καὶ ἀξιαγαπήτῳ τῇ οὔσῃ ἐν ταρσῷ. Ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θ̅υ̅. π̅ρ̅ο̅σ̅ καὶ κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅. πληθυνθείη διὰ παντός.

Ἀπὸ συρίας μέχρι ῥώμης θηριομαχῶ. οὐχ ὑπὸ
l. βιβρωσκ. ἀλόγων θηρίων βιβροσκόμενος. ταῦτα γὰρ ὡς ἴστε θ̅υ̅ θελήσαντος ἐφείσαντο τοῦ δανιήλ. ὑπὸ δὲ ἀνθρωπομόρφων οἷς ὡς ἀνήμερος θὴρ ἐμφωλεύων νύττει με ὁσημέραι καὶ τιτρώσκει. ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι τῶν δεινῶν. οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐν αὐτῷ ὡς ἀγαπῶν αὐτήν. μᾶλλον ἢ τὸν κ̅ν̅. διὸ ἕτοιμός εἰμι. πρὸς πῦρ. πρὸς θηρία. πρὸς ξίφος. πρὸς σ̅ρ̅ο̅ν̅. μόνον ἵνα τὸν χ̅ν̅ ἴδω τὸν σ̅ρ̅α̅' μου καὶ θ̅ν̅ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποθανόντα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος χ̅υ̅. ὁ διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ἐλαυνόμενος. στήκετε ἐν τῇ πίστει ἑδραῖοι. ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. γίνεσθε ἀκλινεῖς. ὅτι κ̅σ̅ κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Ἔγνων ὅτι τινὲς τῶν τοῦ σατανᾶ ὑπηρετῶν ἐβουλεύθησαν ὑμᾶς ταράξαι. οἱ μὲν ὅτι ι̅σ̅ δοκήσει ἐγεννήθη καὶ δοκήσει ἐσταυρώθη. καὶ δοκήσει ἀπέθανεν. οἱ δὲ ὅτι οὐκ ἐστὶν υ̅σ̅ τοῦ δημιουργοῦ. οἱ δὲ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ πάντων θ̅σ̅. ἄλλοι δὲ ὅτι ψιλὸς α̅ν̅ο̅σ̅' ἐστι. ἕτεροι δὲ ὅτι ἡ σὰρξ αὕτη οὐκ ἐγείρεται. καὶ δεῖ τὸν ἀπολαυστικὸν βίον ζῆν καὶ μετιέναι. τοῦτον γὰρ εἶναι πέρας τῶν ἀγα-

θῶν

IX. [1]*Ejusdem Epistola* ad Tarsenses [2].

Ignatius, qui & Theophorus, salvatæ in
Christo Ecclesiæ, dignæ laude, & dignæ me-
moria, & dignæ dilectione, existenti in Tar-
so; misericordia, pax, à Deo Patre & Do-
mino Jesu Christo multiplicetur semper.

A Syria usque Romam cum bestiis pugno:
non ab irrationalibus bestiis comestus (hæ
enim, ut scitis, Deo volente pepercerunt Dan. 6. 14.
Danieli) ab his autem quæ humanæ formæ;
inter quas immansueta bestia latitans, pun-
git me quotidie & vulnerat. "Sed de nullo Act. 20. 24.
" [3]*sermonem facio* durorum, neque habeo ani-
" mam pretiosam mihi ipsi"; ut diligens ipsam
magis quam Dominum. Propter quod pa-
ratus sum ad ignem, ad bestias, ad gladium,
ad crucem: solum Jesum Christum [4]*sciens*
salvatorem meum, & Deum, pro me mor-
tuum. Deprecor igitur vos ego vinctus Chri-
sti, per terram & mare jactatus; " state in fide 1 Cor. 16.
" firmi: quoniam justus ex fide vivet". Estote 13. Habac. 2. 4
inflexibiles: quoniam Dominus inhabitare Psal. 67. 7.
facit unius moris in domo.

Novi quoniam quidam ministrorum Sa-
thanæ voluerunt vos turbare. Hi quidem,
quoniam Jesus opinione natus est, & opinione
crucifixus est, & opinione mortuus est. Hi au-
tem, quoniam non est filius conditoris. Hi ve- Const.
ro, quoniam ipse est qui super omnia Deus. Ap. 6. 26. vide infra
Alii autem, quoniam nudus homo est. Alteri p. 119. l. 1.
vero, quoniam caro hæc non resurgit; & opor-
tet voluptuosam vivere & transire: hanc enim

1 *Deest.* 2 Ignatius. 3 Rationem habeo. 4 Ut videam.

θῶν τοῖσ μετ᾽ οὐ πολὺ φθαρησομένοισ. τοσούτων κακῶν ἐσμὸσ εἰσεκώμασεν. ἀλλ᾽ ὑμεῖσ οὐδὲ πρὸσ ὥραν εἴξατε τῇ ὑποταγῇ αὐτῶν. παύλου γάρ ἐστε πολῖται καὶ μαθηταί. τοῦ ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ ἰλ-

Salv. ἰσ. κεκηρυκότος λυρικοῦ πεπληρωκότοσ τὸ εὐαγγέλιον. καὶ τὰ στίγματα τοῦ χῦ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέροντοσ.

Οὐ μεμνημένοι πάντωσ. γινώσκετε ὅτι ἰσ ὁ κσ ἀληθῶσ ἐγεννήθη ἐκ μαρίασ. γενόμενοσ ἐκ γυναικόσ. καὶ ἀληθείᾳ ἐσταυρώθη. ἐμοὶ γάρ φησιν μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι. εἰ μὴ ἐν τῷ στρῷ τοῦ κῦ ἰῦ καὶ ἀληθείᾳ ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη. εἰ παθητὸσ γάρ φησιν ὁ χσ. εἰ πρῶτοσ ἐξ ἀναστάσεωσ νεκρῶν. καὶ ὃ ἀπέθανεν. τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν. ἐφ᾽ ἅπαξ. ὁ δὲ ζῇ τῷ θῷ ζῇ. Ἐπεὶ τίσ χρεία δεσμῶν. χῦ μὴ ἀποθανόντοσ. τίσ χρεία ὑπομονῆσ. τίσ χρεία μαστίγων. τί δήποτε πέτροσ μὲν ἐσταυροῦτο. παύλοσ δὲ καὶ ἰάκωβοσ μαχαίρᾳ ἐτέμνοντο. ἰωάννησ δὲ ἐφυγαδεύετο ἐν πάτμῳ. στέφανοσ δὲ ἐν λίθοισ ἀνῃρεῖτο παρὰ τῶν κυριοκτόνων ἰουδαίων. ἀλλ᾽ οὐδὲν τούτων εἰκῇ.

l. δυσσεβῶν. ἀληθείᾳ γὰρ ἐσταυρώθη ὁ κσ ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν.

Καὶ οὗτοσ ὁ γεννηθεὶσ ἐκ γυναικὸσ υσ ἐστὶν τοῦ θυ. καὶ σταυρωθεὶσ πρωτότοκοσ πάσησ κτίσεωσ. καὶ θσ λόγοσ καὶ αὐτὸσ ἐποίησεν τὰ πάντα. λέγει γὰρ ὁ ἀπόστολοσ. εἷσ θσ ὁ πηρ ἐξ οὗ τὰ πάντα. καὶ εἷσ κσ ἰσ χσ δι᾽ οὗ τὰ πάντα. καὶ πάλιν. εἷσ γὰρ θσ καὶ εἷσ μεσίτησ θυ καὶ ανων ἰσ χσ καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα. τὰ ἐν οὐνῷ καὶ ἐπὶ γῆσ. ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. καὶ αὐτόσ ἐστι πρὸ πάντων. καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν.

Καὶ

esse terminum bonorum post non multum corrumpendis. Tantorum malorum multitudo eos inebriavit. Sed vos "neque ad ho- Gal. 2. 5.
"ram veniatis sub subjectionem ipsorum. Pauli enim estis cives & discipuli, qui à Jerosolymis & circum usque Illyricum implevit Evangelium; & stigmata Christi in carne circumtulit.

Cujus memores, omnino cognoscitis quoniam Jesus Dominus vere natus est ex Maria, factus ex muliere, & veritate crucifixus est
"(Mihi enim, ait, non fiat gloriari, nisi in Gal.6. 14.
"cruce Domini) & veritate mortuus est & re-
"surrexit. Si passibilis enim, ait, Christus, si Act.26.23
"primus ex resurrectione mortuorum. Et,
"Quod mortuus est, peccato mortuus est se- Rom.6.10.
"mel; quod autem vivit, Deo vivit." Quia quid opus vinculis, Christo non mortuo? quid opus sustinentia, quid opus flagellis? Quid unquam, Petrus crucifixus est, Paulus & Jacobus gladio cæsi sunt, Johannes vero relegatus est in Pathmo, Stephanus autem lapidibus occisus est à Domini occisoribus Judæis? Const.
Sed nihil horum vane. Veritate enim cru- Ap. 8. 46.
cifixus est Dominus ab impiis.

Et sic natus ex muliere filius est Dei, & crucifixus primogenitus omnis creaturæ & Deus verbum: & ipse fecit omnia. Dicit enim Apostolus: "Unus Deus Pater, ex quo omnia; 1 Cor.8 6.
"& unus Dominus Jesus Christus, per quem
"omnia. & rursus: Unus enim Deus, & unus 1 Tim.2.5.
"mediator Dei & hominum homo Jesus Chri-
"stus. & in ipso creata sunt omnia quæ in cœ-
"lo & in terra, visibilia & invisibilia: & ipse
"est ante omnia, & omnia in ipso consistunt.

Et

Καὶ ὅτι οὐκ αὐτὸς ἐστὶ ὁ ἐπὶ πάντων ϑσ, ἀλλ' ῡσ ἐκείνου οὗ λέγει. ἀναβαίνω πρὸς τὸν πρᾱ μου. ϗ πρᾱ ὑμῶν. ϗ ϑ̄ν μου ϗ ϑ̄ν ὑμῶν. ϗ ὅτε ὑποταγεῖ αὐτῷ τὰ πάντα. ἵνα ᾖ ὁ ϑσ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. οὐκοῦν ἕτερός ἐστι ὁ ὑποτάξας. ϗ ὁ ὢν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ϗ ἕτερος ῷ ὑπετάγη. ὃς ϗ μετὰ πάντων ὑποτάσσεται.

Καὶ οὔτε ψιλὸς ανσ δι' οὗ ϗ ἐν ῷ γέγονε τὰ πάντα. πάντα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐγένετο. ἡνίκα ἐποίει τὸν οὐνον. συμπαρήμην αὐτῷ. ϗ ἐκεῖ ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα ϗ προσέχαιρεν μοι καθ' ἡμέραν. πῶς δ' ἄρ' ὁ ψιλὸς ανσ ἤκουσεν. κάθου ἐκ δεξιῶν μου. πῶς δὲ ϗ ἔλεγεν. πρὶν ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι. ϗ. δόξασόν με τῇ δόξῃ σου. ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι.
" ποῖος δὲ ανος ἔλεγεν. καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐνου οὐχ
" ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν. ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
" πέμψαντός με. περὶ ποίου δὲ ανου ἔλεγεν τὸ ἦν τὸ
" φῶς τὸ ἀληθινὸν ὁ φωτίζει πάντα ανον ἐρχόμενον εἰς τὸν
" κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν ϗ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο.
" ϗ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν. ϗ οἱ
" ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος ψιλὸς ανος ϗ ἐκ μαρίας ἔχων τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι ἀλλ' οὐχὶ ϑσ λόγος. ϗ ῡσ μονογενής. ἐν ἀρχῇ γὰρ ἦν ὁ λόγος ϗ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν ϑ̄ν ϗ ϑσ ἦν ὁ λόγος. ϗ ἐν ἄλλοις. κσ ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέν με. πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾷ με.

1 *Red.* in Gr. ῡ. 2 *Deest* in Gr. τότε ϗ αὐτὸς ὑποταγήσεται

Ὅτι

Et quoniam non ipse est qui super omnia
Deus Pater, sed filius illius [1]; dicit. " Ascen- Joh. 20. 17.
" do ad Patrem meum & Patrem vestrum, &
" Deum meum & Deum vestrum. Et, quando 1 Cor. 15.
" subjecta ipsi erunt omnia, [2] *tunc & ipse subji-* 28.
" *cietur ei, qui subjecit ei omnia*; ut sit Deus
" omnia in omnibus." Igitur est alter qui sub-
jecit, & qui est omnia in omnibus; & alter cui
subjecta sunt, qui & cum omnibus subjicietur.

Et neque nudus homo, per quem & in quo
facta sunt omnia. " Omnia enim per ipsum Joh. 1. 3.
" facta sunt. Quum fecit cœlum, coaderam Prov. 8.
" ipsi: & illic eram apud ipsum componens; 27, 30.
" & applaudebat mihi quotidie. Qualiter au-
" tem utique nudus homo audiret; Sede à dex- Heb. 1. 13.
" tris meis? Qualiter autem & diceret; Prius- Joh. 8. 58.
" quam Abraham fieret, ego sum? &, Clarifica Joh. 17. 5.
" me claritate quam habui, antequam mundus
" esset, à te? Qualis autem homo [3] *nudus* dice-
" ret; Descendi de cœlo, non ut faciam vo- Joh. 6. 38.
" luntatem meam, sed voluntatem ejus qui
" misit me? De quali homine [4] *vero* diceret?
" Erat lux vera, quæ illuminat omnem homi- Joh. 1. 9.
" nem venientem in hunc mundum. In mundo
" erat, & mundus per ipsum factus est; & mun-
" dus eum non cognovit. In propria venit, &
" sui eum non receperunt." Qualiter ergo ta-
lis nudus homo, & ex Maria habens principium
essendi; sed non Deus verbum, & filius unige-
nitus? " In principio enim erat Verbum, & Joh. 1. 1.
" Verbum erat apud Deum, & Deus erat Ver-
" bum. & in aliis: Dominus creavit me prin- Prov. 8.
" cipium viarum suarum, in opera sua; ante se- 22, 23, 25.
" culum fundavit me, & ante omnes colles ge-
" nerat me.

τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα. 3 *Deest* in Gr. ψιλός. 4 *Red.*

Οτι δὲ ἀνίϛανται τὰ σώματα ἡμῶν λέγει. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντεσ οἱ ἐν τοῖσ μνημείοισ ἀκούσονται τῆσ φωνῆσ τοῦ θῦ. ϗ οἱ ἀκούσαντεσ ζήσονται. ϗ ὁ ἀπόϛολοσ. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν. ϗ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι "ἀθανασίαν. ϗ ὅτι δεῖ σωφρόνωσ ϗ ἐυσεϐῶσ ζῆν πάλιν "λέγει. μὴ πλανᾶσθαι οὔτε μοιχοὶ. οὔτε μαλακοὶ. οὔτε "πορνοὶ. οὔτε λοίδωροι. οὔτε μέθυσοι. οὔτε κλέπται. βα- "σιλείαν θῦ κληρονομῆσαι δύνανται. καί. ἐι νεκροὶ ὀυκ "ἐγείρονται ὀυδὲ χσ ἐγήγερται. κενὸν ἆρα τὸν κήρυγμα ἡμῶν. κενὴ δὲ ϗ ἡ πίϛισ ἡμῶν. ἔτι ἐϛὲ ἐν ταῖσ ἁμαρ- τίαισ ὑμῶν. ἆρα ϗ οἱ κοιμηθέντεσ ἐν χω ἀπόλοντο. ἐι ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότεσ ἐσμὲν ἐν χω μόνον. ἐλεεινότεροι πάντων ανων ἐσμέν. ἐι νεκροὶ ὀυκ ἐγείρονται. φάγωμεν ϗ πίωμεν ἄυριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. οὕτω δὲ διακείμενοι τί διοίσομεν ὄνων ϗ κυνῶν. οἱ μηδὲν τοῦ μέλλοντοσ φροντίζοντεσ. μόνου τοῦ φαγεῖν φροντίζουσιν. ἐισ ὄρεξιν ἐρχόμενοι. ϗ τῶν μετὰ τὸ φαγεῖν, ἀνεπίϛατοι γὰρ ἐισὶν τοῦ κῦ ——

Salv. ἴσ. ἀπώλοντο.

Reliqua deſiderantur.

Quoniam autem & reſurgunt corpora no-
ſtra, dicit. " Amen dico vobis, quoniam venit Joh. 5. 25,
" hora, in qua omnes qui in monumentis ſunt 28.
" audient vocem [1] *filii* Dei, & qui audierint
" vivent. Et Apoſtolus: Oportet enim cor- 1 Cor. 15,
" ruptibile hoc induere incorruptionem, & 55.
" mortale hoc induere immortalitatem. Et
" quoniam oportet temperate vivere & juſte
" [2] *Deo*; rurſus [3]. Non erretis: neque adulteri, 1 Cor. 6. 9.
" neque molles, [4] ***neque maſculorum concubi-***
" ***tores***, neque fornicatores, neque maledici,
" neque ebrioſi, neque fures, regnum Dei hæ-
" reditare poterunt. Et, Si mortui non reſur- 1 Cor. 15,
" gunt: neque Chriſtus reſurrexit. Inanis er- 13, 14.
" go prædicatio noſtra, inanis autem & fides 15, 18,
" veſtra: adhuc eſtis in peccatis veſtris. Ergo 19, 32.
" qui & dormierunt in Chriſto, perierunt. Si
" in vita hac ſperantes ſumus in Chriſto ſo-
" lum; miſerabiliores omnibus hominibus ſu-
" mus. Si mortui non reſurgunt: comedamus
& bibamus; cras enim morimur. Sic autem
diſpoſiti, quid diſtabimus ab aſinis & canibus,
qui nihil de futuro curant [5]; in appetitum
euntes & eorum quæ [6] ***poſt comedere***? Inſcii
enim ſunt moventis intus intellectus.

Fruar vobis in Domino. Vigilate omnem unuſquiſque malitiam deponere, & feralem furorem, detractionem, calumniam, turpiloquium, ſcurrilitatem, ſuſurrationem, inflationem, ebrietatem, luxuriam, avaritiam, inanem gloriam, invidiam, & omne his concurrens:
" indui Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, Rom. 13.
" & carnis providentiam non fieri in concu- 14.

1 *Red.* 2 *Red.* 3 *Deeſt* dicit. 4 ***Deeſt*** in Gr. *οὔτε ἀρσενοκοῖται.*
5 ***Deeſt*** de edendo ſolum ſunt ſolliciti. 6 Ingluviem ſequuntur.

"piscentiis." Presbyteri subjecti estote Episcopo, Diaconi Episcopo & Presbyteris, populus Diaconis. Consimilis ego his qui custodiunt hanc bonam ordinationem: & Dominus sit cum ipsis continue.

Viri, diligite sponsas vestras; uxores, conjuges vestros. Pueri, parentes præhonorate:
Eph. 6. 4. "parentes, filios nutrite in disciplina & ad-"monitione Domini." Eas quæ in virginitate honorate, ut sacras Christi: eas quæ in honestate viduas, ut altare Dei. Domini, cum moderamine servis præcipite: servi, cum timore Dominis ministrate. Nullus in vobis otiosus maneat: mater enim indigentiæ otiositas. Hoc enim non præcipio, ut existens aliquis, etsi ligor: sed, ut frater, ad memoriam revoco. Sit Dominus vobiscum. Fruar vestris orationibus: orate ut Jesu fruar.

Commendo vobis eam quæ in Antiochia Ecclesiam. Salutant vos Ecclesiæ Philippensium: unde & scribo vobis. Salutat vos Philon diaconus vester: cui & gratias ago, studiose ministranti mihi in omnibus. Salutat vos Diaconus, qui ex Syria sequitur me in Christo. Salutate ad invicem in sancto osculo. Saluto universos & universas in Christo Valete anima & spiritu: & mei non obliviscamini. Dominus vobiscum.

Loci ex Constitutionibus Apost. Theodoreto aliisque excerpti, qui juxta editionem Cotelerii in margine hujus libri ad Ignatium referuntur.

Ignat. Epist. ad Smyrn. pag. 21. Theod. Dial. 1.

—— Πεπληροφορημένους ἀληθῶς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν, ὄντα ἐκ γένους Δαβὶδ κατὰ σάρκα, υἱὸν Θεοῦ κατὰ θεότητα καὶ δύναμιν, γεγεννημένον ἀληθῶς ἐκ παρθένου, βεβαπτισμένον ὑπὸ Ἰωάννου ἵνα πληρωθῇ πᾶσα δικαιοσύνη ὑπ' αὐτοῦ, ἀληθῶς ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ Ἡρώδου τετράρχου καθηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί.

Ignat. Epist. pag. 23. Theod. Dial. 2.

Ἐγὼ γὰρ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα καὶ πιστεύω ὄντα, καὶ ὅτε πρὸς τοὺς περὶ Πέτρον ἦλθεν, ἔφη αὐτοῖς, λάβετε, ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι οὐκ εἰμὶ δαιμόνιον ἀσώματον. καὶ εὐθὺς αὐτοῦ ἥψαντο, καὶ ἐπίστευσαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιεν αὐτοῖς, ὡς σαρκικῶς καὶ πνευματικῶς ἡνωμένος τῷ πατρί.

Ignat. Epist. pag. 23. Const. Apost. 2. 21.

*— Ὧν εἰ παραδέχεσθαι θέλεις τοὺς λόγους ἀκρίτως, διασπερεῖς σου τὸ ποίμνιον, καὶ παραδώσεις λύκοις εἰς κατάβρωμα, τουτέστι δαίμοσι, καὶ πονηροῖς ἀνθρώποις, μᾶλλον δὲ οὐκ ἀνθρώποις ἀλλὰ θηρίοις ἀνθρωποειδέσιν, ἐθνικοῖς, καὶ Ἰουδαϊσταῖς, καὶ αἱρεσιώταις ἀθέοις.

Ignat. Epist. p. 23. Theod. Dial. 1.

Εἰ γὰρ τὸ δοκεῖν ταῦτα ἐπράχθη ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν, κἀγὼ τῷ δοκεῖν δέδεμαι. τί δὲ καὶ ἐμαυτὸν ἔκδοτον δέδωκα τῷ θανάτῳ, πρὸς πῦρ, πρὸς μάχαιραν, πρὸς θηρία. ἀλλ' ὁ ἐγγὺς μαχαίρας ἐγγὺς θεοῦ. μόνον ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ πάντα ὑπομένω, αὐτοῦ με ἐνδυναμοῦντος τελείου ἀνθρώπου, ὅν τινες ἀγνοοῦντες ἀρνοῦνται.

Ignat. Epist. pag. 25. Theod. Dial. 1.

Τί γὰρ ὠφελεῖ εἴπερ με ἐπαινεῖ τις τὸν δὲ κύριόν μου βλασφημεῖ μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρκοφόρον. ὁ δὲ τοῦτο μὴ λέγων, τελείως αὐτὸν ἀπήρνηται ὡς νεκροφόρον.

Ign. Epist. pag. 27. Damasc. 2. Parall. 25.

Facite omnes ut Episcopum sequamini, quemadmodum Christus Patrem: Presbyterorum chorum; ut Apostolos. Diaconos autem vereamini, non secus ac Dei mandatum. Nemo quicquam eorum, quæ ad Ecclesiam attinet, citra Episcopi authoritatem faciat. Ea firma Eucharistia esse censeatur, quæ ab Episcopis fit. Ubi Episcopus apparuerit, illic vulgus sit: quemadmodum ubi est Christus, illic etiam Catholica Ecclesia est. Citra Episcopum nec baptizare, nec Synaxin facere licet: sed quod ille probaverit, hoc Deo quoque gratum est. Qui Episcopum honore afficit, is à Deo honoratur; Qui clam Episcopo aliquid facit, hic Diaboli cultor est.

Ignat.

Ignat. Epiſt. pag. 27. Conſt. Ap. 2, 28.

* Ἑκάστῳ οὖν ἀξιώματι οἱ λαϊκοὶ τὴν προσήκουσαν τιμὴν νεμέτωσαν ἐν τοῖς δόμασι καὶ τῇ κατὰ τὸν βίον ἐντροπῇ.

Ign. Epiſt. pag. 27. Antioch. Serm. 124.

Χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε. χρὴ οὖν ἄνευ τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν πράσσειν ἡμᾶς. ὅπου γὰρ ἂν φανῇ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἤτω. ὥσπερ ὅπουπερ ἂν ὀνομασθῇ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἐπισυνάγεται. οὐ γὰρ ὅπου βούλονται βαδίζουσιν τῶν θρεμμάτων αἱ ἀγέλαι, ἀλλ' ἐνθάπερ οἱ ποιμένες αὐτὰς ἀποφέρουσιν. τὰ δὲ ἔξω τῆς ἀγέλης ἀπομένοντα διαρπάζουσιν οἱ θῆρες, καὶ τροφὴν ἑαυτῶν ποιοῦνται τὸ πεπλανημένον. Οὐκ ἐξὸν οὖν ἐστὶν χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου, οὔτε βαδίζειν, οὔτε ἀγάπην ποιεῖν, ἀλλ' ὃ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ θεῷ εὐάρεστον. ὁ τὸν Ἐπίσκοπον τιμῶν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ τιμᾶται. ὁ λάθρα Ἐπισκόπου τι πράσσων τῷ διαβόλῳ λατρεύει.

Ignat. Epiſt. p. 31. Damaſc. 1. Parall. 9.

Volentibus Nobis bene agere, Deus ad largiendum promptus eſt.

Ignat. Epiſt. p. 33. ad Polyc. Antioc. Hom. 3.

* *Vix eſt hic quod ad Ignat. ſpectet, niſi forte collegerit Cotelerius, ideo pro omnibus orandum eſſe* ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν. *Et mox, quod ille ex Lucæ 15mo de invitandis ad cœnam pauperibus, ad diligendum malos applicuerit.* ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι, ἀνταποδοθήσεται δέ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ignat.

Ignat. Epist. p. 33. Damasc. Parall. 2. 25.

Omnes perfer, ut Te quoque Christus: omnibus in charitate hære. Precibus sine ulla intermissione stude. Pete intelligentiam majorem ea quam habes. Vigila, insomnem oculum habe.

Omnium morbos porta, ut numeris omnibus absolutus athleta. Ubi major labor, illic quoque uberior quæstus. Probos discipulos si amaveris, nihil gratiæ tibi habendum erit. Itaque in hoc potius incumbe, ut morum facilitate atque clementia contumaces subjicias. Non omne vulnus eodem emplastro curandum est. Febrium accessiones perfusionibus feda. Propterea carne simul, & Spiritu constas, ut quæ oculis Tibi subjiciuntur corrigas: quæ autem aspectum tuum fugiunt, petas ut Tibi detegantur: quo nihil omnino prætermittas.

Antistitem oportet vitam ab omni reprehensionis nota puram ducere, nec rei ullius Deo gratæ studium prætermittere.

Ignat. Epist. p. 35. Anton. Mel. 2. 89.

Στῆκε ὡς ἀκμὼν τυπτόμενος. μεγάλου ἀθλητοῦ ἐστιν δέρεσθαι καὶ νικᾶν. μάλιστα δὲ ἕνεκεν Θεοῦ πάντα ἡμᾶς ὑπομένειν δεῖ. ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνῃ.

Ign. Epist. p. 35. Antioch. Hom. 85.

Στῶμεν οὖν ἑδραῖοι, ὡς ἀκμὼν τυπτόμενοι. μεγάλου ἀθλητοῦ ἐστιν δέρεσθαι καὶ νικᾶν. μάλιστα δὲ Θεοῦ ἕνεκεν πάντα ὑπομένωμεν, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνῃ.

μείνῃ. σπουδαῖοι γενώμεθα, τοὺς καιροὺς καταμάθωμεν, τὸν ὑπέρχρονον προσδοκῶντες, τὸν ἄχρονον, τὸν ἀόρατον, δι' ἡμᾶς δὲ ὁρατόν· τὸν ἀψηλάφητον, δι' ἡμᾶς δὲ ψηλαφηθέντα· τὸν ἀπαθῆ, δι' ἡμᾶς δὲ παθόντα· τὸν ἐν μακροθυμίᾳ πάντα δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.

Ignat. Epist. p. 35. Anton. Mel. 2. 25.

Οἱ δοῦλοι μὴ ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐλευθεροῦσθαι, ἀλλ' εἰς δόξαν Θεοῦ πλέον δουλευέτωσαν, ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ Θεοῦ τύχωσιν.

Ignat. Epist. p. 35. Const. Ap. 8. 32.

Εἰ μὴ οὕτω ἔχει γυναῖκα, ἢ ἡ γυνὴ ἄνδρα, διδασκέσθωσαν ἀρκεῖσθαι ἑαυτοῖς.

Ignat. Epist. p. 37. Anton. Mel. 1. 14.

Εἴ τις δύναται ἐν ἁγνείᾳ μένειν εἰς τὴν σαρκὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου· ἐν ἀκαυχησίᾳ μενέτω. καὶ ἐὰν γνωσθῇ πλέον τοῦ ἐπισκόπου, ἔφθαρται. πρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι, καὶ ταῖς γαμουμέναις, μετὰ γνώμης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἕνωσιν ποιεῖσθαι. ἵνα ὁ γάμος ᾖ κατὰ Θεόν. καὶ μὴ κατ' ἐπιθυμίαν.

Ignat. Epist. p. 37. Antioch. Hom. 21.

Μέγα οὖν ἐστὶν ἐν ἁγνείᾳ μένειν εἰς τὴν τιμὴν τῆς σαρκὸς τοῦ κυρίου ἐν ἀκαυχησίᾳ, ἐὰν γὰρ καυχήσηται, ἀπώλετο.

Ign. Epist. p. 37. Antioch. Hom. 124.

Ὁ θεόφορος Ἰγνάτιος ἐπιστέλλει λέγων, τῷ ἐπισκό-

πῳ

πῳ προσέχετε, ἵνα καὶ ὁ θεὸς ὑμῖν, ἀντίψυχον ἐγὼ τῶν ὑποτασσομένων ἐπισκόπῳ, πρεσβυτέροις τε καὶ διακόνοις· μετ' αὐτῶν μοι γένοιτο τὸ μέρος ἔχειν ἐν θεῷ.

Ign. Epist. p. 37. Antioch. Hom. 104. & 92.

* Hom. 104. Αἱ γὰρ κατὰ θεὸν ἀρεταὶ, τοῦτ' ἔστιν ἀγρυπνία καὶ εὐχὴ, καὶ ψαλμῳδία καὶ ταπεινοφροσύνη καὶ εὐχαριστία, τόξα καὶ παγὶς καὶ μάστιγες γίνονται τῶν ἐχθρῶν.

Hom. 92. Ἀγωνισώμεθα οὖν, ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν, καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὑπομονὴ, ὡς περικεφαλαία καὶ ὡς δόρυ καὶ πανοπλία ἡμῖν ἔστωσαν, μακροθυμοῦντες μετ' ἀλλήλων, καὶ ἐν πραότητι διάγοντες, ὡς καὶ ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν.

Ignat. Epist. p. 37. Anton. Mel. 2. 89.

Μακροθυμεῖτε μετ' ἀλλήλων ἐν πραΰτητι, ὡς ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν διαπαντός.

Ignat. Epist. p. 39. Damasc. Parall. 3. 115.

Christianus sui ipsius potestatem non habet; sed Deo vacat.

Ignat. Epist. p. 45. Anton. Mel. 2. 3.

Σπουδάσατε μὴ ἀντιτάσσεσθαι τῷ ἐπισκόπῳ ἵνα ἦτε θεῷ ὑποτασσόμενοι. καὶ ὅσον βλέπετε σιγῶντα ἐπίσκοπον, πλέον αὐτὸν φοβεῖσθε. πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ οἰκοδεσπότης εἰς ἰδίαν οἰκονομίαν, οὕτως δεῖ ἡμᾶς αὐτὸν δέχεσθαι ὡς αὐτὸν τὸν πέμποντα. τὸν οὖν ἐπίσκοπον ὡς αὐτὸν τὸν κύριον δεῖ προσβλέπειν.

Ignat.

Ignat. Epist. ad Ephes. p. 47. Damasc. 3.66.

Qui carnales sunt, spiritualia facere non possunt, nec qui spirituales sunt, carnalia.

Ign. Epist. pag. 47. Antioch. Hom. 112.

Οἱ γὰρ σαρκικοὶ τὰ πνευματικὰ πράσσειν οὐ δύνανται, οὐδὲ οἱ πνευματικοὶ τὰ σαρκικά.

Ign. Epist. pag. 47. Antioch. Hom. 1.

Ο τέλειος πιστὸς λίθος ναοῦ θεοῦ ὑπάρχει ἡτοιμασμένος εἰς οἰκοδομὴν θεοῦ πατρὸς, ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὕψη, διὰ τῆς μηχανῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅ ἐστι σταυρὸς σχοίνῳ χρώμενος τῷ πνεύματι.

Ign. Epist. pag. 49. Antioch. Hom. 116.

Πρὸς τὰς ὀργὰς αὐτῶν πραεῖς ἔστε, πρὸς τὸ μεγαλόρρημον αὐτῶν, ταπεινόφρων.

Ignat. Epist. p. 51. Damasc. Parall. 1.18.

Pace nihil est præstantius, in qua bellum omne absolvitur.

Ignat. Epist. p. 51. Anton. Mel. 2.67.

Οὐδέν ἐστιν ἄμεινον εἰρήνης. ἐν ᾗ πᾶς ὁ πόλεμος καταλύεται.

Ign. Epist. pag. 51. Antioch. Hom. 22.

Ἄμεινον οὖν ἐστιν σιωπᾶν, καὶ εἶναι, ἢ λαλοῦντας μὴ εἶναι. Καλὸν τὸ διδάσκειν, ἐὰν ὁ λέγων ποιῇ. εἷς οὖν ὁ διδάσκαλος εἶπεν καὶ ἐγένετο· καὶ ἃ σιγῶν δὲ πεποίηκεν, ἄξια τοῦ πατρός ἐστιν. ὁ λόγον Ἰησοῦ Χριστοῦ κεκτημένος,

μένος, ἀληθῶς δύναται καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτοῦ ἀκούειν, ἵνα ᾖ τέλειος· ἵνα δι' ὧν λαλεῖ, πράσσῃ, καὶ δι' ὧν σιγᾷ, γινώσκηται. Οὐδὲν γὰρ λανθάνει τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ τὰ κρυπτὰ ἡμῶν ἐγγὺς αὐτῷ εἰσιν.

Ign. Epiſt. pag. 53. Antioch. Hom. 1.

Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μύρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὁ Κύριος, ἵνα πνέῃ τῇ Εκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. Μηδεὶς οὖν ἀλειφέσθω δυσωδίαν ἀπιστίας τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος.

Ignat. Epiſt. pag. 53. Theod. Dial. 1.

Ο γὰρ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκυοφορήθη ὑπὸ Μαρίας κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, ἐκ σπέρματος μὲν Δαβίδ, ἐκ πνεύματος δὲ ἁγίου· ὃς ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη ἵνα τὸ θνητὸν ἡμῶν καθαρισθῇ.

Ignat. Epiſt. pag. 55. Theod. Dial. 1.

Εἴπερ οἱ κατ' ἄνδρα κοινῇ πάντες ἐν τῇ χάριτι ἐξ ὀνόματος συνέρχεσθε ἐν μιᾷ πίστει καὶ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ κατὰ σάρκα ἐκ γένους Δαβὶδ τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου καὶ υἱῷ τοῦ Θεοῦ.

Ig. Epiſt. p. 55. Gelas. de duabus naturis.

Singuli Viri communiter omnes ex gratia, ex nomine convenite in Unam fidem, & in Uno Jeſu Chriſto, ſecundum carnem ex genere David, Filio Hominis, & Filio Dei.

Ign Epiſt. ad Magn. p. 59. Antioch. Hom. 1.

Ἀρχὴ ζωῆς ἡ διὰ πίστεως καὶ ἀγάπης εἰς οὐδὲν προκέκριται.

Ignat.

Ignat. Epift. p. 61. Conft. Ap. 2. 28.
* *Vide fupra p. 125. lin. 2.*

Ignat. Epift. p. 63. Conft. Ap. 2. 26, 30.

* Cap. 26. Διάκονος τούτῳ παριστάσθω, ὡς ὁ χριστὸς τῷ πατρὶ, καὶ λειτουργείτω αὐτῷ ἐν πᾶσιν ἀμέμπτως, ὡς ὁ χριστὸς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ποιῶν οὐδὲν, τὰ ἀρεστὰ ποιεῖ τῷ πατρὶ πάντοτε.

Cap. 30. Ὡς γὰρ ὁ χριστὸς ἄνευ τοῦ πατρὸς οὐδὲν ποιεῖ, οὕτως οὐδὲ ὁ διάκονος ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου. καὶ ὥσπερ υἱὸς ἄνευ τοῦ πατρὸς οὐκ ἔστιν, οὕτως οὐδὲ διάκονος ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου.

Ign. Epift. pag. 63. Antioch. Hom. 80.

Καὶ οὐ χρὴ εὐλόγῳ δῆθεν περιφράσει, ἵνα μὴ εἴπω, καὶ λίαν ἀλόγῳ, ἀποσπᾶν ἑαυτοὺς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ διασχίζειν. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία προσευχὴ, εἷς νοῦς, μία ἐλπὶς, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ, ὅ ἐστιν Ἰησοῦς Χριστὸς, οὗ οὐδὲν θυμηδέστερον.

Ignat. Epift. ad Phil. p. 73. Conft. Ap. 2. 28.
* *Iterum vide fupra p. 125. lin. 2.*

Ign. Epift. pag. 75. Antioch. Hom. 124.

Μάρτυς μοι ἐν ᾧ δέδεμαι ὅτι ἀπὸ σαρκὸς ἀνθρωπίνης οὐκ ἔγνων· τὸ δὲ πνεῦμα ἐκήρυσσεν. Χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε.

Ign. Epist. p. 75. Const. Ap. 2. 27.

Ανευ τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε.

Ign. Epist: pag. 81. Antioch. Hom. 124.

Αναγκαῖον δέ ἐστιν ὑποτάσσεσθαι καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ, ὡς ἀποστόλοις Ιησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, κατὰ πάντα τρόπον πᾶσιν ἀρέσκειν. οὐ γὰρ βρωμάτων καὶ πομάτων εἰσὶν διάκονοι, ἀλλὰ ἐκκλησίας θεοῦ ὑπηρέται. Δέον οὖν ἐστιν αὐτοὺς φυλάσσεσθαι τὰ ἐγκλήματα ὡς πῦρ. Ομοίως πάντες ἐντρεπέσθωσαν τοὺς διακόνους, ὡς Ιησοῦν Χριστὸν, καὶ τὸν Επίσκοπον, ὡς τὸν πατέρα· τοὺς δὲ πρεσβυτέρους ὡς συνέδριον θεοῦ, καὶ ὡς δεσμὸν Αποστόλων. χωρὶς τούτων Εκκλησία οὐ καλεῖται.

Ignat. Epist. p. 81. Const. Ap. 2. 27, 28.
* *Vide supra l. 2. & p. 125. l. 2.*

Ign. Epist. ad Trall. p. 85. Damasc. Parall. 3. 94.

Nemo vestrum adversus proximum quicquam habeat. Ne occasionem Gentibus detis, ne paucorum stultorum culpa fiat, ut multitudo sancta ac divina quadam virtute prædita maledictis impetatur.

Ign. Epist. p. 85. Theod. Dial. 1.

Κωφώθητε οὖν, ὅταν χωρὶς Ιησοῦ Χριστοῦ ὑμῖν λαλῇ τις, τοῦ ἐκ γένους Δαβίδ, τοῦ ἐκ Μαρίας, ὃς ἀληθῶς ἐγεννήθη, ἔφαγέ τε καὶ ἔπιεν ἀληθῶς, ἐδιώχθη ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν, βλεπόντων τῶν ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων καὶ καταχθονίων.

Ign.

Ign. Epist. ad Rom. p. 93. Chrysost. in Encom.

Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τύπων. πλείονα διὰ τῶν ἔργων αὐτοὺς παιδεύων, ὥδευε καθάπερ ἥλιός τις ἐξ ἀνατολῆς ἀνίσχων, καὶ πρὸς τὴν δύσιν τρέχων. κτλ.

Ign. Epist. p. 95. Hieron. in Catal.

De Syria usque ad Romam pugno ad bestias in mari & in terra, nocte dieque ligatus cum decem leopardis, hoc est, militibus qui me custodiunt; quibus & cum benefeceris, pejores fiunt. Iniquitas autem eorum mea doctrina est, sed non idcirco justificatus sum. Utinam fruar bestiis, quæ mihi sunt præparatæ, quas & oro mihi veloces esse ad interitum, & ad supplicia, & allici ad comedendum me, ne sicut & aliorum martyrum non audeant corpus attingere. Quod si venire noluerint, ego vim faciam ut devorer. Ignoscite mihi Filioli: quod mihi prosit, Ego scio. Nunc incipio Christi esse discipulus, nihil de his quæ videntur, desiderans, ut Jesum Christum inveniam. Ignis, crux, bestiæ, confractio ossium, membrorum divisio, & Totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli, in me veniant, tantum ut Christo fruar.

Ign. Epist. p. 95. Chrysost. in Encom. Ign.

Ακούσας γὰρ ὅτι οὗτος αὐτὸν τῆς τιμωρίας ὁ τρόπος μένει, ἐγὼ τῶν θηρίων ἐκείνων ὀναίμην ἔλεγεν.

Ign. Epist. p. 95. Euseb. Eccl. Hist. 3. 36.

Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης θηριομαχῶ διὰ γῆς

καὶ

καὶ θαλάσσης, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐνδεδεμένος δέκα λεοπάρδοις, ὅ ἐστιν στρατιωτικὸν τάγμα, οἳ καὶ εὐεργετούμενοι χείρους γίνονται. ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι. ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο δεδικαίωμαι. ὀναίμην τῶν θηρίων, τῶν ἐμοὶ ἑτοίμων, ἃ καὶ εὔχομαι σύντομά μοι εὑρεθῆναι, ἃ καὶ κολακεύσω, συντόμως με καταφαγεῖν, οὐχ ὥσπερ τινῶν δειλαινόμενα οὐχ ἥψατο. κἂν αὐτὰ δὲ ἄκοντα μὴ θέλῃ, ἐγὼ προσβιάσομαι. συγγνώμην μοι ἔχετε· τί μοι συμφέρει, ἐγὼ γινώσκω. νῦν ἄρχομαι μαθητὴς εἶναι· μηδέν με ζηλῶσαι τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω. πῦρ καὶ σταυρὸς, θηρίων τε συστάσεις, σκορπισμοὶ ὀστέων, συγκοπαὶ μελῶν, ἀλησμοὶ ὅλου τοῦ σώματος, κακαὶ κολάσεις τοῦ διαβόλου ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν· μόνον ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω.

Ign. Epist. p. 97. Anastas. in Ὁδηγῷ. c. 12.
Ἐάσατε μιμητὴν γενέσθαι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου.

Ign. Epist. p. 97. Orig. in Prol. Cant.
Denique meminimus aliquem Sanctorum dixisse, Ignatium nomine, de Christo; Meus autem Amor Crucifixus est, nec reprehendi eum, pro hoc dignum judico.

Epist. ad M. Cast. p. 105. Anton. Mel. 2. 19.
Ὁ Σαμουὴλ παιδάριον ὢν, ὁ βλέπων ἐκλήθη, καὶ τῷ χορῷ τῶν προφητῶν ἐγκατελέχθη. Δανιὴλ νέος ὢν, ἔκρινεν ὁμογέροντάς τινας, δείξας ἐξώλεις αὐτοὺς καὶ οὐ πρεσβυτέρους εἶναι. Ἱερεμίας διὰ τὸ νέον παραι-

τούμενος

τύμθυ© τ ἐγχειριζομθύλω αὐτῷ ωδὶ ὃ θεῦ ωϱοφητείαν, ἀκέει· μὴ λέγε νεώτερός εἰμι· διότι ωϱὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποςελῶ σε, πορεύσῃ. Σολομῶν δὲ ὁ Σοφὸς, δυοκαίδεκα τυγχάνων ἐτῶν, συνῆκε τὸ μέγα τ ἀγνοίας τ γυναικῶν ἐπὶ τοῖς σφετέροις τέκνοις ζήτημα. Δαυὶδ ὁ ωϱοφήτης ὁμοῦ ϰ βασιλεὺς, μειράκιον χρίεται ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα.

Epist. ad M. Cast. p. 111. Const. Ap. 7. 46.

* Τῆς δὲ Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λίνος μ ὁ Κλαυδίας ωϱῶτος, ὑπὸ Παύλου. Κλήμης δὲ μ τ Λίνου θάνατον ὑπ' ἐμῦ Πέτρου κεχειροτόνη).

Ign. Epist. ad Tarf. p. 115. Const. Ap. 6. 26.

Ετεροι ἐξ αὐτῶν, αὐτὸν εἶ) ὦ Ιησῦν τ ἐπὶ πάντων Θεὸν ὑπονοεύσιν, αὐτὸν ἑαυτοῦ πατέρα δοξάζοντες, αὐτὸν υἱὸν ϰ ωϱάκλητον ὑποτιθέντες· ὧν τί ἂν εἴη ἐναγέστερον;

Ignat. Epist. pag. 117. Const. Ap. 8. 46.

Ων εἷς ἦν Στέφανος ὁ μακάριος μάρτυς, ὃκ ἀπολειπόμθυ© ἡμῶν χυ τ ωϱὸς θεὸν εὔνοιαν· ὃς τοσῦτον τλὼ θεοσέβειαν τῇ πίςει ἐνεδείξετο, ϰ τλὼ εἰς τ κύριον ἡμῶν Ιησῦν Χριςὸν ἀγάπην, ὡς ὑπὲρ αὐτῦ δῦναι ϰ τ ψυχὴν, ωϱὸς τ χυριοκτόνων Ιυδαίων λίθοις βληθεὶς.

F I N I S.

